DEMANDS FOR SUPPLEMENTARY GRANTS
EDUCATION.—(*Contd.*)

MR. M. N. NARAYANA MENON: സർ, മൊത്തത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസപരിഷ്ക്കരണക്കമ്മിറ്റിയുടെ റിപ്പോർട്ടിനെ ഞാൻ അനുകൂലിക്കയാണു ചെയ്യുന്നതു്. എന്നാൽ ഏതാനും ചില സംഗതികളെപ്പറ്റി എനിക്കിവിടെ എടുത്തു പറയേണ്ടതായിട്ടുണ്ടു്.

പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസത്തെപ്പറ്റിയാണു് ആദ്യമായി എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു്. പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസം അഞ്ചു ക്ലാസുവരെ വേണമെന്നുവച്ചതും, അതിലേയ്ക്കു ഫീസു വേണ്ടെന്നുവച്ചതും അഭിനന്ദനീയമായ സംഗതികൾതന്നെയാകുന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ പ്രാഥമികപാഠശാലകളിലുള്ള അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ സംഗതിയിൽക്കൂടി എന്തെങ്കിലും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. ബ്രിട്ടീഷ് ഇൻഡ്യയിലെ പല ഭാഗങ്ങളിലും ഈ അവസരത്തിൽ നമ്മുടെ കണ്ണോടിച്ചുനോക്കാം. മദ്രാസ് പ്രസിഡൻസിയിൽ പ്രാഥമികപാഠശാല അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ഒരു മാസത്തെ ശരാശരി ശമ്പളം ഫ ൪ രൂപാ ർ അണയാണു്. ബമ്മായിൽ ർ൪ രൂപായാണു്; യു.പി.യിൽ ഫ വൃ രൂപാ വൃ അണയാണു്. പഞ്ചാബിൽ പ്രാഥമികസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ശമ്പളം ൨ ൫ രൂപാ വൃ അണയാണെന്നു മി. സ്മിത്താംതന്നെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ഇൻഡ്യാസാമ്രാജ്യത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ മുന്നിട്ടുനിൽക്കുന്ന ബമ്മായിൽ പ്രാഥമികാദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ഒരുമാസത്തെ ശരാശരി ശമ്പളം നമ്മുടെ രൂപാ ഒരണയാണു്.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI: ഇവിടെ പ്രൈമറി സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കു് എത്ര രൂപാവരെ കിട്ടാൻ മാർഗ്ഗമുണ്ടു്?

MR. M. N. NARAYANA MENON: ഫ൯ രൂപാവരെ കിട്ടാൻ മാർഗ്ഗമുണ്ടു്; ചിലപ്പോൾ ൨ ൫ രൂപാ കിട്ടി എന്നുംവരാം

MR. KAYALAM PARAMESVARAN PILLAI (*Additional Head Sirkar Vakil*): ശരാശരി ശമ്പളമെന്നു പറഞ്ഞല്ലൊ. അതു താഴ്ന്നശമ്പളവും ഉയർന്ന ശമ്പളവും കൂട്ടി ശരാശരി കണ്ടുപിടിച്ചതാണോ?

MR. M. N. NARAYANA MENON: ആയിരിക്കണം. ഹാട്ടാർ കമ്മിറ്റി റിപ്പോർട്ടു് ഒരു പ്രാവശ്യം നോക്കിയാൽ സംശയം വല്ലതുമുണ്ടെങ്കിൽ തീരും.

MR. J. JOHN KATTAKAYAM: ഇതര ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിലെ കീഴ്സിൽബന്ധികൾക്കു കിട്ടുന്നതുപോലെ ഇവർക്കു കിട്ടാൻ വല്ല വഴിയുമുണ്ടോ?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. M. N. NARAYANA MENON : ഇല്ല. ഇവക്കു യാതൊരു വരുമാനവും വിശേഷാൽ ഇല്ല.

MR. P. PADMANABHAN TAMPI : ഇതര ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലെ കീഴ്സിൽബന്ധികൾക്ക് എന്തു വരുമാനമാണു കിട്ടുന്നതു്?

MR. M. N. NARAYANA MENON: മെമ്പക്കറിയാവുന്നതിൽ കൂടുതൽ എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ.

MR. P. PADMANABHAN TAMPI : പിന്നെ എങ്ങിനെയാണു് ആ ചോദ്യത്തിനു മറുപടി പറഞ്ഞതു്?

MR. M. N. NARAYANA MENON : അതൊക്കെ സാവകാശമായിട്ടു പറയാം. എന്റെ പ്രസംഗംതീർന്നശേഷം ഞാൻ എല്ലാ ചോദ്യത്തിനും മറുപടി പറയാം.

സെൻട്രൽ പ്രാവിൻസിൽ പ്രൈമറിസ്കൂളദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ശരാശരി ശമ്പളം 12 രൂപയാണു്. ഏറ്റവും കുറവുള്ള ആസ്സാമിൽ ശരാശരിശമ്പളം 8 രൂപാ 8 അണയാണു്. തിരുവിതാംകൂറിൽ അതു 7 രൂപ 7 അണ മാത്രമാകുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള സ്ഥിതിക്കളായ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ കാര്യത്തിൽ മി. റ്റൂത്താം ദൃഷ്ടിപതിപ്പിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തെ കൂടുതൽ അഭിനന്ദിക്കാമായിരുന്നു.

MR. KOMILEZHATHU SANKARAN (*Nominated*): സാമാന്യേന പ്രാഥമികസ്കൂളദ്ധ്യാപകന്മാരെ അവരവരുടെ സ്വദേശത്തുതന്നെ സ്ഥലം മാറണമെന്നു് ഒരു നയം ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതായി മെമ്പക്കറിയാമോ?

MR. M. N. NARAYANA MENON : അറിയാം. എന്നാൽ അതുകൊണ്ടുമാത്രമായില്ല.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI : ബ്രിട്ടീഷ് ഇൻഡ്യയിലെ കണക്കു മെമ്പർ ഉദ്ധരിച്ചല്ലോ. ബ്രിട്ടീഷ് ഇൻഡ്യയിലും തിരുവിതാംകൂറിലും ഒരാൾക്കു ജീവിക്കാനുള്ള ചിലവു് ഒന്നുപോലെയാണോ?

MR. M. N. NARAYANA MENON: അതിൽ വലിയ വ്യത്യാസമൊന്നുമില്ലെന്നാണു ഞാൻ ധരിച്ചുവച്ചിട്ടുള്ളതു്.

MR. K. MADHAVAN PILLAI (*Trivandrum*) : ഇവിടെ പ്രവൃത്തികാരന്മാക്ക് എത്രരൂപാവരെ ശമ്പളമുണ്ടു്?

MR. M. N. NARAYANA MENON : പ്രവൃത്തികാരന്മാക്കു പലതരത്തിലുള്ള ശമ്പളമുണ്ടു്. പലവിധവരുമാനങ്ങളുമുണ്ടു്.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. P. PADMANABHAN TAMPI: ഇതിൽ കുറഞ്ഞതു് എത്ര രൂപായാണു്?

MR. M. N. NARAYANA MENON: മെമ്പർ തന്നത്താനെ ഇരുന്നാലോചിച്ചാൽ അറിയാവുന്നതാണല്ലൊ.

ഗ്രാൻറു വിദ്യാലയങ്ങളുടെ ഇപ്പോഴത്തെ ഗ്രാൻറു വൺ ട്ടി രൂപായിൽനിന്നും വൺ രൂപായാക്കി കുറയ്ക്കയാണു ചെയ്തതു്. അതു ശരിയല്ല. അതുപോലെതന്നെ അപ്പർപ്രൈമറിവിദ്യാലയങ്ങളെ എത്രയും വേഗത്തിൽ നിത്താമോ അത്രയും വേഗത്തിൽ നിത്താനാണു മി. സ്റ്റാത്താം ആഗ്രഹിക്കുന്നതു്. ഈ നയം ഒട്ടും ശരിയല്ല. അവർക്കും കഴിയുന്നിടത്തോളം സാവകാശം കൊടുത്തു നന്നാക്കിക്കൊണ്ടുവരാൻ നോക്കണം. അല്ലാതെ അത്ര എളുപ്പം നിറുത്തൽചെയ്യാൻ പാടില്ല.

MR. J. JOHN KATTAKAYAM: ഗ്രാൻറുകിട്ടുന്നതു് അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കു കൊടുക്കാത്ത മാനേജർമാരുമില്ലേ?

MR. M. N. NARAYANA MENON: കൊടുക്കുന്നവരെയാണു് എനിക്കു കൂടുതൽ പരിചയമുള്ളതു്.

പാഠപുസ്തകങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അസംബ്ലിയിലും കൌൺസിലിലും എന്തുവേണ്ട പ്ലാറ്റുഫാറങ്ങളിൽപോലും വലിയ പരാതി പറഞ്ഞുവരുന്നുണ്ടു്. അതിലേക്കു ശരിയായ ഒരു പരിഹാരം വരുത്തേണ്ടതത്യാവശ്യമാണു്. പ്രൈമറി സ്കൂളുകളിൽ ൪ കൊല്ലംവരെ കൊടുക്കുന്ന ഫീസ് സൌജന്യം ടെക്സ്റ്റ്ബുക്കുകൾക്കുനിമിത്തം നശിച്ചുപോകുന്നു. അതായതു പുസ്തകങ്ങൾ വാങ്ങിക്കുവാൻ കൂടുതൽ പണം ചിലവാക്കേണ്ടിവരുന്നു. അതിനാൽ അഞ്ചു ക്ലാസ്സുവരെയുള്ള പുസ്തകങ്ങളുടെ സംഖ്യ വളരെ കുറയ്ക്കണം.

ഇനി എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു നിവൃത്തിയുള്ളിടത്തോളം ഹിന്ദി നിബ്ബന്ധമായി പള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽ പഠിപ്പിക്കണമെന്നുള്ളതാണു്. നമ്മുടെ രാജ്യം എന്നും ഒരു ചെറിയ രാജ്യമായിട്ടു ഇൻഡ്യാസാമ്രാജ്യത്തിൽനിന്നും വേർതിരിച്ചു് ഇരുക്കാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. നേരെമറിച്ചു് ഒരു വലിയ സാമ്രാജ്യത്തിലെ ഒരു പ്രധാന പങ്കു വഹിക്കുവാൻ നാം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്കു നാം ഹിന്ദിക്കൂടി പഠിപ്പിച്ചാൽ മറു രാജ്യങ്ങളെ മുന്നിട്ടു നമുക്കു നില്ക്കാൻ സാധിക്കും. അതിനാൽ ഹിന്ദിക്കൂടി നിബ്ബന്ധവിഷയമാക്കി പഠിപ്പിക്കണം.

ഇനി ഇവിടെ അഭിപ്രായവ്യത്യാസത്തിനു കാരണമായ ഒരു സംഗതി ലോക്കൽ ബോഡ്കളും പ്രൈവറ്റ് ഏജൻസികളും പാഠശാലകൾ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ടത്തുക എന്നുള്ളതാണ്. എന്തുമാത്രം പ്രൈവറ്റ് ഏജൻസികൾ പാഠശാല നടത്തുന്നതിന് ഉണ്ടാകുവാൻ കഴിയുമോ അത്രമാത്രം ഉണ്ടാകേണ്ടതാണ്. പ്രൈവറ്റ് ഏജൻസി എന്ന വ്യവഹരിച്ചുകാണുന്നതു മിക്കവാറും ലോക്കൽബോർഡുകളും മുനിസിപ്പാലിറ്റികളും ഡിസ്ട്രിക്ട് ബോർഡുകളുമാണല്ലൊ. ഇൻഡ്യയിൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു മുന്നിട്ടുനിൽക്കുന്ന രാജ്യമാണ് തിരുവിതാംകൂർ എന്നു നമ്മളും മറ്റുള്ളവരും അഭിമാനിക്കുന്നു; നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി ൫൦ ലക്ഷം രൂപായോളം ഗവൺമെൻറു ചിലവാക്കുകയുംചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങനെയൊക്കെയിരുന്നിട്ടും നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങളെ ഭരിക്കാൻ നമ്മെക്കൊണ്ടു കഴിയുകയില്ല എന്നു പറയുകയാണെങ്കിൽ നമ്മുടെ ഈ വിദ്യാഭ്യാസംകൊണ്ട് എന്താണു ഫലം എന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. അതിനാൽ നിവൃത്തിയുള്ളിടത്തോളം ലോക്കൽ ബോഡിനു വിദ്യാലയങ്ങൾ വിട്ടുകൊടുക്കണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തോടു ഞാൻ പൂർണ്ണമായി യോജിക്കുന്നു.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI: ഇപ്പോഴുള്ള മുനിസിപ്പാലിറ്റികൾ വിദ്യാലയങ്ങൾ നടത്താൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതായി മെമ്പർക്കറിയാമോ?

MR. M. N. NARAYANA MENON: എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. അഥവാ അങ്ങനെ പറയുകയാണെങ്കിൽ ആ മുനിസിപ്പാലിറ്റിയെ ഞാൻ അശേഷം അഭിനന്ദിക്കുന്നില്ല.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI: ഏതെങ്കിലും ഒരു മുനിസിപ്പാലിറ്റി വിദ്യാലയങ്ങൾ നടത്താൻ തയ്യാറായിട്ടുണ്ടോ എന്നു മെമ്പർക്കറിയാമോ?

MR. M. N. NARAYANA MENON: ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ കണ്ടേയ്ക്കും.

MR. K. MADHAVAN PILLAI: കോട്ടയം മുനിസിപ്പാലിറ്റിയോടു ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ ചെയ്യുമോ?

MR. M. N. NARAYANA MENON: ചെയ്യുന്നതിനു ന്യായമുണ്ട്.

ഈ അവസരത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസകരത്തെപ്പറ്റികൂടി സ്വല്പം പറയുവാനുണ്ട്. പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസം സൌജന്യമായി അങ്ങുകൊല്ലം നടത്തണം, അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കു ശമ്പളം കൂട്ടിക്കൊടുക്കണം, എന്നൊക്കെ പറയുന്ന സമയത്തു വിദ്യാഭ്യാസനികുതി ഏർപ്പെടുത്താൻ പാടില്ലെന്നു പറയുന്നതു ന്യായമാണോ എന്നു് ഒരു ചോദ്യമുണ്ടാകാം.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI : അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കു ശമ്പളം കൂട്ടിക്കൊടുക്കണമെന്നു കമ്മിറ്റിറിപ്പോർട്ടിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ?

MR. M. N. NARAYANA MENON : ഇല്ല. അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ശമ്പളം വർദ്ധിപ്പിക്കണമെന്നു ഞാൻ പറയുന്നു. അപ്പോൾ പണമെവിടെ എന്നൊരു ചോദ്യമുണ്ടാകും. അതിലേക്കു എനിക്കുള്ള സമാധാനം വലിയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളം മൊത്തത്തിൽ കുറവുചെയ്യണമെന്നാണു്. പൊതുവേയുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെപ്പറ്റി ഇപ്പോൾ പറയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തതുകൊണ്ടു വിദ്യാഭ്യാസ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെപ്പറ്റിമാത്രമാണു ഞാൻ പറയുന്നതു്. എന്റെ ഓർമ്മ ശരിയാണെങ്കിൽ ദിവാൻ സർ. പി. രാജഗോപാലാചാരിയുടെ കാലംവരെ ഇവിടത്തെ കാളേജിലെ പ്രൊഫസ്സർമാർക്കു രണ്ടുതരത്തിലുള്ള ശമ്പളമുണ്ടായിരുന്നു. അതായതു യൂറോപ്യൻസിനു കൂടുതൽ ശമ്പളവും നാട്ടുകാർക്കു കുറഞ്ഞ ശമ്പളവുമായിരുന്നു. അതു് ഒരിക്കലും ന്യായമായിട്ടുള്ളതല്ലെൻകണ്ടു് സർ. പി. രാജഗോപാലാചാര്യർ നാട്ടുകാരായ പ്രൊഫസർമാരുടെ ശമ്പളം പാശ്ചാത്യരായ പ്രൊഫസർമാരുടെ ശമ്പളത്തോടൊപ്പം വർദ്ധിപ്പിക്കയാണുചെയ്തതു്. എന്നാൽ അന്നു പാശ്ചാത്യരുടെ ശമ്പളം കുറയ്ക്കയായിരുന്നു വേണ്ടിയിരുന്നതു്, അതു ചെയ്തില്ല. സാമ്പത്തികാധഃപതനം അതിന്റെ ഉച്ചത്തിൽ എത്തിയിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്തു, ജനങ്ങളുടെ ധനാദായം വളരെ കുറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്തു, നമ്മുടെ സാമാനങ്ങൾക്കു വിലകിട്ടാതിരിക്കുന്ന ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഇവിടത്തെ വലിയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളം കുറയ്ക്കയാണു വേണ്ടതു്.

MR. M. N. PARAMESVARAN PILLAI : ബ്രിട്ടീഷ് ഇൻഡ്യയിൽ കൊടുക്കുന്ന ശമ്പളത്തെക്കാൾ കൂടുതൽ ശമ്പളം ഇവിടെ കൊടുക്കുന്നുണ്ടോ?

MR. M. N. NARAYANA MENON: ഒരിക്കലുമില്ല. എന്നാൽ ഈതുക കുറയ്ക്കേണ്ടതാകുന്നു.

പിന്നീടു് ഇവിടെ അഭിപ്രായവ്യത്യാസം വന്നതു ദേവസ്വം ഫണ്ടിനെപ്പറ്റിയാണു്. കമ്മിറ്റി റിപ്പോർട്ടിൽ ദേവസ്വം ഫണ്ടു വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി വിനിയോഗിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ഗവണ്മെൻറു് ആലോചിക്കാമോ എന്നു മിതമായ സ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. ഞാൻ ആലോചിച്ചിടത്തോളം അതിൽ വലിയ തരക്കേടു കാണുന്നില്ല. ഇന്നു നമ്മുടെ ഗവണ്മെൻറു മാത്രമാണു് പ്രധാനമായി വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു പണം വിനിയോഗിക്കുന്നതു്. ഇനിയും നമുക്കു വിദ്യാഭ്യാസവിഷ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

യത്തിൽ മുന്നോട്ട പോകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ക്രസ്ത്യൻ മിഷനറിമാരും മറ്റും വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി കുറെ പണം ചിലവാക്കി സ്കൂൾ നടത്തിയിട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ തീർച്ചയായും ഇന്നു ചിലവാക്കുന്ന ൪൦ ലക്ഷം രൂപായ്ക്കു പകരം ഒരൻപതു ലക്ഷം രൂപാക്രടി ചിലവാക്കേണ്ടിവരുമായിരുന്നു. ഇതിനും പുറമേ ഗവണ്മെൻറു നടത്തിക്കൊണ്ടു പോകേണ്ട പല ആവശ്യങ്ങൾക്കും പണമില്ലാതെ വരികയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. ബർമ്മായിൽ ബുദ്ധമതസ്ഥാപനങ്ങൾ പ്രൈമറി വിദ്യാലയങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടു പോകുന്നതു കൊണ്ടാണു ബർമ്മാ ഇന്നു ഇൻഡ്യാ സാമ്രാജ്യത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ മുന്നിട്ടു നിൽക്കുന്നതു്. ഇതൊക്കെക്രടി ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടായിരിക്കാം, (അല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ അതുദ്ദേശിച്ചു കൊണ്ടാണു പറയുന്നതു്) കമ്മിറ്റി റിപ്പോർട്ടിൽ ഈ ഭാഗം എടുത്തു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്. ഇന്നു ദേവസ്വങ്ങൾ ഗവണ്മെൻറിൻെറ അധീനതയിലിരിക്കയാണു്. അവയെ ചുമതലപ്പെട്ട ആളുകൾക്കു ഗവണ്മെൻറു വിട്ടു കൊടുക്കയും ഗവണ്മെൻറിൻെറ ബന്ധം വിടുകയും ചെയ്യണം.

Mr. KOMILEZHATHU SANKARAN : ദേവസ്വത്തിലെ ചുമതലപ്പെട്ട ആളുകൾ ആരാണെന്നു പറയാമോ?

Mr. M. N. NARAYANA MENON: പിന്നീടു പറയാം.

Mr K. P. NILAKANTA PILLAI : ഇപ്പോൾ എന്തു കൊണ്ടു പറയരുതു്?

Mr. M. N. NARAYANA MENON: എന്തെങ്കിലുമാകട്ടെ.

ഗവണ്മെൻറിൻെറ മേൽനോട്ടത്തിൽ ഓരോ സ്ഥലങ്ങളിലും ദേവസ്വം ലോക്കൽ ബോർഡുണ്ടാക്കുകയും ദേവസ്വത്തിലെ ധനസ്ഥിതിയനുസരിച്ചു കാളേജോ, ഹൈസ്കൂളോ, മിഡിൽസ്കൂളോ, പ്രൈമറി സ്കൂളോ നടത്തുകയും ചെയ്താൽ ക്രമേണ ഗവണ്മെൻറിൻെറ കൈ വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ നിന്നും പിൻവലിക്കുന്നതിനും ഗവണ്മെൻറു പണം കൂടുതൽ ഇതരസംഗതികൾക്കായി ചിലവാക്കുന്നതിനും കഴിയുന്നതാണു്.

Mr. KALLUR NARAYANA PILLAI (*Tiruvalla cum Pattanamtitta*): ദേവസ്വം ഫണ്ടുപയോഗിച്ചു ഹിന്ദുമത വിദ്യാഭ്യാസം നടത്തിക്കൊണ്ടു പോകുന്നതു നന്നായിരിക്കയില്ലേ?

Mr. M. N. NARAYANA MENON: മത വിദ്യാഭ്യാസത്തെപ്പറ്റിയാണു ഞാൻ പറയുവാൻ പോകുന്നതു്. അതും ഇവിടെ അഭിപ്രായവ്യത്യാസത്തിനു കാരണമായ ഒന്നാണു്. എൻെറ അഭിപ്രായം—എനിക്കു് ഈ അഭിപ്രായം പല കാലങ്ങളായിട്ടുള്ളതും, ഞാൻ പ്രജാസഭാമെ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. M. N. Narayana Menon.]

ന്വറായിരുന്ന കാലത്തു തുടർച്ചയായി വാദിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്—മതവിദ്യാഭ്യാസം കുട്ടികൾക്കു നൽകണമെന്നുള്ളതാണ്. പ്രായോഗികമായ തടസ്ഥങ്ങളുള്ളതുകൊണ്ടായിരിക്കണം എന്റെ മാന്യസ്നേഹിതന്മാർ പലരും അതിനെ എതിർക്കുന്നതു്.

MR. V. S. ARUMUKHAM PILLAI: May I know whether the Government is competent to divert Devaswom fund for education?

MR. M. N. NARAYANA MENON: അതൊക്കെ പിന്നീടു പറയാമെന്നു ഞാൻ ആദ്യമെ പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു.

ഇൻഡ്യയിൽ കുറെ കാലത്തിനു മുമ്പു മതവിദ്യാഭ്യാസത്തെ സംബന്ധിച്ചു ഹിന്ദുക്കളുടെ ഇടയിൽ മാത്രം അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ടായിരുന്നു. ഇൻഡ്യയിലെ ഒരു പ്രധാനവിഭാഗക്കാരായ മഹമ്മദീയർക്കു മതവിദ്യാഭ്യാസം നൽകുന്ന കാലത്തു ഹിന്ദുക്കൾ മതപഠനത്തിനു വിപരീതികളായിരുന്നു. ഒരു ഇരുപതു കൊല്ലത്തിനു മുമ്പു മുതൽ ആ അഭിപ്രായം മാറുകയും പ്രത്യേകമായ മതവിദ്യാഭ്യാസം നൽകുന്നതിനു ഹൈന്ദവരും സൌകര്യമുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു എന്നാണു് എന്റെ അറിവ്.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI: മതവിദ്യാഭ്യാസം സ്കൂളിൽ തന്നെ നൽകണമെന്നാണോ മെമ്പറുടെ അഭിപ്രായം?

MR. M. N. NARAYANA MENON: അതെ.

ഹിന്ദുയൂനിവേർസിറ്റിതന്നെ പ്രത്യേകമായിട്ടുണ്ടാകാനുള്ള കാരണങ്ങളിലൊന്നു മതപഠനം ഏർപ്പെടുത്തിയതാണു്. ഹിന്ദുയൂനിവേർസിറ്റിയുടെ ശിലാസ്ഥാപന അവസരത്തിൽ വൈസറായിയായിരുന്ന ഹാർഡിഞ്ചു പ്രഭു പറഞ്ഞതു് എന്റെ ഓർമ്മയിലുണ്ടു്. അതായതു "Education without religion is of no use" (മതബോധത്തോടു കൂടാത്ത വിദ്യാഭ്യാസംപ്രയോജനമില്ല).

എനിക്കും ഈ അഭിപ്രായമാണുള്ളതു്. വിവിധജാതി മതസ്ഥന്മാർ ഒന്നിച്ചു പഠിക്കുന്ന പള്ളിക്കൂടത്തിൽ ഇതെങ്ങിനെ സാധിക്കും എന്നൊരു ചോദ്യമുണ്ടാകാം. എല്ലാ മതങ്ങളേയും ഏറെക്കുറെ ബാധിക്കുന്ന പൊതു തത്വങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നാണു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നതു. അങ്ങിനെയുള്ള തത്വങ്ങളെ ഒന്നിച്ചുചേർത്തു ചെറിയപുസ്തകങ്ങളായിട്ടുണ്ടാക്കി കുട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കാം.

MR. KOMILEZHATHU SANKARAN: ഹിന്ദുക്കളിൽ തന്നെ പല വിഭാഗക്കാരുള്ളതായിട്ടറിയാമോ?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. M. N. NARAYANA MENON: ഉണ്ട്.

MR. KOMILEZHATHU SANKARAN : ഹിന്ദുമതത്തെപ്പറ്റി പഠിപ്പിക്കാൻ എത്ര അദ്ധ്യാപകന്മാർ വേണം?

MR. M. N. NARAYANA MENON : അതൊക്കെ പിന്നീട് പറഞ്ഞു മെമ്പറെ സമാധാനപ്പെടുത്തിത്തരാം. എനിക്കുള്ള സമയം പരിമിതമാണ്. അതു ഈ വിധത്തിൽ ചെലവാക്കാൻ നിവൃത്തി ഇല്ലാത്തതിനാൽ മാത്രമാണ് പിന്നീട് പറയാമെന്ന പറയുന്നത്.

MR. KOMILEZHATHU SANKARAN : ഈ സഭയിൽ പറയേണ്ട കാര്യം പിന്നീട് പറഞ്ഞാൽ മതിയോ?

MR. M. N. NARAYANA MENON: വിവിധമതസ്ഥരായ കുട്ടികളെ. അവരവരുടെ മതത്തിൽപെട്ട ആളുകൾക്കു തന്നെ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിക്കാൻ സാധിക്കുമെന്നും ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

MR. V. S. ARUMUKHAM PILLAI: May I know from the member whether there is a suitable number of hands in the schools for imparting Hindu religious instruction in schools?

MR. M. N. NARAYANA MENON: ഉണ്ടെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. പല സ്കൂളുകളിലും ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഫസ്റ്റ് ഫോറത്തിലെ ഒരു കണക്കു നോക്കിയതിൽ ബർമ്മായിൽ ഫസ്റ്റ് ൦൦ സ്കൂളുകളിൽ മതപരിശീലനം നടത്തുന്നുണ്ട്. മദ്രാസിൽ ൧൦൦-ം, യു. പി. യിൽ രണ്ടായിരം സ്കൂളുകൾ ഉള്ളതായിട്ടു കാണുന്നു. ഇങ്ങനെ ഇൻഡ്യയുടെ പല ഭാഗത്തും ഹിന്ദുക്കൾക്കായി മതപരിശീലനം നടക്കുവാൻ ധാരാളം സ്കൂളുകളുണ്ട്.

മഹമ്മദീയർക്കു മതപരിശീലനം ഒഴിച്ചു വയ്ക്കുവാൻ പാടില്ല. ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും അത്യാവശ്യമാകുന്നു. ഹിന്ദുക്കളും ഇപ്പോൾ മതപരിശീലനത്തിന് ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ബ്രി. ഇൻഡ്യയിലെ സ്ഥിതി ഈ വിധത്തിലാണെങ്കിൽ തിരുവിതാംകൂറിലും ഒന്നു പരീക്ഷിച്ചു നോക്കാവുന്നതാകുന്നു. ക്രിസ്ത്യൻസ്കൂളുകളിൽ ഹിന്ദുമതം പഠിപ്പിക്കുവാൻ സാധാരണ ഹൈന്ദവഅദ്ധ്യാപകന്മാരുണ്ട്. അല്ലെങ്കിൽ സ്കൂളുകളിൽ സ്കൂൾ അധികൃതന്മാർ അതിനു വേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്തു കൊള്ളാം. ഒരവസരത്തിൽ ഒരു ഹൈസ്കൂളിൽ ഒരു ദിവസം ഹിന്ദുമതത്തെപ്പറ്റി പ്രസംഗിക്കുവാൻ സ്കൂൾ അധികൃതന്മാർ എന്നെ ക്ഷണിക്കുകയുണ്ടായി. യഥാശക്തി ഞാൻ കൃത്യം നിർവഹിക്കുകയും ചെയ്തു.

MR. V. S. ARUMUKHAM PILLAI: May I know from the member whether Burma and the United Provinces are not more advanced in education than Travancore?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. M. N. NARAYANA MENON : ബർമ്മായിൽ അങ്ങിനെയാണെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നതു്. ബർമ്മായിൽ തിരുവിതാംകൂറിലേക്കാൾ കൂടുതൽ പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസമുണ്ടെന്നാണു ഞാൻ ധരിച്ചിട്ടുള്ളതു്.

ഇനി എനിക്കു ലൈബ്രറിയെപ്പറ്റിയാണു പറയുവാനുള്ളതു്. കഴിഞ്ഞ ബഡ്ജറ്റു സമ്മേളനാവസരത്തിൽ ഡയറക്ടരുടെ ഒരു മാസത്തെ ശമ്പളംപോലും ലൈബ്രറിക്കു ഗ്രാൻറായി കൊടുക്കുന്നില്ല എന്നു ഞാൻ പറയുകയുണ്ടായി. ബ്രിട്ടീഷ് ഇൻഡ്യയിൽ ധാരാളം സംഖ്യ ലൈബ്രറിക്കായി നീക്കി വച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതു പോലെ ഇവിടേയും ഒരു നല്ല തുക നീക്കി വയ്ക്കുയും അതനുസരിച്ചു ഗ്രാൻറു കൊടുക്കയും ചെയ്യണം.

ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസം അധികവും സാഹിത്യപരമായിപ്പോയി എന്നു പലരും പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു. ഇന്നു സാങ്കേതിക പരമായ വിദ്യാഭ്യാസമാണു നമുക്കാവശ്യമുള്ളതു്.

Mr. J. JOHN KATTAKAYAM : ഈ റിപ്പോർട്ടു മലയാള വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു ഹാനികരമാണെന്നു മെമ്പർക്കഭിപ്രായമുണ്ടോ?

MR. M. N. NARAYANA MENON : എനിക്കഭിപ്രായമില്ല. മലയാളവിദ്യാഭ്യാസത്തിനു ധാരാളം പൈസയും കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നാണു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നതു്. അതില്ലെന്നു തോന്നുകയാണെങ്കിൽ കൂടുതൽ വാങ്ങിക്കാനും ഞാൻ തയ്യാറാണ്.

MR. V. S. ARUMUKHAM PILLAI : Does the member think that the abolition of Vernacular High Schools is a death-blow to Vernacular education ?

MR. M. N. NARAYANA MENON : വർണാക്കുലർ ഹൈസ്കൂളുകളെല്ലാം ടയിനിങ് സ്കൂളുകളാക്കണമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നുകൂടി ഞാൻ ധരിച്ചു വച്ചിട്ടുണ്ടു്.

MR. V. S. ARUMUKHAM PILLAI : Can the creation of Training Schools in place of Vernacular High Schools improve vernacular education –I mean vernacular literary education ?

MR. M. N. NARAYANA MENON : സാഹിത്യപരമായ നാട്ടുഭാഷാ വിദ്യാഭ്യാസം കഴിയുന്നതും കുറച്ചു തൊഴിലില്ലാത്തവരുടെ സംഖ്യ നാമാവശേഷമാക്കണമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം.

MR. V. S. ARUMUKHAM PILLAI: Can the abolition of Vernacular High Schools and the substitution of Vernacular Training Schools in their place in any way improve Vernacular literary education ?

MR. M. N. NARAYANA MENON: Yes.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. J. JHON KATTAKAYAM : ഫയർ പരീക്ഷ കൊണ്ടു കിട്ടുന്ന ഫലം ഈ പരിഷ്കാരം വന്നാൽ എങ്ങിനെ കിട്ടും?

MR. M. N. NARAYANA MENON: എട്ടാം ക്ലാസ് കഴിഞ്ഞതിനു ശേഷമാണു ടയിനിങ്ങ് വച്ചിരിക്കുന്നതു്. അതിലേക്കാവശ്യമുള്ള പാഠപുസ്തകങ്ങളും വച്ചാൽ മതി.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI: ടയിനിങ്ങ് കാളേജിൽ കുറെ കുട്ടികളെ പറഞ്ഞയയ്ക്കണമെന്നു മെമ്പർക്കഭിപ്രായമുണ്ടോ?

MR. M. N. NARAYANA MENON: ഉണ്ടു്. ഇവിടെ മൂന്നു കൃഷിപാഠശാലകളുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അലുവായിലെ പാഠശാല നിർത്തിയിട്ടുള്ളതിനാൽ ഇപ്പോൾ രണ്ടെണ്ണമെയുള്ളൂ. ഈ സ്കൂൾ നിർത്തിയതു് ഒട്ടും ശരിയായില്ല. കഴിയുന്നതും കൂടുതൽ കൃഷിപാഠശാലകളുണ്ടാക്കി അതിൽ നിന്നും ജയിച്ചു പുറത്തുവരുന്ന ആളുകൾക്കു, രാജ്യം മുഴുവനും തന്നെ കാടാക്കണമെന്നു കൺസർവേറ്റർക്കു ആഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിലും, ധാരാളം സ്ഥലം കൊടുത്തു ഒരു കാളനിരൂപീകരിച്ചു പ്രവൃത്തിക്കുന്നതിനു വേണ്ട സൌകര്യം ഉണ്ടാക്കി കൊടുക്കണം

MR. J. JOHN KATTAKAYAM : ഓരോ സ്കൂളുകളിലും മാതൃകാതോട്ടങ്ങളും ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു കൂടുതൽ ചിലവു വരികയില്ലേ?

MR. M. N. NARAYANA MENON. ചിലവു ചുരുക്കി കൂടുതൽ പ്രയോജനമുണ്ടാകത്തക്കവണ്ണം ഇതു ചെയ്യാൻ സാധിക്കും.

MR. J. JOHN KATTAKAYAM: ഈ തിരുവനന്തപുരം ടൌണിൽ ഒരു മാതൃകാതോട്ടം ഉണ്ടാക്കണമെങ്കിൽ പൊന്നുംവില കൂടുതൽ കൊടുക്കേണ്ടതായി വരികയല്ലേ?

MR. M. N. NARAYANA MENON : ടൌണിൽനിന്നും കുറച്ചു നീങ്ങി പേരൂർക്കടയോ മറ്റോ സ്ഥാപിച്ചാൽ വലിയ പൊന്നും വില കൊടുക്കേണ്ടതായി വരികയില്ല. അവിടെ ഒരു കൃഷി തോട്ടം ഉണ്ടു്.

ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂൾ ലീവിങ്ങ് പരീക്ഷപാസായി മലയാളം പള്ളിക്കൂടങ്ങളിലിരിക്കുന്ന അദ്ധ്യാപകന്മാരെപ്പറ്റി പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതായിട്ടുണ്ടു്. വാസ്തവത്തിൽ അവരോടു തീരെ അനുകമ്പയില്ലാതെയാണു പെരുമാറി വരുന്നതു്. ഇതേ പരീക്ഷായോഗ്യതയുള്ള ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂളിലിരിക്കുന്ന അദ്ധ്യാപകന്മാക്കു കൊടുക്കുന്ന ശമ്പളം ഇവക്കു കൊടുക്കാതിരിക്കുന്നതു വലിയ അനീതിയാണു്.

ഡയറക്ടരെ എഡ്യുക്കേഷൻ സെക്രിട്ടറിയാക്കണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തോടു ഞാൻ യോജിക്കുന്നില്ല. പഞ്ചാബിൽ അങ്ങിനെയാണെ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ന്നാണ മി. സ്റ്റാത്താം പറയുന്നത്. എന്നാൽ പഞ്ചാബിൽ മിനിസ്റ്റ റി ഭരണമാണുള്ളതെന്നുള്ള കഥ വിസ്മരിച്ചു കളയുന്നു.

MR. J. JOHN KATTAKAYAM ഇവിടെ ഡയറക്ടർ ഉദ്യോഗം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനു മുമ്പു എങ്ങിനെയായിരുന്നു എന്നു മെമ്പക്കറിയാമോ?

MR. M. N. NARAYANA MENON : അതു മെമ്പർ തന്നെ മുമ്പു ഇവിടെ പറഞ്ഞുല്ലോ.

പള്ളിക്കൂടങ്ങൾ അധികവും പ്രൈവറ്റ് ഏജൻസികൾക്കു വിട്ടു കൊടുക്കണം. ഞാൻ ഇങ്ങോട്ടു പോരുമ്പോൾ കോട്ടയത്തിനു ചുറ്റു പാടുമുള്ള മാനേജർമാർ എന്നോടു പറഞ്ഞതു് ഈ റിപ്പോർട്ടനുസരിച്ചു കാര്യങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിനു മുമ്പായി അവരുമായി വേണ്ട ആലോചന നടത്തി അവരെ സമാധാനപ്പെടുത്തണമെന്നാണ്.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI : മാനേജർമാരെ ഏതു വിധത്തിൽ സമാധാനപ്പെടുത്തണം. വിദ്യാഭ്യാസ വിഷയമായിട്ടോ അതല്ല മറ്റു വല്ല വിഷയങ്ങളുമായിട്ടോ?

MR. M. N. NARAYANA MENON: അതൊക്കെ വെളിയിൽ ഇറങ്ങിയിട്ടു പറയാം.

തിരുവിതാംകൂറിൽ ഒരു പ്രത്യേകം യൂനിവേർസിറ്റിയുണ്ടാക്കണമെന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റിയാണ് ഇനി എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു്. തിരുവിതാംകൂറിലെ നിലക്കു തനിച്ചു് ഒരിക്കലും ഒരു പ്രത്യേകയൂനിവേർസിറ്റി ഉണ്ടാക്കുന്നതു് നല്ലതല്ല. മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന പ്രജാ സഭയിൽ ഇതിനെപ്പറ്റി ഞാൻ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്.

(Mr. J. John Kattakayam interrupted the speaker.)

PRESIDENT : I must ask the members not to interrupt a speaker inthe midlle of a sentence. I must ask Mr. Komilezhathu Sankaran especially not to do it.

MR. M. N. NARAYANA MENON ഒരു കേരള സർവ്വകലാശാല ഉണ്ടാക്കാൻ തിരുവിതാംകൂറിൽനിന്നു് എത്ര പണം ചിലവാക്കിയാലും അതു അധികമായി പോയി എന്നു് എനിക്കഭിപ്രായമില്ല. കേരളീയർ ഇൻഡ്യയിലെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു വിഭാഗക്കാരാണെന്നാണു ഞാൻ അഭിമാനിക്കുന്നതു്. തിരുവിതാംകൂർ, കൊച്ചി, മലബാർ ഈ മൂന്നു രാജ്യങ്ങൾക്കു് ഒരു സർവകലാശാല ഉണ്ടാക്കാൻ സാധിച്ചാൽ വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ അതിൽ പരമായി മറ്റൊന്നും ചെയ്യാനില്ല. ഇന്നു് ഒരു സർവകലാശാലയുടെ വേണ്ടി മുന്നിട്ടു നിന്നു പ്രവൃത്തിക്കാൻ തിരുവിതാംകൂറിനെ പോലെ മറ്റാർക്കും തന്നെ സാധിക്കയുമില്ല.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

അടുത്ത കാലത്തു ഭരണസംബന്ധമായി ഇൻഡ്യയിൽ പല വ്യവസ്ഥകളും വരാനുണ്ടെന്നു നമുക്കെല്ലാവർക്കും ഏറെക്കുറെ അറിയാം. അങ്ങിനെ വരുമ്പോൾ ഒരു ഭാഷ സംസാരിക്കുന്ന ആളുകൾ ഒന്നിച്ചു കൂടുകയും കേരളം ഒരു പ്രാവിൻസാക്കുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം അതു നന്നായിരിക്കും. അതിനാൽ ഒരു കേരള സർവകലാശാലയാണു നമുക്കു ആവശ്യം.

PRESIDENT: Your time is up.

MR. M. GOVINDAN (*Nominated*): Sir, I wish to make a few observations regarding the report of the Travancore Education Reforms Committee and, in doing so, I wish to assure the House that I am not going to criticise all the recommendations or any of the important recommendations made by the committee. But I am going only to supplement the observations in the report and in doing so to place before the House some aspects of the questions discussed on which I have to express briefly some points of difference. I propose to consider six points, *viz.*,

(1) Controlling Agency;
(2) the principle of compulsion;
(3) married women in service;
(4) religious instruction;
(5) Sanskrit education; and
(6) college fees.

First, with regard to control. The report is a very well considered one generally speaking. It is very difficult to criticise any recommendation entirely because the various aspects of the questions have been dealt with from all points of view. That the committee should have been able to accomplish such a task so satisfactorily within such a short time is highly commendable. I think that the recommendation with regard to the appointment of the Educational Secretary as Director is a very good recommendation for the present. I do not say that both the offices should be combined for all time. Now we are in a transitional stage and very important reforms are going to be introduced and it is both desirable and necessary to secure the services of the very gentleman who was responsible for making these recommendations to put them into practice. To do so he has to be in constant touch with the head of the administration for giving competent advice. I say so because many of the recommendations we find in the report are apparently so difficult to be put into practice. A distinguished educationalist of the ability of Mr. Statham is now available to us that is what I understand—and if his services have been secured by Government to be both the Director of Public Instruction and Secretary to Government in matters educational, I consider it an acquisition and the Government have to be congratulated on its success in securing his services.

MR. V. S. ARUMUKHAM PILLAI: May I know from the member whether the reasons assigned for his appointment will not equally apply to other departments also?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. M. GOVINDAN: We are not making any important reforms in other departments. When the Medical Department is being reorganised completely, I would have no objection to the lady member on the opposite side being the Secretary to Government in Medicine.

MR. M. N. PARAMESVARAN PILLAI: May I know from the member whether the Director of Public Instruction will be able to note the defects in his own recommendations if he is allowed to carry out his recommendations?

MR. M. GOVINDAN: I believe there is the Dewan also to reckon with, and the Secretary's or the Minister's advice is not always accepted.

MR. M. N. PARAMESVARAN PILLAI: Is not the Director of Public Instruction in British India under a Minister in charge of the educational portfolio?

MR. M. GOVINDAN: May be. Conditions are different here. I have already explained how. My friend ignores the fact that we are at a particular crisis in the history of education in Travancore and it is at this juncture such a measure is necessary temporarily. I do not say that combination of the two appointments should be permanent; I began by saying that.

MR. K. MADHAVAN PILLAI: Is the member aware that Mr. Statham himself has not referred to this aspect of the matter in his speeches both here and in the Assembly?

MR. M. GOVINDAN: Any how, I think it is a matter worth mentioning in view of criticism from some members.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI: May I know in what matters the Director has to consult the Dewan direct?

MR. M. GOVINDAN: As a matter of practice, he has to communicate with the Dewan through an officer who is not an expert in education. In the committee's report itself it is stated that an Assistant Secretary through whom correspondence passes is not expected to know much of education.

MR. S. PIRAVIPERUMAL PILLAI (*Commerce and Industry, South*): Does the member know that the Dewan elect was a member of the Government of India for 5 years representing the educational portfolio?

MR. M. GOVINDAN: May be.

MR. M. N. PARAMESVARAN PILLAI: May I know whether it is not bad policy to entrust the president of the committee to carry out the recommendations made by him?

MR. M. GOVINDAN: I think it is a very good policy so that the recommendations may be carried out in their entirety and to the satisfaction of all concerned.

MR. M. N. PARAMESVARAN PILLAI: May I know whether that policy has been followed in British India in the matter of any committee?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. M. GOVINDAN : I do not claim knowledge of every thing that is being done in British India.

MR. KOCHIKAL P. BALAKRISHNAN TAMPI : (*Mavelikara and Kartikapalli* cum *Kunnattur*) : May I know whether there are medical experts in the Secretariat ?

MR. M. GOVINDAN : I do not know that. But I may assure the member that education stands on a different footing altogether and now, as I have already told the House, the presence of an expert is more than ever necessary in the Secretariat.

MR. M. N. PARAMESVARAN PILLAI: Is the Dewan of Travancore expected to be an expert on educational matters ?

MR. M. GOVINDAN : Yes, to a degree.

In regard to compulsion, I am sorry, the recommendation of the committee is not satisfactory. I agree with my friend Mr. Narayana Menon in most of what he said in his very able speech. The report disposes of the whole matter of compulsion in a short paragraph with the result that the introduction of compulsion is indefinitely postponed. The committee points out certain evils in the present system and according to them these evils have to be first cured, and then only compulsion can be introduced. I beg to submit that that tantamounts to shelving the question altogether. Some of the evils mentioned are abolition of stagnation and the completion of all incomplete schools. It will take a long time indeed to accomplish the removal of such defects. That we should wait for introduction of compulsion till that time is not in my view proper advice. In the first place we have got a mass of illiteracy in this land. Although it is 116 years since Her Highness Rani Gouri Parvathi Bai issued her famous Rescript which is being often quoted here, undertaking the entire cost of education and proclaiming that the avowed policy is to spread enlightenment among the masses, what do we find after all these years of educational effort both on the part of Government and on the part of private agencies ? Among the Nayars, to-day, who are one of the most advanced communities in this land, we have 54per cent of illiteracy ; among the Ezhavas 72 per cent., among the Pulayas 95 per cent., among the Parayas, 95. I say this is a very gloomy picture. Unless we are able tospread literacy in the land and to achieve better results in mass education, our people will not be fit for local selfgovernment and other democratic institutions. We are spending as everybody knows 23·6 per cent. of the total revenues of the State on education. The report says that the results are not commensurate with the huge expenditure that is now incurred. That is a very alarming statement. We want the results to be satisfactory. What is the best way to prevent the huge wastage ? Now, of the 27 lakhs or so that we are spending on primary education, more than half is wasted is seen from the fact that less than 50 per cent. of the boys that enter the school come out with permanent literacy. And the proportion of boys attending school to the proportion of boys of school-going age is small. How are we to compel the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. M. Govindan.]

attendance of children who are not going to school, children of communities who have not yet devoloped the school-going habit ? The only way to effect that is by way of compulsion. I am afraid, the committee, when they made their recommendation, had before them more of consideration of economy than of educational need. Of course, economy is very necessary. But there are matters of supreme importance which we have to undertake inspite of some expenditure. When we waste 13 to 15 lakhs of rupees by the falling of boys in school attendance, how to secure it so as to utilise this huge sum of money which is going as waste ? The only method of doing so is by complusion. A little more expenditure of money may be needed to provide school houses in some areas. I do not say we should undertake this complusion throughout Travancore all at once. We may take selected areas. The report says that in some places there are over-lapping schools. Let us survey the educational needs of those places and see whether such schools may not be necessary when we introduce compulsion. As already suggested, in municipal areas we may try compulsion and then extend it to other areas. Government should find it easy to introduce and extend compulsory education in towns like Trivandrum, Alleppey, Nagercoil, Kottayam, etc. My impression is that it is not possible to secure attendance of children who have not acquired school-going habit without introducing a small measure of compulsion for which, about two decades ago, a friend of mine introduced a Bill in the Legislature. It was suggested then that a small educational cess might be levied. But the mover of the Bill was not agreeable to such a proposal, and the measure was dropped. I am agreeable to the introduction of a cess. I am sure the people will not grudge payment of a small tax for the sake of such an important measure.

Next I would like to say a few words about married women in service. This is a vexed question. There is a lady member in this House who is strong in her opinion that married women should all leave service. I know that it is not an unqualified recommendation which the Reforms Committee has made in this matter. Even the recommendation so far as it goes will work great hardship on married women. In Travancore, Sir, the women are earners. This is what the Census Commissioner says :

> "The women of Travancore are not kept in purdah, as those in Northern India. Except in some minor communities like the Namputiri Brahmin and a few sections of the Muslims, they are as free as men. The spread of education among women has enabled many of them to compete with men in different walks of life. . . . . The Ezhava women are engaged largely in coir yarn industry and are also land-holders. The proportion of women to men having independent means of livelihood in this community is, therefore, 330 to 1,000. Nayars are chiefly agriculturists. Both men and women possess property. The women are well advanced in education and a large number of them are employed in Government service."

The large proportion of women appearing as earners in the report is due to the fact that many of them hold appointments in schools. The result of carrying out the proposal of the committee will be to throw them out of employment and I submit that it is a great hardship.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

In the first place it is inadvisable for Government to introduce a measure which will be considered to be opposed to public policy. This will cause restraint of marriage indirectly. Suppose there is an agreement with a woman who is now entering service that she will not go into wedlock. Suppose she, after sometime, feels that she should marry. She is free to marry. No court of law can prevent her from doing it. If the Government takes a written agreement from her, it will be unenforceable being repugnant to public policy. What we cannot do in law, we should not do by an executive act.

MR. M. N. PARAMESVARAN PILLAI: Is it not open to Government to dismiss her?

MR. M. GOVINDAN: What I say is, it is not proper to do so. I do not say it is not open to Government. I admit the competency of Government to adopt the recommendation.

PRESIDENT: You have exceeded the time.

MR. M. GOVINDAN: I wish to make myself clear that it will not be proper to do so. The question of propriety is one thing and the question whether the Government is competent to do a thing or not is quite another. I submit that in Travancore women generally expect to become married, not to speak of certain Hindu communities to whom, as my friend Mr. Padmanabhan Tampi said, it is a necessary sacrament, a *sanskara*, something like *Upanayanam*. If *Upanayanam* is not performed, a man is not a *Dwija*. Similarly, a woman has to get herself married in the case of certain communities. But in the case of the larger communities in Travancore, although marriage is not a necessary *Samskara*, it is not normal for the woman to remain unmarried, and nothing should be done by Government to prevent her from entering into lawful wedlock. So, my plea is that women's employment should not be prevented by any measure calculated to throw her out of employment.

PRESIDENT: Your time is up.

MR. M. GOVINDAN: I want to speak about Sanskrit education.

PRESIDENT: I am sorry, Mr. Govindan.

MR. N. K. PADMANABHA PILLAI (*Neyyattinkara* cum *Nedumangad*): സർ, നിശ്ചിതസമയത്തിനുള്ളിൽ അന്വേഷണം പൂർത്തിയാക്കി റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിക്കുന്ന കമ്മിറ്റികൾ ഈ നാട്ടിൽ വളരെ കുറവായിരിക്കെ വിദ്യാഭ്യാസപരിഷ്ക്കരണക്കമ്മിറ്റി റിപ്പോർട്ട് അനുവദിച്ചിരുന്ന കാലത്തിനുള്ളിൽതന്നെ സമർപ്പിച്ചതിലേക്ക് ഈ കമ്മിറ്റിയെ ഹാർദ്ദമായി ഞാൻ അഭിനന്ദിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഈ കമ്മിറ്റിയിലെ അദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്ന ആളിന്റെ കർമ്മകുശലതയേയും, ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യത്തേയും, വിമർശനസാമർത്ഥ്യത്തേയും ഈ റിപ്പോർട്ടിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുവരികിലും അദ്ദേഹത്തിന് ഈ നാട്ടിലെ സ്ഥിതിഗതികളെപ്പറ്റി നല്ല പരിജ്ഞാനമില്ലാ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. N. K. Padmanabha Pillai.]

ന്നുള്ള സംഗതിനിമിത്തം റിപ്പോർട്ടിൽ പല പ്രമാദങ്ങളും വന്നിട്ടുണ്ടെ ള്ളതു സമ്മതിക്കാതെ തരമില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെകൂടെ കമ്മിറ്റിയിലു ണ്ടായിരുന്ന രണ്ടംഗങ്ങളിൽ ഒരാൾ ട്രെയിനിംഗ് കാളേജിലെ ഒരു ലക്ചറും മറ്റൊരാൾ ഒരു എയിഡഡ് സ്കൂളിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥനും മാത്രമായിരുന്നു എന്ന സംഗതിയും സാരമായ വിമർശനത്തിനു കാരണമായിട്ടുണ്ട്. റിപ്പോർട്ടിൽതന്നെ പല ന്യൂനതകളുമുണ്ട്. ഈ നാട്ടിൽ മി. സ്റ്റാത്താമിനേപ്പോലെയൊ അതിൽക്കുടുതലായൊ യോഗ്യതയുള്ള പല മാന്യന്മാരും വിദ്യാഭ്യാസഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലും, വിദ്യാഭ്യാസഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ ജോലിയിലിരുന്നു പെൻഷൻവാങ്ങിച്ചവരായും ഉള്ള സ്ഥിതിക്ക് അവരിൽ ആരെയും ഈ കമ്മിറ്റിഅംഗങ്ങളായി നിയമിക്കാത്തതിന്റെ കാരണം മനസ്സിലാകുന്നില്ല.

MR. M. GOVINDAN : കമ്മിറ്റിയിൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന മറ്റുരണ്ടു മെമ്പർമാരും വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ വിദഗ്ദ്ധന്മാരല്ലേ?

MR. N. K. PADMANABHA PILLAI : അക്കാര്യംതന്നെ സംശയമാണ്. വിദഗ്ദ്ധന്മാരാണെന്നവരുകിൽതന്നെയും മി. സ്റ്റാത്താം ഇവിടത്തെ ഡയറക്ടറായി നിയമിക്കപ്പെട്ടുമെന്നു അവർ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നകാലത്തോളം; അവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിൽ ജോലിചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട്, അവർക്കു പ്രത്യേകമായ വല്ല അഭിപ്രായവുമുണ്ടെങ്കിലും, മി: സ്റ്റാത്താമിന്റെ അഭിപ്രായത്തിനു വിപരീതമായി അതു പറയുവാൻ അവർ ശക്തിയുള്ളവരായിരിക്കും എന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല.

ഈ റിപ്പോർട്ടിൽ ഞാൻ മുഖ്യമായിട്ടു കാണുന്നതു രണ്ടു ന്യൂനതകളാണ്. അതായതു നാട്ടുഭാഷാവിദ്യാഭ്യാസത്തെ അടിച്ചമർത്തും, ഉയന്തരം ഇംഗ്ലീഷ്വിദ്യാഭ്യാസം പണക്കാർക്കുമാത്രമെ പാടുള്ളു എന്നാക്കിത്തീർത്തുമാകുന്നു. നാട്ടുഭാഷാവിദ്യാഭ്യാസത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം തിരുവിതാംകൂർ നാടുരാജ്യങ്ങളിൽ മുന്നിട്ടുനിൽക്കുന്നു എന്നുള്ളതിൽ യാതൊരു സംശയവുമില്ല. അതു പല കാലങ്ങളിലുമിരുന്ന ദിവാൻജിമാരുടെയും, ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുമേലധ്യക്ഷന്മാരുടെയും മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സിലേയും ഉപദേശപ്രകാരം അപ്പോഴപ്പോഴും വേണ്ട പരിഷ്ക്കാരങ്ങളും വരുത്തിയതുകൊണ്ടാകുന്നു. നല്ല പരീക്ഷ നാട്ടുഭാഷാവിദ്യാഭ്യാസത്തിനുവച്ചു അതിന് ഉയന്നസ്ഥാനവും കല്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസം ഒന്നുമുതൽ ൪വരെ ക്ലാസുകളംവരെ വേണമെന്നാണു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

റിപ്പോർട്ടിൽ പറയുന്നതു്. അതു വളരെ നല്ലതുതന്നെ. ഒന്നുമുതൽ ൪ വരെ ക്ലാസുകളിൽ ബാലികാബാലന്മാരെ ഒന്നിച്ചിരുത്തി പഠിപ്പിക്കുന്നതിലും വിരോധമില്ലെന്നാണു് എന്റെ അഭിപ്രായം. ഇങ്ങനെയുള്ള പള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽ സ്ത്രീവാദ്ധ്യാന്മാരെ വേണം നിയമിക്കാൻ എന്നുകൂടിഎനിക്കഭിപ്രായമുണ്ടു്. കുട്ടികളെ ശരിയായവിധം പരിശീലിപ്പിക്കുന്നതിനും സാന്മാർഗ്ഗീകനിഷ്ഠ പാലിക്കുന്നതിനും ആൺ വാദ്ധ്യാന്മാരെക്കാൾ പെൺവാദ്ധ്യാന്മാരാണു നല്ലതെന്നാണു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നതു്. ഈവക പള്ളിക്കൂടങ്ങളുടെ പരിശോധനാധികാരം ഇൻസ്പെക്ടന്മാർക്കു നൽകണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തോടു ഞാൻ യോജിക്കുന്നില്ല.

Mr. J. JOHN KATTAKAYAM : സാധാരണ ആൺ പള്ളിക്കൂടങ്ങളൊ, അതല്ല പെൺപള്ളിക്കൂടങ്ങളൊ ഏതാണു മോശമായിരിക്കുന്നതെന്നു മെമ്പർക്കു പറയാമൊ?

Mr. N. K. PADMANABHA PILLAI : പ്രായേണ ആൺപള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽ പഠിപ്പിക്കുന്ന രീതി വളരെ മോശമായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് അവിടത്തെ പരീക്ഷാഫലവും വളരെ മോശമായിരിക്കുന്നു.

Mr. J. JOHN KATTAKAYAM : ആൺപള്ളിക്കൂടങ്ങളെഅപേക്ഷിച്ചു പെൺപള്ളിക്കൂടങ്ങളിലെ പരീക്ഷാഫലം തൃപ്തികരമല്ല എന്നു മെമ്പക്കഭിപ്രായമുണ്ടൊ?

Mr. N. K. PADMANABHA PILLAI : എന്നെനിക്കഭിപ്രായമില്ല. നേരെ മറിച്ചു ചില പെൺപള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽ ആൺപള്ളിക്കൂടങ്ങളെക്കാൾ പരീക്ഷാഫലം നല്ലതാണെന്നു എന്റെ നാട്ടിൽതന്നെ ദൃഷ്ടാന്തമായി എനിക്കു പറയുവാൻ കഴിയും.

അതിനാൽ ഇങ്ങനെയുള്ള സ്കൂളുകൾ ഇൻസ്പെക്ടസ്സുമാർ തന്നെ പരിശോധിക്കണമെന്നാണു് എന്റെ അഭിപ്രായം. സ്വല്പകാലത്തിനു മുമ്പു് ഇൻസ്പെക്ടർമാർ പെൺപള്ളിക്കൂടങ്ങൾ പരിശോധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നകാലത്തു പല തകരാറുകളും ഉണ്ടാവുകയും, പ്രജാസഭയിലും നിയമസഭയിലും അതിനെപ്പറ്റി വാദപ്രതിവാദം നടത്തുകയും, പല ക്ഷോഭങ്ങളുമുണ്ടാവുകയും ചെയ്തതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണു് ഇൻസ്പെക്ടസ്സുമാരെ നിയമിക്കാനിടയായിട്ടുള്ളതു്. വീണ്ടും പഴയനടപടിതന്നെ തുടരണമെന്നു പറയുന്നതു ഒട്ടും ആശാസ്യമല്ല.

൩-ാം ക്ലാസുമുതൽ ൫-ാം ക്ലാസുവരെയുള്ള പള്ളിക്കൂടങ്ങളുമുണ്ടായിരിക്കണമെന്നാണു് എനിക്കിനി പറയുവാനുള്ളതു്. ഞാൻ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. N. K. Padmanabha Pillai.]

പറയുന്നതു് ഒന്നുമുതൽ അഞ്ചുവരെ ക്ലാസുകൾ പ്രാഥമികപാഠശാലകളിൽ വേണമെന്നും പിന്നീടു മലയാളംസ്കൂളിലെ എല്ലാക്ലാസുകളിലും ഇംഗ്ലീഷ് നിർബന്ധമായി പഠിപ്പിക്കണമെന്നും ശേഷം വിഷയങ്ങളെല്ലാം മലയാളത്തിൽതന്നെ പഠിപ്പിക്കണമെന്നുമാണു്.

MR. J. JOHN KATTAKAYAM : സാധാരണ പ്രാഥമികവിദ്യാലയങ്ങളിൽ ആണ്കുട്ടികളെയും പെൺകുട്ടികളെയും ഒന്നിച്ചുവച്ചിരിക്കുന്നതു് അഭിലഷണീയമാണോ?

MR. N. K. PADMANABHA PILLAI: അല്ല.

MR. J. JOHN KATTAKAYAM : പെൺകുട്ടികൾ താഴ്ന്ന ക്ലാസിലെ പഠിപ്പിക്കാൻ പാടൊള്ളൂ എന്നു റിപ്പോർട്ടിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിന്റെ കാരണമെന്താണു്? അതു അഭിലഷണീയമാണോ?

MR. N. K. PADMANABHA PILLAI : അതും അഭിലഷണീയമല്ല.

സ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ചുമതല സ്ത്രീകൾക്കുതന്നെകൊടുക്കണം. ഞാൻ മുമ്പു പറഞ്ഞപോലെ മലയാളം പള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽ ഇംഗ്ലീഷ്നിർബന്ധമായി പഠിപ്പിക്കയും ഒൻപതാംക്ലാസുവരെ വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയും ചെയ്താൽ ഒന്നുമുതൽ നാലുവരെയുള്ള ഇംഗ്ലീഷ്സ്കൂളിലെ ഫാറങ്ങൾ നിർത്തൽചെയ്യാം. ഫോർത്ത്ഫാറം പരീക്ഷക്കുപകരം ഒൻപതാംക്ലാസിൽ ഒരു പരീക്ഷയും വയ്ക്കാം.

മലയാളം എട്ടാംക്ലാസുജയിച്ചാൽ കൊടുക്കാമെന്നു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന ഉദ്യോഗത്തെ സംബന്ധിച്ചാണു് ഇനി എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു്. അങ്ങിനെയുള്ളവർക്കു പ്യൂൺവേലയൊ പൊലീസ്കാൺസ്റ്റബിൾജോലിയൊ മാത്രം കൊടുത്താൽ മതിയെന്നാണു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്. അതു ഈ നാട്ടിലെ സ്ഥിതിക്കു നാട്ടുകാരെ മനഃപൂർവ്വം അപമാനിച്ചതല്ലേ എന്നുകൂടി എനിക്കു സംശയമുണ്ടു്. ഇപ്പോൾതന്നെ ഇംഗ്ലീഷ് പരിജ്ഞാനമില്ലാത്ത പല ആളുകളും ഉയർന്ന ഉദ്യോഗത്തിലിരിക്കുന്നുണ്ടു്.

ഇനി എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു വിവാഹിതകളായ സ്ത്രീകൾ അദ്ധ്യാപികമാരായിരിക്കാൻ പാടില്ലെന്നു റിപ്പോർട്ടിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനെപ്പറ്റിയാണു്. വിവാഹിതകളായ സ്ത്രീകൾ അദ്ധ്യാപികമാരായിരിക്കുന്നതു സാന്മാർഗ്ഗികനിഷ്ഠ പരിപാലിക്കാൻ വളരെ നല്ലതാണെന്നാണു എന്റെ അഭിപ്രായം. ഇപ്പോൾ ജോലിയിലിരിക്കുന്ന വിവാഹിതകളായ സ്ത്രീകളെക്കൂടി മാറ്റണമെന്നു റിപ്പോർട്ടിൽ പറയുന്നുണ്ടു്. അതു ഒരിക്കലും ശരിയല്ല. പരിശോധനാധികാരികളായും ഇങ്ങനെയുള്ള

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

സ്ത്രീകളെ നിയമിക്കാൻ പാടില്ലെന്നു റിപ്പോർട്ടിൽ പറയുന്നതും തെറ്റാണു്.

Mr. M. GOVINDAN : വിദ്യാഭ്യാസഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിന്റെ കായ്ക്ഷമതയുള്ള വിവാഹിതകളായ സ്ത്രീകളെ നിയമിക്കുന്നതല്ലേ കുറേ ക്രൂടിനല്ലതു്?

Mr. N. K. PADMANABHA PILLAI: അതെ.

അന്യരാജ്യങ്ങളിലോ അന്യമതക്കാരുടെ ഇടയിലൊ ഉള്ള ഒരു നടപ്പല്ല ഇവിടെയുള്ളതു്.

Mr. K. P. NILAKANTA PILLAI; വിവാഹിതകളായ സ്ത്രീകൾക്കു അവിവാഹിതകളായ സ്ത്രീകളേക്കാൾ കൂടുതൽ സമയം കിട്ടുമെന്നുള്ളതുകൊണ്ടാണോ കായ്ക്ഷമത കൂടുതലുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞതു് ?

Mr. N. K. PADMANABHA PILLAI: വിവാഹിതകളായ സ്ത്രീകൾക്കും ധാരാളം സമയം കിട്ടുന്നുണ്ടെന്നു മാത്രമല്ല, യാതൊരു പരാതിയും കൂടാതെ അവർ ജോലിചെയ്യും വരുന്നു.

Mr. K. P. NILAKANTA PILLAI: വിവാഹിതകളായ സ്ത്രീകൾക്കു സാന്മാർഗ്ഗീകനിഷ്ഠ കൂടുമെന്നു പറഞ്ഞതിനെ ഒന്നു വിശദീകരിക്കാമോ?

Mr. N. K. PADMANABHA PILLAI: അതു ഈ സഭയിൽ വച്ചു വേണമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. വേണമെങ്കിൽ പിന്നൊരവസരത്തിൽ ഞാൻ അതു പറയാം. ഈ സംഗതിയെപ്പറ്റി എന്നെക്കാൾ കുറച്ചുകൂടി മെച്ചക്കുറിയാമെന്നാണ് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നതു്.

ഫീസിനെ സംബന്ധിച്ചാണു് ഇനി രണ്ടു വാക്കു് എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു്. ജനസാമാന്യം ഭ്രാന്തികൊടുക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ ബുദ്ധിമുട്ടുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ യാതൊരു കാരണവശാലും ഫീസു കൂട്ടാൻ പാടില്ലാത്തതാണു്. ഇപ്പോൾതന്നെ സ്കൂൾ ഫീസു സമയത്തു കൊടുക്കാൻ സാധിക്കാതെ ഫയിനോടുകൂടിയാണു് മിക്കവരും കൊടുത്തുവരുന്നതു്. ഞാൻ മുമ്പു പറഞ്ഞതുപോലെ ഇംഗ്ലീഷിലുള്ള ഒന്നുമുതൽ നാലുവരെ ഫ്ലാറങ്ങൾ നിർത്തിയാൽ തീച്ചയായും വാദ്ധ്യാന്മാരുടെ ശമ്പളം കുറെ കുറക്കാം. ഇംഗ്ലീഷ് പള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽ ൪൦-രൂപയിൽ കുറഞ്ഞശമ്പളക്കാരില്ല. അവരെ കുറെ കുറയ്ക്കുന്നപക്ഷം കുറെ ആദായമുണ്ടാകും.

Mr. J. JOHN KATTAKAYAM : വിദ്യാഭ്യാസനികുതി വയ്ക്കണമെന്നു റിപ്പോർട്ടിൽ പറഞ്ഞിട്ടില്ലേ?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. N. K. PADMANABHA PILLAI : അതും പാടില്ല. ഏതു വിദ്യാഭ്യാസവും വ്യയസാദ്ധ്യമാക്കരുതു്; അതായതു് സാധുക്കളായ കുട്ടികൾക്കും പഠിച്ചു മുന്നോട്ടുവരാൻ ബാധകമായിരിക്കരുതു്. ഈ നാട്ടിലെ ചില ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ വളരെ സാധുകുടുംബങ്ങളിൽനിന്നു പഠിച്ചു മുന്നോട്ടുവന്നു് നല്ലസ്ഥിതിയിൽ എത്തിയിട്ടുള്ളവരാണെന്നു എല്ലാവർക്കും അറിയാം. ഈ റിപ്പോർട്ടുകൊണ്ടു് സാധുക്കളായ കുട്ടികളാരും പഠിച്ചു മുന്നോട്ടു വരരുതെന്നാണു് കാണുന്നതു്. അതു ഒരിക്കലും ശരിയായിട്ടുള്ളതല്ല.

MR. KOCHIKAL P. BALAKRISHNAN TAMPI : Has the member read the provision for scholarships for poor children in the report?

MR. N. K. PADMANABHA PILLAI : അതു് മുന്നോട്ടു വരുന്നെങ്കിലല്ലേ സാധിക്കുകയൊള്ളൂ.

MR. M. GOVINDAN : സ്കൂൾ ഫീസു് വർദ്ധിപ്പിച്ചാൽ അധികം തക്കം ബാക്ക് വേർഡ് ക്ലാസ്സിനും വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു നിവൃത്തിയില്ലാതെവരുമെന്നു് മെമ്പർക്കറിയാമോ?

C1

MR. N. K. PADMANABHA PILLAI : അറിയാം. അതുകൊണ്ടാണു് ഫീസു് വർദ്ധിപ്പിക്കരുതെന്നു് പറഞ്ഞതു്.

MR. C. M. JOSEPH (*Changanachery* cum *Peermade*) : കാടേജിൽനിന്നും പുറത്തു വരുന്നവർക്കെല്ലാം ഉദ്യോഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കണമെന്ന വിചാരമായിരിക്കയില്ലേ?

MR. N. K. PADMANABHA PILLAI : ആ ഉദ്ദേശം മാത്രമേ ഉണ്ടായിരിക്കയൊള്ളൂ എന്നും ഞാൻ പറയുന്നില്ല. യാതൊരു പഠിത്തവുമില്ലാതെ തെരുവുനീളെ നടക്കുന്നവരെക്കാൾ പഠിച്ചു് തൊഴിലില്ലാതെ നടക്കുന്നതു കുറേക്കൂടി നല്ലതാണു, അങ്ങിനെയുള്ളവരുടെ സ്വഭാവമെങ്കിലും നന്നായിരിക്കും.

MR. C. M. JOSEPH : വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പരമകാഷ്ഠ ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ മാത്രമാണോ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്?

MR. N. K. PADMANABHA PILLAI : അല്ല, പക്ഷേ കാലസ്ഥിതിക്കു് കുറെ ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം കൂടാതെ കഴികയില്ലെന്നാണല്ലോ വന്നിരിക്കുന്നതു്.

ഇനി ദേവസ്വം ഫണ്ടിനെപ്പറ്റി പറയാം അതു് വിദ്യാഭ്യാസ ആവശ്യത്തിലവിനായി ഉപയോഗിക്കാമെന്നും എന്റെ ചില സ്നേഹിതന്മാർ പറഞ്ഞു. ദേവസ്വം ഫണ്ടുകൊണ്ടു ദേവസ്വം സ്കൂളുകൾ ഏർപ്പെടുത്തുന്നതിൽ വിരോധമില്ല. അല്ലാതെ.....

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. M. GOVINDAN : ദേവസ്വം ഫണ്ടിൽനിന്നും പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം നൽകുന്നതിൽ വിരോധമുണ്ടോ?

MR. N. K. PADMANABHA PILLAI : യാതൊരു വിരോധവുമില്ല. അതു് ആ ഫണ്ടിന്റെ ഉടമസ്ഥക്കായിരിക്കണം.

പള്ളിക്കൂടങ്ങൾ പ്രത്യേകമായ പ്രൈവറ്റ് ഏജൻസികൾക്കു വിട്ടുകൊടുക്കാൻ പാടില്ല എന്നാണു് എന്റെ അഭിപ്രായം. പിന്നെ മുനിസിപ്പാലിറ്റികൾ മനഃപൂർവ്വമായി വിചാരിച്ചാൽ സ്കൂൾ നടത്താൻ സാധിക്കും.

Mr. J. JOHN KATTAKAYAM : പ്രൈവറ്റ് ഏജൻസികൾ ഇപ്പോഴുമായി സ്കൂളുകൾ നടത്തിവരുന്നില്ലേ?

MR. N. K. PADMANABHA PILLAI : ചിലതു് തൃപ്തികരമായി നടക്കുന്നുണ്ടു് എങ്കിലും അധികവും ദോഷമായിട്ടാണു് നടക്കുന്നതു്.

MR. J JOHN KATTAKAYAM: പ്രത്യേകമാളുകളുടെ നിയന്ത്രണത്തിൻകീഴിൽ കൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ടു് വിരോധമുണ്ടോ?

MR. N K. PADMANABHA PILLAI: അങ്ങിനെ കൊടുക്കാൻ പാടില്ല.

MR. KOMILEZHATHU SANKARAN : ഏതെങ്കിലും മുനിസിപ്പാലിറ്റി നേരിട്ടു സ്കൂൾ നടത്തുന്നതായി മെമ്പർക്കു് അറിയാമോ?

MR. N. K. PADMANABHA PILLAI: ഇപ്പോഴില്ല.

MR. P. PADMANABHAN TAMPI: മുനിസിപ്പാലിറ്റികളിൽ പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം നടത്തേണ്ട ചുമതല മുനിസിപ്പാലിറ്റിക്കില്ലേ?

MR. N. K. PADMANABHA PILLAI : ഉണ്ടു്.

MR. P. PADMANABHAN TAMPI : മെംബർക്കു മുനിസിപ്പാലിറ്റിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നല്ല പരിചയമില്ലേ?

MR. N. K. PADMANABHA PILLAI : ഉണ്ടെന്നാണു് തോന്നുന്നതു്.

MR. P. PADMANABHAN TAMPI: മെമ്പർ ഒരു മുനിസിപ്പാലിറ്റിയിലെ പ്രസിഡന്റല്ലേ?

MR. N. K. PADMANABHA PILLAI: അതെ.

MR. K. K. THOMAS (*Nominated*) : എഡ്യൂക്കേഷൻ ഫണ്ടു വകയ്ക്കു മുനിസിപ്പാലിറ്റി കറന്റു തുക നീക്കിവക്കണമെന്നുള്ള ൽ ൭-ലെ റഗുലേഷനിൽ വ്യവസ്ഥയുണ്ടെന്നതറിയാമോ ?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. N. K. PADMANABHA PILLAI: ഉണ്ടായിരുന്നു.

MR. K. K. THOMAS: അതുപ്രകാരം വല്ല മുനിസിപ്പാലിറ്റിയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ?

MR. N. K. PADMANABHA PILLAI: ചെയ്തിട്ടില്ല. വേണമെന്നു വിചാരിക്കയാണെങ്കിൽ ചെയ്യാം.

MR. P. PADMANABHAN TAMPI: കുഴിത്തുറ മുനിസിപ്പാലിറ്റിയിൽ നിന്നും ഒരു പ്രാഥമിക പാഠശാല നടത്തിവരുന്നതായി മെമ്പർക്കു അറിയാമോ?

MR. N. K. PADMANABHA PILLAI: അറിയാം.

MR. C. M JOSEPH: വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് ഗവണ്മെൻറിൽ നിന്നും സഹായധനം കൊടുക്കാതെയിരുന്നു് ശക്തിയുള്ള പ്രൈവറു് ഏജൻസികളും ഗവണ്മെൻറിന്റെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ചു് വിദ്യാലയങ്ങളും നടത്തുകയല്ലേ നല്ലതു്?

MR. N. K. PADMANABHA PILLAI: അങ്ങിനെ നടക്കുക എന്നുള്ളതു് അസാദ്ധ്യമാണു്.

MR. J. JOHN KATTAKAYAM: ഈ രാജ്യത്തു് എത്ര പ്രൈവറു് കാളേജുകളുണ്ടു്?

MR. N. K. PADMANABHA PILLAI: അതിവിടെ പറയേണ്ട ആവശ്യമില്ല.

ഡയറക്ടർ വിദ്യാഭ്യാസസെക്രട്ടറിയായിരിക്കുന്നതു് അശാസ്യമല്ല. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു് മി. ഗോവിന്ദൻ പുറപ്പെടുവിച്ച അഭിപ്രായത്തോടു് എനിയ്ക്കും യോജിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ദിവാൻജി എല്ലാ കാര്യങ്ങളും നോക്കിക്കൊള്ളുമെന്നാണു് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതു്. നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ സംബന്ധിച്ചു യാതൊരു അറിവുമില്ലാത്ത ദിവാൻജിമാർ ഇവിടെ വരികയും, ഡയറക്ടർക്കു് ഈ നാട്ടിനെപ്പറ്റിയോ, നാട്ടുനടപ്പിനെപ്പറ്റിയോ യാതൊരറിവുമില്ലാതിരിക്കയും ചെയ്യുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ തീച്ചയായും സെക്രട്ടേറിയെറ്റിൽ ഒരു നാട്ടുകാരനായ എഡ്യൂക്കേഷൻ സെക്രട്ടറിയുടെ ആവശ്യമുണ്ടു്. അല്ലാതെഡയറക്ടർ പറയുന്നതനുസരിച്ചുതന്നെ ദിവാൻജിയും പ്രവൃത്തിച്ചുതുടങ്ങിയാൽ നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു് ന്യൂനത സംഭവിക്കുന്നതാണു്.

MR. M. GOVINDAN: ചീഫ് സെക്രട്ടറി ഈ വക കാര്യങ്ങൾ നോക്കിയാൽ പോരേ?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. N. K. PADMANABHA PILLAI: ചീഫ് സെക്രട്ടറിക്ക് അത് ലേക്കുമാത്രം സമയമുണ്ടെന്ന ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല.

ഡെപ്യൂട്ടി ഡയറക്ടറായി ന. ം ം-ാപാ മുതൽ ന ം ം-ാപാവരെ സ്കൂയിലിൽ ഒരാളിനെ നിയമിക്കണമെന്നുള്ള വ്യവസ്ഥയ്ക്ക് പകരം ന ം ം-ാപാ ശമ്പളത്തിൽ ഒരു ഡെപ്യൂട്ടി ഡയറക്ടരെ നിയമിച്ചുകൂടെ എന്നാശംസിച്ചുകൊള്ളുന്നതല്ലാ.

PRESIDENT: Your time is up.

MISS. D. H. WATTS (*Nominated*): I am glad to have been able to attend this session of the Council and to have the opportunity of speaking on the recommendations of the Education Reforms Committee. I agree with it in all fundamentals, but not in all the measures proposed. My justification for speaking at all is my long experience and I shall speak only on a few points touching women.

First I shall speak on the Women's College. The committee has recommended the grading down of the Women's College once again to a Second Grade College. I speak from personal experience. Its history is this: For more than 20 years it was attached to the High School, then for about eight years it had a separate existence as a Second Grade College and for the last five years it has been a First Grade College. For the 20 years that it was attached to the High School one felt a complete satisfaction in its working, because the students worked their way up through the classes of the High School, they were all under the same authority and there was continuity of work and interest. There were splendid opportunities for building character and watching its development, of securing reciprocal loyalty and attachment, of forming life-long friendships, all of which are necessary parts of education. In those 20 years the strength rose from 3 to 150 and we all cherished the natural ambition to see the College emerge from a chrysalis into a butterfly—from a Second Grade College to a First Grade one. But when the College was separated from the School and occupied buildings and premises of its own, this ambition from a pious wish became a fight for existence. The students in the College looked back to the High School for their friends and forward to the First Grade College for their Degree. The Second Grade College was only a stepping stone, an insignificant episode in their educational career. It allowed no opportunities for impressing the College stamp on the student. It was an uphill fight all the time to maintain an esprit-de-corps-a proper College atmosphere. The committee proposes to convert the present First Grade College back into a Second Grade College, but to provide it with sufficient hostel accommodation to house all the women students, not only its own, but those attending the First Grade College, Training and Sanskrit Colleges. This will be no improvement. It will be just as unsatisfactory as the old Second Grade College. It will not remove rivalries, it will emphasise superiority and inferiority complexes. What I say of the Women's College

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Miss D. H. Watts.]

is true also of the Arts College. What I should like to see is the conversion of the three Colleges, Arts, Science and Women's into a single College, having separate hostels but Lecture Halls in common which both the men and women students may attend. The Science College should devote itself entirely to science subjects and the Arts and Women's College divide the Language, History and other subjects between them. Co-education is accepted and practised throughout Travancore. So this is no objection. On the other hand it will create that feeling of corporate oneness which is the aim of the committee and kill all rivalries that now exist between College and College.

The recommendations regarding a compulsory residential system of College has my whole-hearted support. In speaking of married women, a member remarked a little while ago that in Travancore the married woman has all along been accustomed to work for her living and now the committee was trying to deprive her of this privilege. This is partly true, and true not for Travancore only but for the whole of the world. The married woman who has been accustomed to work is the woman of the labouring classes, and it is not of them we are debating here. Those who have been socially higher in Travancore have not come out to work before the present generation, and for the first time in the history of this country its women are entering into its public life; they have no training for it, they do not know how to live the life of a public citizen. Women have held public meetings on this question of a residential college and they have claimed that the best atmosphere for a woman is the "home" atmosphere, and that the "home" atmosphere is absolutely necessary for girls. I grant it. It is the best atmosphere for those who live only in their homes but that is not so now. The educated girl wants to enter public life, and for this she requires a special education. The "home" atmosphere is the only thing that in the present state of social conditions in Travancore that a girl can get at home. There is no outside social atmosphere, and there is no public atmosphere except what they are creating for themselves. This is one reason why they should go into residence at a College where they can learn those things that are necessary to fit them for public life for which there is a strong craving among the educated women of Travancore. The "home" atmosphere makes for individual life, but public life requires another attitude towards life. You form groups and you have to learn how to live in your group. Women entering public life now claim their rights, their equality with men and every body else but they are loath to give up the privileges they enjoyed at home. They want all the new rights and all the old privileges. They want freedom in public, the seclusion of home, and no social life. Social life is the bridge between home life and public life and of this the young woman gets nothing. They will go to a public meeting and address a hall full of men, but they will not meet a man

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

over a cup of tea. They are building up an inconsistent and impossible code of public manners. It is necessary that all these rough corners should be rubbed off and I am of opinion that they must go to a residential College and the co-education proposed will help to bring about the improvement we want in the training of girls. Besides all this that a girl has to learn positively, there is a much larger ground for "negative" training of what a girl must not do—what may be summed up in the phrase "it is not done". No book can teach her this, nor her home. She must learn it in group life.

MR. M. N. PARAMESVARAN PILLAI: May I know whether a residential system will not increase the cost of education and work as a setback on women's education?

MISS D. H. WATTS: I was coming to it. The women of Trivandrum raised this as a second argument against a residential College. It is only the women of Trivandrum who would be affected if they were allowed to live at home and attend the lectures at College. A girl outside Trivandrum cannot get a College course without coming to Trivandrum. She has to live in the hostel and pay all its expenses. Why should the girl in Trivandrum alone get preferential treatment and get her education cheaper than the others and lose the additional training I was just speaking about.

MR. M. N. PARAMESVARAN PILLAI: Was there any demand during the member's tenure of office as Principal that a residential system should be started?

MISS D. H. WATTS: Yes. I had to open a hostel because of the demand from outside—not from the people of the town. Even from the people of the town I had requests. From outside frequent requests came because parents were sure that if their girls lived in hostels they would be watched over, their health would be watched, they could meet with friends and in every way they regarded it as the best place for their girls to live in. It was as a result of these frequent applications that the Women's College Hostel was opened on a small scale. Though not adequate even at that time, it still filled the need for one.

MR. M. N. PARAMESVARAN PILLAI: Does the member say that even girls living with their parents in their houses in Trivandrum should enter this?

MISS D. H. WATTS: Yes. I do not see why any preferential treatment should be given to the girls in Trivandrum, especially seeing that the training in public life is the same whether the girl lives in Trivandrum or outside.

MR. M. N. PARAMESVARAN PILLAI: May I know whether the member advocates a residential system for boys and girls together in the Colleges?

MISS D. H. WATTS: No. I want co-education only in the College halls. I have said that already.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Miss D. H. Watts.]

Then the other problem is the question of married women. We have to look at this from two sides—from the side of the Government, the employer and the taught, which I take more or less to be the same side of the question, and the side of the teacher who is being employed. Here also I would like to go back to my experience. When I was Principal of the College, while it was a Second Grade College, I had charge of the High School, the College, the Higher Grade Training School and the Lower Grade Training School. All those departments worked together. There were about 1,200 pupils and a staff between 65 and 70. I spent 30 to 40 minutes every morning in fixing up the work of absent teachers who could not attend school that day. I used to be in College one hour before the class began. Anybody who wanted leave for that day sent in their letter by 9 o'clock. So that by 10 o'clock when the work began all arrangements were made ready. This was necessary to maintain discipline in the school, but it added to the work to be done. It was really a hardship on the other members of the staff because in drawing up the time table every member was given at least one hour's leisure a day. But it was not often that they got any leisure because of the many absentees. The difficulties were small when the absence was for only a day, but much greater when it was for a month or two. That point has been talked about. From the point of view of the student also the married teacher is a draw-back. It particularly affects the girls in the higher classes and more particularly the students in the College classes where continuity of teaching is essential because they are working on a picked up curriculum. In the elementary schools there is not this difficulty. To-day you teach about the cow, tomorrow about the moon and so on. It does not matter whether you teach this or that. But when you go to the College classes there must be continuity of teaching. Therefore frequent absence of teachers re-act very much to the disadvantage of the students.

MR. M. GOVINDAN: Would there be continuity of teaching if an unmarried teacher enters service in the College class and afterwards changes her mind and marries? Would there not be absence of continuity of teaching when she goes away and another teacher comes in the place?

MISS D. H. WATTS: Government can ask her to give three months' notice. But Government cannot ask a woman "give us three months' notice before you fall ill."

MR. M. GOVINDAN: Would that avoid discontinuity? Three months' notice will only enable Goverument to make ample provision. Would it also secure continuity in teaching?

MISS. D. H. WATTS: Yes. No term will exceed more than three months. One teacher can complete one term's work and the next term's work can be begun by a new teacher.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. M. GOVINDAN: Could there not be continuity of teaching in the various terms also?

MISS D. H. WATTS: To a certain extent. But they are not teaching only one subject. A subject may be divided into several parts; for example—History may be divided into social history, economic history political history and you may take each of these in different terms. In fact a well organised institution will arrange different sections of the subject to be taken in different terms. If the subject is divided into three sections, it is so arranged that the subject ranges over the three terms.

MR. M. N. PARAMESVARAN PILLAI: May I know whether Government will have any objection to appoint married women?

MISS D. H. WATTS: I am only a member of this Council, not the Government.

MR. M. N. PARAMESVARAN PILLAI: May I know whether married women are excluded from the teaching staff in England?

MISS D. H. WATTS: There is a very wide movement to do so.

MR. M. N. PARAMESVARAN PILLAI: Are they excluded?

MISS D. H. WATTS: I cannot be certain. The discussion is going on and some of the Councils have excluded married women and others are contemplating doing so.

MR. M. N. PARAMESVARAN PILLAI: If married women can be entertained in primary classes what is the objection to entertaining them in the secondary schools and in the administrative branch?

MISS D H. WATTS: In the primary class the child is learning in a detached manner and the teaching may be disconnected. One day it learns of the cow and the next day it learns of the moon. The teaching of the language is the chief aim.

There are many conscientious teachers, who have come forward and said to me "I have not been able to finish my course of lessons, but I am very anxious that the class should have certain further instruction from me and so I would like to hold an extra class for a couple of hours on Saturday at 10 O'clock." I was misunderstood when I strongly objected to this and said that extra classes on Saturday would create considerable difficulties. The whole clerical staff and menials would be required to be present on Saturday, a day that was a holiday.

MR. KOMILEZHATHU SANKARAN: May I know whether she recommends the prohibition of entertaining married women in residential Colleges?

MISS D. H. WATTS: Yes, in the interest of education. The entertainment of married women will dislocate work in a residential College.

MR. M. N. PARAMESVARAN PILLAI: In Colleges other than residential, will not married women teachers cause inconvenience to the continuity of teaching?

MISS D. H. WATTS: Yes. My view point in regard to this question has changed somewhat. About 15 years ago the Dewan of the time said he would pass a rule if I made a recommendation to the effect

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Miss D. H. Watts.]

that married women should not be entertained in Colleges, in the Education Department. I did not send up the recommendation. I felt there was another side to the question which was not clear to me. My vision at that moment was clouded. After leaving service, during the last five years, I gradually came to take a different view. It is a matter of common knowledge that a married woman has obligations to fulfil. If she is a wife, she has to attend to her husband and home. If a woman is a mother she has still heavier responsibilities. Women have to brighten and improve the conditions of home life, to introduce modern and improved methods of family and household management. A mother has to see that her children are properly trained and fed. She must not entrust the work to hired workers, most of whom are ignorant and rough. This was what I saw uppermost at first; but I began to see another side later. During the last 5 years I have been meeting very many women graduates who are working as teachers. Government have trained them, educated them, raised their status, changed and widened their spirit and outlook on life. Under those conditions, to tie them down to the drudgery of house work is rather hard. As I said, there is no such thing as social life in Travancore. Having in our midst educated women, having awakened their minds and souls, it is the duty of those in power and authority and of those who are fortunately placed, to encourage this side of the picture, namely social life.

MR. KAYALAM PARAMESVARAN PILLAI (*Additional Head Sirkar Vakil*): Has any beginning been made in the direction of social life in Travancore?

MISS D. H. WATTS: No, the women of Travancore have only home life as opposed to public life. By public life I mean a life connected with schools, colleges, work in public meetings and things of that kind. There is a big gap between the two and it is necessary to bring about a proper social life for women. It should never be the idea of married women to go after Government jobs, but they cannot help it if it is their only means of getting intellectual companionship.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI: Is it the point of the member that, in case women are married, opportunities for developing this social aspect of life will be scanty?

MISS D. H. WATTS: In the first place that kind of life does not exist at all. Married or not, women have nothing but home life. There is no social life at all. After the publication of the Education Reforms Committee's Report, there were several meetings held by the women in the town of Trivandrum. Very vehement protests were made against the suggestion that married women should not be teachers—the vehemence was out of all proportion to the issue. They spoke only of the mercenary aspect of the question, but the vehemence showed a stronger underlying feeling—not fully recognised. It is with this unexpressed cry that I feel sympathy—a cry for a wider intellectual and spiritual life. Therefore it was that, when I was in the Public Service Committee and

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

when the same question arose, I put forward a suggestion that married women having certain obligations to fulfil, should be entertained as half time workers and not as full time workers. During the rest of the day they can look after their households. In the place of one married woman I should put in two married women.

MR. M. N. PARAMESVARAN PILLAI: May I know whether that will not add to the cost of education?

MISS. D. H. WATTS: They would only get half pay—half work, half pay. This would not very much affect the continuity of work in the high schools. If two married women are taking the same subject, they could work in agreement, in consultation with each other. It is quite easy for one to take up the work when the other goes on casual leave or on a few months' leave. But in the college it is not advisable to adopt this procedure.

Mr. K. P. NILAKANTA PILLAI: In case the suggestion of the member is accepted, will not educational interests suffer on account of the sending away of trained teachers by giving them 3 or 6 months' notice?

MISS. D. H. WATTS: There is a whole procession of trained teachers who are not married waiting.

PRESIDENT: Your time is up.

MR. K. K. THOMAS: Sir, the Education Reforms Committee's Report is the work of one who has established a reputation as an expert in educational matters in India. It evidences practical experience, qualities of observation, and boldness to chalk out new lines in the field of education. We have to congratulate ourselves in having secured the services of one so eminent in the line of education to advise us on matters of educational policy at this critical time. Unless therefore, a strong case can be made out against the acceptance of the recommendations, I believe, one may not be quite justified in offering criticisms at random and concentrating attention of the House to one particular point. That is my position. Unless we are able to rivet our attention on one particular aspect and direct discussion on that point, to bring to that point, a concensus of opinion of this House, we are bound as a matter of fact to adopt the report in toto. From the discussion going on here I fear a case has not been made out for throwing out any of the recommendations. Running through the report one finds it is presumed generally that educational policy as pursued in Travancore is a sort of misfit, a thing which is not suited to the needs of the country. That presumption is based on some sort of a notion that every year our colleges are throwing out legions of unemployed educated men and women on the market seeking for employment and that in Bengal and other places, some students are engaged in unlawful and revolutionary activities. That has been wrongly ascribed to the soulless education here. On a calm consideration of the whole question I submit, it will be clear, that the educational system is not to blame for this. It may be that a few students in Bengal

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. K. Thomas.]

might have associated themselves in despicable activities and that unemployment is rampant in this country. But we may bear in mind that one swallow does not make a summer. The remedy or the cause is not in the educational system but on account of the economic mal-distribution.

MR. M. N. PARAMESVARAN PILLAI: May I know whether it is due to want of employment that students resort to revolutionary movements?

MR. K. K THOMAS: Partially only. The question is not educational but due to economic mal-distribution of work among the educated people. As a panacea for this, the report has suggested education with technical bias. That is based on the idea that Travancore has great potentialities as an industrial country. But unless our system of technical education is preceded by an accurate and thorough economic survey of the country, inculcation of technical education cannot benefit us to any large extent. If this is not done, we will be repeating the same result as is being experienced now.

MR. M. N. PARAMESVARAN PILLAI: Was not an industrial survey conducted in 1920?

MR. K. K. THOMAS: That is not enough.

MR. M. N. PARAMESVARAN PILLAI: How long will it take to complete it?

MR. K. K. THOMAS: That depends on the intensiveness of the effort.

A word on technical education and culture. The system of education obtaining in Oxford and Cambridge which are the premier Universities in England and where preeminence is given to the study of humanities, aims more at culture and high standards of attainments. These are still the power houses from which the energy required for propogation of ideas for the betterment of humanity and for the orderly progress of the world radiate.

Therefore, when we go in for technical education, we should not under-estimate the importance of culture. Culture has to be obtained for its own sake. There must be a correlation of technical and cultural education. The only way to achieve culture is to raise the standard. Some methods have been suggested in the report for the raising of standards I belong to the older dispensation when we had the Matriculation Examination, in which only about 10 to 20 per cent. of the candidates came out successful. In spite of the attempts made by eminent educationists like Dr. Miller of the Madras Christian College, where I studied, to heighten standards or at least to prevent it from going down, the agitation was so strong, both in Travancore and in British India, that the standards were reduced little by little so that an ordinary degree of the University is not worth much now. In the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Calcutta University on account of the pressure from the student population standards were reduced to a ridiculously low level. This is a country where a degree however useless is preferred to no degree and ceaseless efforts are made to secure it. In the circumstances, I fear the attempt to raise the standard all on a sudden in the IV Form will not be permitted by public opinion in the country The only remedy that I can think of is to educate public opinion to realise that, unless the standard is raised at the IV Form, there is absolutely no hope for any kind of education leading to employment of any kind. I do not know whether we will really be able to do it. In this country, where the slightest twitter of a sparrow in the wilds of Devicolam Hills makes its repercussions felt in the severe atmosphere of Bakthivilas and coerces Government to reconsider its policies. Even the strength of Mussolini may not be able to check the tide of public opinion against the raising of standards.

Sir, much criticism has been levelled against the work done by private agencies in the field of education. I fear that most of such criticism is made without fair and proper appreciation of the volume and nature of the good work done here by such private agencies. Among the primary schools, about two-thirds, both boys' and girls,' are being run by private agencies. In the case of secondary schools also, there is a considerable number of them managed by private concerns. There are also colleges under private management. The report gives fair credit to the work done in the aided institutions even as compared with the work done in the departmental institutions. The report says that real enthusiasm and the ideal to serve for service's sake is apparent only in the aided institutions. It is because we have a considerable number of such aided institutions in the State, that Travancore stands foremost in point of education. Out of about 2,000 aided institutions in the State, only about 900 are being run by private individuals, a sort of village squire or gentlemen managers whose main interest may not be education. They may be the foremost donors in finding the equipment necessary for the school and could not be in a position to find the necessary expenses of the school *e. g.* pay of the teachers. "One swallow does not make a spring." But instances there are of recognised private bodies, like the Nair Service Society or the Christian Mission Societies and Churches who have invested tens of thousands of rupees on their educational institutions of various grades. I know at least three churches who have invested lakhs of rupees and who are now debtors to that tune on account of educational work. Such being the case, I expect the House to show better appreciation of the earnest and sincere efforts that these selfless and philanthropic bodies have been putting forth and not to level vague general criticism random against all aided institutions without any exception.

MR. M. N. PARAMESVARAN PILLAI: Does the member accept the criticisms levelled against private managements by the Education Reforms Committee ?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. K. K. THOMAS: Such criticisms are mostly against individual village squire managers and not against organised private bodies.

When the rules come into force, there may not be anybody strong enough to undertake village education in this State. Many of our village managers, who do not function on behalf of religious bodies or other organisations, will not be able to function satisfactorily according to the rules and conditions proposed by the committee. Thus there will be a lot of schools without anybody to run them, and an army of teachers without employment. The report suggests that local bodies, as in British India, should take up village education. Sir, in Travancore, local self-government has been in existence from 1070 onwards, and even though our self-governing institutions have not till now been given as much prominence as similar institutions in British India, our earlier municipalities, *viz.*, those of Trivandrum, Nagercoil, Kottayam and Alleppey, have been in existence for over forty years. In about 1095, the new Municipal Regulation was enacted; and under that Regulation, the Government gave the municipalities the necessary orders to provide the nucleus of funds necessary for undertaking the primary education within their limits. But, none of the municipalities has so far done anything in this direction as Government failed to insist on their policy. Our Village Panchayat Regulation also provides for village education being managed by the Village Panchayats. But nothing has so far been done in regard to the Village Panchayats also. Unless Government take effective steps to organise and bring into existence such local bodies, I do not see how they can expect primary education to be undertaken by the sort of private agencies that they want.

Serious criticism has also been levelled against the suggestion in the report that Devaswom funds might be utilised for educational activities in the State. That is a minor recommendation; and the report merely suggests that the Government might consider the feasibility of utilising the Devaswom funds for our educational activities. Nothing more is stated in the report.

MR. M. N. PARAMESVARAN PILLAI: May I know whether that recommendation has been seriously made, and, if so, whether there is any objection to that being expunged from the report?

MR. K. K. THOMAS: It is not comparatively so serious as most of the other recommendations; that is what I say. All that the report says is that the Government might consider the feasibility of utilising the Devaswom fund for education.

MR. M. GOVINDAN: May I know the member's own views with regard to the advisability of using Devaswom funds for education?

MR. K. K. THOMAS: I think it is very desirable that the Devaswoms should take up Education. The criticism in this matter also is due to some misunderstanding of the recommendation in the report regarding religious instruction. What seems to have been the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

idea of the committee is that certain noble characters, from the Bible or from the Hindu Puranas for instance, might be chosen and their lives described to the students so that they may have good ideals set before them. That is all. I do not think the idea in religious education is to teach religious doctrines or theology of any particular sect or community.

MR. M. GOVINDAN: Will not the study of history and historical characters serve that purpose. Cannot students have good ideals in famous historical personages?

MR. K. K. THOMAS: It may be. I owe a great deal to the kind of education I had at the Madras Christian College and I consider that all that is good and worthy in my make up is due in great measure to the education that I had in that college. Just choose some great personality, Lord Sri Krishna or Daniel or some character in a play of Shakespeare, and hold him out before the students for them to have as their ideal. As a matter of fact, the lack of discipline and want of reverence now found in the present day students are due almost entirely, I should think, to the absence of religious education. It is not any theology or dogma of any particular sect that is proposed by the committee, so far as I can see.

MR. M. GOVINDAN: May I ask whether the teaching of Puranic and Bible stories will not give the students a conception of the supernatural and thus have a deleterious influence on the development of the students' rational faculties?

MR. K. K. THOMAS: These are very general questions. So far as I know, all authorities on education are agreed on this point and in all national institutions also religious education is insisted on. There is no country in the world, except perhaps Russia, which denies religious education to its students. The respect for authority, a sense of reverence, these should not be neglected, and for these religious education is necessary.

MR. A. N. VISVANATHA PILLAI (*Quilon* cum *Karunagapalli*): പ്രാൻസിൽ മതവിദ്യാഭ്യാസംനൽകുന്നുണ്ടോ?

MR. K. K. THOMAS: ഉള്ളതായിട്ടാണ് എന്റെ അറിവ്.

With these observations, I support the motion made by Mr. Statham.

The Council adjourned for lunch at 1-13 P. M. and re-assembled at 2 P. M.

MR. KALLUR NARAYANA PILLAI: ഈ രാജ്യത്ത് സാഹിത്യപരമായ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുംപുറമെ സാങ്കേതികമായ വിദ്യാഭ്യാസവും നൽകേണ്ടതാണെന്ന് ദിവാൻ മി. വാട്സിന്റെ കാലത്തു ലജിസ്ലേറ്റീവ് കൗൺസിലിൽ വാദപ്രതിവാദം നടത്തിയ അവസരത്തിൽ അതിലേക്ക് ഒരു കമ്മിറ്റിരൂപവൽക്കരിക്കാമെന്ന് അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞിട്ട

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Kallur Narayana pillai.]

ണ്ടായിരുന്നു. അതിന്റെ ഫലമായി ഈ അവസരത്തിലെങ്കിലും ഗവ ണ്മെൻറിൽ നിന്നും ഒരു കമ്മിറ്റിയെ നിയമിച്ചതിലേക്കു ഗവണ്മെ ൻറിനെ ഞാൻ അഭിനന്ദിക്കുന്നു. മി. സ്റ്റാത്താം ഒരു വിദ്വാനായ വി ദ്യാഭ്യാസ ധുരന്ധരൻ ആണെന്നു് ആറിയാമെന്നിരുന്നാലും അദ്ദേഹത്തിനു് ഈ നാട്ടുനടപ്പും സാമുദായികാവസ്ഥയുമായി യാതൊരു പരിചയമില്ലാ ത്ത ആളാണു്. ആകുറവിനെ പരിഹരിക്കാനെന്നവിധത്തിൽ ബി. എ. ബിരുദ് ധാരിയായി നാലഞ്ചുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞു ഒരു മാനേജ്മെൻറ്സ്കൂ ളിൽ അധ്യാപകനായിരുന്നു് മൂന്നോനാലൊ കൊല്ലം അതിനോട്ട ഉ ൾപ്പെട്ട ഏതാനും സ്കൂളുകളുടെ ഇൻസ്പെക്ടരായിരുന്നൊരാളെ കമ്മിറ്റി യുടെ ഒരംഗമായും ടെയിനിംഗ് കാളേജ പ്രിൻസിപ്പൽ ആയൊരാളെ സെക്രി ട്ടറിആയും നിയമിച്ചാണു് കമ്മിറ്റിരൂപവൽക്കരിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഈ ക മ്മിറ്റി ഈ നാട്ടിലെ നടപ്പും സമുദായസ്ഥിതിയും വിദ്യാഭ്യാസനിലയും പരിചയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ആളുകളോടു അഭിപ്രായം ചോദിക്കുകയൊ അതിനു് ശ്രമിക്കുകയൊ ചെയ്തിട്ടില്ല എന്നുള്ളതു് പ്രസ്താവ്യമാണു്. തിരുവി താംകൂറിൽ അക്കിംഗ് ഡയറക്ടർ ആയിരുന്ന മി. ആർ കൃഷ്ണസ്വാമിഅ യ്യർ, അഖിലഭാരത വിശ്രുതനായി നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസ ഡയറക്ടർ ആ യിരുന്ന മി. കെ. വി. രെങ്കസ്വാമിഅയ്യങ്കാർ, വളരെക്കാലം സ്കൂൾ ഇൻ സ്പെക്ടർമാരായിരുന്ന ഈ രാജ്യത്തു ഇപ്പോഴും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നമെസ്സേ ഴ്സ് ആർ ഈശ്വരപിള്ള, ഓ. എം. ചെറിയാൻ, എ. നാരായണഅയ്യ ർ, സുബ്രഹ്മണ്യശാസ്ത്രി മുതലായവരോടു ഈ നാട്ടിലെ വിദ്യാഭ്യാസരീതി യെപ്പറ്റി അഭിപ്രായം ചോദിച്ചിരുന്നു എങ്കിൽ ഈ നാട്ടുനടപ്പും രാജ്യ ത്തിന്റെ സ്ഥിതിയും മനസ്സിലാക്കാമായിരുന്നു. അതിനുള്ള ക്ഷമകൂടാ തെ പെട്ടെന്നു കമ്മിറ്റിക്കാർ രൂപവൽകരിച്ച ഒരു റിപ്പോർട്ടാണുഗവ ണ്മെൻറിലേക്കു സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു്. എനിക്കു് റിപ്പോർട്ടിനെപ്പ റ്റി പല സംഗതികളും പ്രസ്താവിക്കാനുണ്ടെങ്കിലും ഇവിടെ എല്ലാവ രും ശക്തിമത്തായി പ്രതിഷേധം പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ള സംഗതികൾക്കും പുറമെ ഞാൻ പ്രധാനമായി കരുതുന്ന മറ്റു ചില പ്രത്യേകസംഗതിക ളിലേക്കു് എന്റെ വാദമുഖങ്ങളെ തുടർന്നു പ്രസ്താവിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

പ്രൈവറ്റു ഏജൻസിക്കു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറൽസ്കൂളുകളെ വിട്ടുകൊ ടുക്കണമെന്നു് റിപ്പോർട്ടിൽ പറയുന്നു.പ്രൈവറ്റുമാനേജ്മെൻറു സ്കൂളു കൾ അധികവും ക്രസ്ത്യൻമിഷനറിമാരുടെവകയാണെന്നുള്ള സംഗതി മി. സ്റ്റാത്താം തന്നെ റിപ്പോട്ടിൽ കാണിച്ചിട്ടുണ്ടു്. മാനേജരന്മാർ നടത്ത പ്പെടുന്ന പ്രൈവറ്റു സ്കൂളുകളിൽകള്ളറിക്കാഡുകളും കള്ളരജിസ്റ്ററും ഉ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ണ്ടാക്കുകയും പണാപഹരണംനടത്തുകയും മറ്റുംചെയ്യുവരുന്നതായിവെളിപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു് മി. സ്റ്റാത്താംതന്നെറിപ്പോർട്ടിൽ കാണിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറൽ സ്കൂളുകൾ പ്രൈവറ്റു ഏജൻസികൾക്കു വിട്ടുകൊടുക്കുകയാണെങ്കിൽ അതിൻെറ നടത്തിപ്പിനുള്ള മൂലധനവും പ്രത്യേകം കാണിക്കേണ്ടതാണെന്നു് റിപ്പോർട്ടിൽ പറയുന്നുണ്ടു്. അങ്ങിനെ മൂലധനം കാണിക്കത്തക്കവണ്ണമുള്ള സ്ഥാപനങ്ങൾതിരുവിതാംകൂറിൽ വളരെ ചുരുക്കമാണു്. സംഘടനയോടുകൂടി നടത്തപ്പെടുന്ന മതസംബന്ധമായ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ മാത്രമെ മൂലധനം നിലനിൽക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളു. തിരുവിതാംകൂറിൽ സംഘടനയോടുകൂടിനടത്തപ്പെടുന്ന മതസ്ഥാപനങ്ങൾ മിഷനറിമാരുടെ സ്ഥാപനം മാത്രമാണുള്ളതു്. അങ്ങിനെയുള്ള സ്ഥാപനങ്ങൾക്കു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറൽ സ്കൂളുകൾ ഏറെറടുത്തു് നടത്തുന്നതിനു് ശക്തിയുംഉണ്ടു്. എന്നാൽ അങ്ങിനെയുള്ള മാനേജ്മെൻറിലേക്കു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറൽ സ്കൂളുകളെ വിട്ടുകൊടുക്കുന്നതു് ആപൽക്കരമാണു്.

MR. KOMILEZHATHU SANKARAN: ഹിന്ദുക്കൾക്കു പ്രത്യേകമായി ഒരു മതസംഘടനഉണ്ടാക്കാൻ പാടില്ലേ?

MR. KALLUR NARAYANA PILLAI: അതിനെപ്പററിയുള്ള ആലോചനകളും ഇപ്പോൾ നടന്നു വരുന്നുണ്ടു്.

ക്രസ്ത്യൻ മിഷനറിമാർ വിദ്യാലയങ്ങളും ഡിസ്പൻസറികളും സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളതു മതപ്രവർത്തനത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു മാത്രമാണു്. ആസംഗതിഅവരുടെ പ്രസ്താവനകളിൽ നിന്നും വെളിവായിട്ടുമുണ്ടു്. അനുഭവത്തിലും അങ്ങിനെകാണുന്നുണ്ടു്. അങ്ങിനെയുള്ള മാനേജ്മെൻറിൻെറ കീഴിൽ ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറൽ സ്കൂളുകളെ ഏല്പിക്കുന്നതു് വളരെ സൂക്ഷിച്ചു വേണ്ടതാണു്. അവർമതസംബന്ധമായ പ്രവർത്തനംമാത്രമെ നടത്തുന്നുള്ളു. വിദ്യാഭ്യാസപ്രചരണം എന്നവ്യാജേന അവർമതപ്രചരണം നടത്തുകയാണു്. റിപ്പോർട്ടിൻെറ പല ഭാഗങ്ങളിലായി ചിതറിക്കിടക്കുന്ന അഭിപ്രായങ്ങളെഒരുഭാഗത്തേക്കു് കൊണ്ടു വരുവാനാണു് ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു്.

ക. പ്രൈവറ്റു് ഏജൻസിക്കു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറൽ സ്കൂളുകൾ വിട്ടുകൊടുക്കുകഎന്നുള്ളനയം.

ഖ. മതസംബന്ധമായ പരിശീലനം കൊടുക്കുക

ഗ. ദേവസ്വംഫണ്ടിൽ മിച്ചംവരുന്നതിനെ വിദ്യാഭ്യാസച്ചിലവിലേക്കു വിനിയോഗിക്കണമെന്നുള്ളനയം.

ഘ. ഇതിനെല്ലാത്തിനും പുറമെ ഗവൺമെൻറ് കോളേജിൽ റസിഡൻഷ്യൽസിസ്റ്റം ഏർപ്പെടുത്തുന്നനയം,

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Kallur Narayana Pillai.]

ഉ. വർഗ്ഗീയവ്യത്യാസം കൂടാതെ അവിടെ ഭക്ഷണശാല ഏർപ്പെടുത്തണമെന്നുള്ള നയം.

ഈ അഞ്ചുസംഗതികളേയുംകൂട്ടിചേർത്തു ആലോചിക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ ഉദ്ദേശം എന്താണെന്ന് ഏറെക്കുറെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

MR. M. GOVINDAN: ലോക്കൽബോർഡുകൾക്കു വിട്ടുകൊടുക്കണമെന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി എന്താണ് അഭിപ്രായം?

MR. KALLUR NARAYANA PILLAI: സ്കൂളുകളെഏറ്റെടുത്തു നടത്തത്തക്കവണ്ണമുള്ളലോക്കൽ ബോർഡുകൾ ഇവിടെഇല്ല.

മുമ്പ് ഹിന്ദുമതസ്ഥാപനങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവയ്ക്കു സ്വത്തും ഉണ്ടായിരുന്നു. അതെല്ലാം ഗവണ്മെൻറിന്റെ ആധീനത്തിൽ ആയിത്തീർന്നതു കൊണ്ടുമതസംബന്ധമായ സംഘടന ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു ഹിന്ദുക്കൾക്കു നിവൃത്തിയില്ലാതെ വന്നിട്ടുണ്ട്. ഒരു കാലത്തു തിരുവിതാംകൂറിലെ പ്രാദേശികഭരണംപോലും നടത്തിവന്നിരുന്നതു ക്ഷേത്രയോഗക്കാരായിരുന്നു എന്നുള്ളതു വെന്നുമാനവൽ ഡംബാല്യം നോക്കിയാൽ കാണാവുന്നതാണ്.

MR. KOMILEZHATHU SANKARAN: ആതരംമതഭരണത്തിന്റെ ഫലമായിട്ടല്ലെ തിരുവിതാംകൂറിലെ ഡഠ ലക്ഷം അധഃകൃതർക്കും വിദ്യാഭ്യാസമില്ലാതെ വന്നിട്ടുള്ളതു്?

MR. KALLUR NARAYANA PILLAI: അന്നു് അവർ വിദ്യാഭ്യാസകാര്യത്തിൽ പ്രവേശിച്ചിരുന്നില്ല. മതസംബന്ധമായിമാത്രമെ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നുള്ളു. ആ കാലത്തു രാജാധികാരം പോലുംക്ഷേത്രയോഗഭരണാധികാരികൾക്കു കീഴ്പ്പെട്ടിരുന്നു. കൊല്ലവർഷം ൯൦൦ാമാണ്ടിനു ശേഷം അവരുടെ ശക്തിയെതാഴ്ത്തുന്നതിനു രാജാധികാരം ഉപയോഗിച്ചുവന്നിരുന്ന കാലാന്തരത്തിൽ ഹിന്ദുദേവാലയങ്ങളിലെ യോഗക്കാരുടെയിടയിൽ അന്തഃഛിദ്രം ഉണ്ടാക്കികർണ്ണൽമൺറൊയുടെ കാലത്തു ഹിന്ദുദേവസ്വങ്ങളെ ഗവണ്മെൻറധീനത്തിൽ എടുക്കുകയാണുണ്ടായതു്.

MR. M. GOVINDAN: പണ്ടു് ഹിന്ദുമതസ്ഥാപനങ്ങളുടെ കീഴിൽ രാജ്യഭരണം കൂടിനടത്തിവന്നിരുന്നു എന്നു പ്രസ്താപിച്ചു. ആരീതിഒരിക്കൽക്കൂടി ആവർത്തിക്കണമെന്നാണൊ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതു്?

MR. KALLUR NARAYANA PILLAI: : എന്നു ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടില്ല.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഹൈന്ദവസംഘടനയ്ക്കുണ്ടായിരുന്ന പ്രാബല്യത്തെ വെളിപ്പെടുത്തിയെന്നെ ഒള്ളു.

അന്നത്തെരാജാക്കന്മാക്ക് സൈന്യശേഖരം ചെയ്യുന്നതിനു പോലും ക്ഷേത്രയോഗക്കാരുടെ സഹായം കൂടാതെ പ്രയാസമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു ആ ക്ഷേത്രയോഗങ്ങളെ ഉടക്കണമെന്നുവിചാരിച്ചാണ് ദേവാലയങ്ങളെ ഗവണ്മെൻറിൻെറ കൈവശം ആക്കിയിട്ടുള്ളതു്. മതസ്ഥാപനങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കൾകൈവശം വിട്ടുപോയതിനാൽ മതസ്ഥാപനങ്ങളെനന്നാക്കുന്നതിനൊസംഘടനയുണ്ടാക്കുന്നതിനൊ ഹിന്ദുക്കൾക്കു സാധിക്കാതെ വന്നിരിക്കുന്നു. ഈ അടുത്ത കാലത്തുദേവസ്വങ്ങളെ നിയമസഭയുടെ അധികാരസീമയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയതു കൊണ്ടു ഹിന്ദുക്കൾ ക്ഷോഭിച്ചിരിക്കയാണ്. അതിലേക്കു ഒരു ദേവസ്വം ലീഗ് സ്ഥാപിച്ചു് പ്രക്ഷോഭണം നടത്തിവരുന്നുണ്ടു്. ഈ അവസരത്തിൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറൽ സ്കൂളുകളെ പ്രൈവറ്റു എജൻസികൾക്കു് വിട്ടുകൊടുക്കുന്ന എങ്കിൽ അതു വലിയ വിപത്തിനുകൂടി കാരണമായിത്തീരുന്നതാണ്. മി. ശിവരാമപ്പണിക്കർകൂടി അംഗമായിരുന്നു് തയ്യാറാക്കിയ റിപ്പോർട്ടിനെ അദ്ദേഹം പറയിച്ചു നോക്കാതെ ഒപ്പിട്ടതായിരിക്കുമെന്നേ വിചാരിക്കാൻ തരമൊള്ളു. അല്ലെങ്കിൽ അദ്ദേഹം ഒരു ഡിസൻറിംഗ് മിന്നിട്ടു പുറപ്പെടുവിക്കുവാൻ വൈമനസ്യംപ്രദർശിപ്പിക്കുകയില്ലായിരുന്നു. ഏതായാലും അദ്ദേഹം റിപ്പോർട്ടിൽ ഒപ്പുവച്ചതു ഹിന്ദുക്കളോടു ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു മഹാപരാധമാണെന്നു പറയാതെ നിവർത്തിയില്ല. ദേവസ്വംഫണ്ടിൽ നിന്നും ഒറ്റകാശുപോലും ക്ഷേത്രഭരണകാര്യങ്ങൾക്കല്ലാതെ മറ്റൊരു സംഗതിക്കും വിനിയോഗിക്കാൻ പാടുന്നതിനു് ആർക്കും അധികാരമില്ല.

MR. K. K. THOMAS : ദേവസ്വംഫണ്ടു് മറ്റു കാര്യങ്ങൾക്കുംകൂടി ഉപയോഗപ്പെടുത്താമെന്നു് എക്കണോമിക്കു എൻകയറിക്കമ്മിറ്റി അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതായിഅറിയാമൊ?

MR. KALLUR NARAYANA PILLAI : പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. പക്ഷേ അതു അവരുടെ അധികാരസീമയിൽ പെട്ടതല്ലെന്നു അവർ ധരിച്ചിരിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. എൻെറ സ്നേഹിതൻ മി. കെ. കെ. തോമസ് അദ്ദേഹത്തിൻെറ പ്രസംഗത്തിൽ പ്രസ്താപിച്ചതു ദേവാലയഫണ്ടു വിദ്യാലയങ്ങൾക്കു ഉപയോഗിക്കുന്നതിനു കേവലം ഒരു നിർദ്ദേശം മാത്രമെഉള്ളു എന്നാണ്. അതുകൊണ്ടു വലിയ വാദപ്രതിവാദത്തിനു് ആവശ്യമില്ലെന്നും പ്രസ്താപിച്ചു. ദേവസ്വംഫണ്ടിൻെറ മറുതരത്തിലുള്ള വിനിയോഗ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ക്രമം ഗവണ്മെന്റു നിശ്ചയിക്കത്തക്കതല്ല. ഗവണ്മെൻറിന്റെ ആലോചനക്കു വിട്ടുകൊടുത്താൽ—മുമ്പുകൊല്ലത്തിൽ ക്ഷ-ലക്ഷമുണ്ടായിരുന്നതു് ഇപ്പോൾ ക്ഷ്ര-ലക്ഷമായിക്കാണുന്നു ഇനി ക്ഷ്ര-ലക്ഷമാകും. മി. സ്റ്റാത്താമിന്റെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ചു് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ആവശ്യത്തിലേക്കു് ചിലവാകട്ടെ എന്നു് പറയുന്നതിനു ഇപ്പോഴത്തെ ഗവണ്മെൻറിനു് യാതൊരു വിഷമവും കാണുകയില്ല. അതിനാൽ ദേവസ്വം ഫണ്ടു വിദ്യാലയങ്ങൾക്കു് വിനിയോഗിക്കുന്നകാര്യം ഗവണ്മെൻറിന്റെ ആലോചനക്കു വിട്ടുകൊടുക്കാൻ പാടുള്ളതല്ല. അതിനെ ഒരു ഹൈന്ദവസംഘടനക്കു് തന്നെ വിട്ടുകൊടുക്കേണ്ടതാണു്. അവരാണു് അതിനുള്ള അഭിപ്രായം പുറപ്പെടുവിക്കേണ്ടതു്.

MR. KOMILEZHATHU SANKARAN : ഹൈന്ദവസംഘടനഎന്നു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതു് ഹിന്ദുക്കളുടെ ഒരുപ്രത്യേക വിഭാഗത്തെ മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചാണൊ?

MR. KALLUR NARAYANA PILLAI : ഞാൻ സകലഹിന്ദുക്കളേയും ഉദ്ദേശിച്ചാണു് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്.

MR. KOMILEZHATHU SANKARAN : അവർണ്ണഹിന്ദുക്കളെ കൂടി അതിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടൊ?

MR. KALLUR NARAYANA PILLAI: എല്ലാഹിന്ദുക്കളേയും ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്.

MR. KOMILEZHATHU SANKARAN : അവർണ്ണഹിന്ദുക്കൾക്കു് ദേവസ്വം ഭരണസമ്പ്രദായം കൊണ്ടു എന്തെങ്കിലും പ്രയോജനം ഉണ്ടാകുമൊ?

MR KALLUR NARAYANA PILLAI : സവർണ്ണാവർണ്ണഭേദം ഞാൻ കാണുന്നില്ല

MR. KOMILEZHATHU SANKARAN : അതു് പ്രായോഗികമാണൊ?

MR. KALLUR NARAYANA PILLAI : പ്രായോഗികമായിവന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടു്.

MR. KOMILEZHATHU SANKARAN: ഏതു കാലത്തെങ്കിലും അങ്ങിനെ വന്നിട്ടുണ്ടൊ?

MR. KALLUR NARAYANA PILLAI: കാലക്രമം കൊണ്ടു വന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. KOCHIKAL P. BALAKRISHNAN TAMPI: ഒരു കുസ്ലാനി മഹമ്മദ് നിബിയെ ആക്ഷേപിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞു രാജ്യത്തിൽ വലിയ ക്ഷോഭം ഉണ്ടാക്കി എന്നറിയാമോ?

MR. KALLUR NARAYANA PILLAI. അതെ, ഗവണ്മെൻറിനു പോലും അല്പം ഇളക്കം ഉണ്ടായി എന്നറിയാം.

MR. J. JOHN KATTAKAYAM: എല്ലാ ജാതിക്കാക്കും പ്രവേശനം ഇല്ലാത്തതായി വല്ല സ്കൂളുകളും ഈ സംസ്ഥാനത്തിൽ ഉള്ളതായി അറിയാമോ?

MR. KALLUR NARAYANA PILLAI. ചില സ്കൂളുകൾ ഉള്ളതായി അറിയാം.

MR. J. JOHN KATTAKAYAM: അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ അതിനു ഗ്രാൻറു കൊടുക്കേണ്ടയാവശ്യമുണ്ടോ?

MR. KALLUR NARAYANA PILLAI അങ്ങിനെയുള്ള സ്കൂളുകൾ ഗ്രാൻറു വാങ്ങുന്ന സ്കൂളുകളായിരിക്കാൻ തരമില്ല.

MR. KOMILEZHATHU SANKARAN: എല്ലാ സ്കൂളുകളിലും പ്രവേശനം കൊടുക്കാതിരിക്കുവാൻ കാരണമെന്താണെന്നറിയാമോ?

MR. KALLUR NARAYANA PILLAI: മുമ്പിനാലെ ആ സ്കൂളുകൾക്ക് ക്ഷേത്രസാമീപ്യം ഉള്ളതുകൊണ്ടായിരിക്കണം എല്ലാ ജാതിക്കാക്കും പ്രവേശനം കൊടുക്കാതിരിക്കുന്നത്.

MR. KOMILEZHATHU SANKARAN: ആ വക ക്ഷേത്രങ്ങൾ ഹിന്ദുക്കളുടെ വകയല്ലെ?

MR. KALLUR NARAYANA PILLAI: അതെ, ഹിന്ദുക്ഷേത്രങ്ങളിലെല്ലാം എല്ലാ ജാതിക്കാക്കും പ്രവേശനം കൊടുക്കണമെന്ന് ഭൂരിപക്ഷം ഹിന്ദുക്കളും സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട്.

അതുകൊണ്ട് ദേവസ്വം മുതൽ എഡ്യൂക്കേഷൻ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിന് വേണ്ടി ചിലവാക്കാൻ പാടില്ല. മതസംബന്ധമായ വിദ്യാഭ്യാസം കൊടുക്കുന്നതിന് പ്രൈവറ്റ് ഏജൻസിയെ ഏർപ്പിക്കുന്നതായാൽ അവരുടെ ഉദ്ദേശം അനുസരിച്ചുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം മാത്രമെ കൊടുക്കയുള്ളൂ. അതിനെ സംബന്ധിച്ച് ഗവണ്മെൻറിന് യാതൊരു അഭിപ്രായവും പറയുവാൻ നിവർത്തിയില്ലാതെ വരുന്നതാണ്.

MR. KOMILEZHATHU SANKARAN: പ്രൈവറ്റ് ഏജൻസി സ്കൂളുകളിൽ മതസംബന്ധമായ വിദ്യാഭ്യാസം നടത്തിവരുന്നതുകൊ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Komilezhathu Sankaran.]

ണ്ട് ഹിന്ദുക്കളുടെ ഒരു വിഭാഗമായ അവണ്ണരും അധഃകൃതരും അത് മനസ്സിലാക്കണമെന്നുദ്ദേശിച്ച് മതപരിവർത്തനത്തിനാഗ്രഹിക്കുകയില്ലെ?

MR. KALLUR NARAYANA PILLAI : അങ്ങിനെ സംഭവിച്ചു പോയിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും ഇക്കാലത്തെ അവണ്ണർ അത്രമാത്രം സ്ഥിരത ഇല്ലാതെ പരിവർത്തനത്തിനു ആഗ്രഹിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല.

MR. KOMILEZHATHU SANKARAN : മിഷനറിസ്കൂളുകളിൽ മത വിദ്യാഭ്യാസം നടത്തുമ്പോൾ മറുള്ളവർക്കുടി അതിന് ആഗ്രഹിക്കുന്നതു മാനസാന്തരപ്പെട്ടിട്ടെങ്കിലും മതബോധം ഉണ്ടാക്കണമെന്നുദ്ദേശിച്ചല്ലെ?

MR. KALLUR NARAYANA PILLAI: അങ്ങിനെ മാനസാന്തരപ്പെട്ടുപോകാൻ ഇടകൊടുക്കുന്നതു ഹിന്ദുസമുദായത്തിനു ഹാനികരമാണ്.

MR. KOMILEZHATHU SANKARAN : ഹിന്ദുസമുദായമെന്നു പറഞ്ഞതു് ആരെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ്?

MR. KALLUR NARAYANA PILLAI : ഹിന്ദുക്കളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് ഞാൻപറഞ്ഞതു്.

MR. KOMILEZHATHU SANKARAN : ഹിന്ദുമതസംബന്ധമായ വിവരങ്ങൾ മറുപ്രകാരത്തിൽ സിദ്ധിക്കാൻ ഇടയില്ലാത്തവരെക്കുടി ഉദ്ദേശിച്ചാണൊ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്?

MR. KALLUR NARAYANA PILLAI : അവരേയും ഉൾപ്പെടുത്തിയാണ്. ഇപ്പോൾ എല്ലാവക്കും അതു് ലഭിക്കാൻ സൗകര്യമുണ്ട്. ഞാൻ ഇപ്പോൾ പ്രസ്താപിച്ചതായ എല്ലാകാരണങ്ങളാലും പ്രൈവറ്റ് ഏജൻസിക്കായി ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറൽ സ്കൂളുകളെ വിട്ടുകൊടുക്കണമെന്നുള്ള മി.സ്റ്റാത്താമിന്റെ നിർദ്ദേശം അംഗീകരിക്കത്തക്കതല്ലെന്നു ഞാൻ ഗവണ്മെൻറിനെ അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

സർ, വിവാഹിതകളായ സ്ത്രീകളെ സംബന്ധിച്ചാണ് ഇനിയും എനിക്കു പ്രസ്താവിക്കുവാനുള്ളതു്. വിവാഹിതകളായ സ്ത്രീകളെ സ്കൂളുകളിൽ നിയമിക്കാൻ പാടില്ലാഎന്നും ഇപ്പോൾഉദ്യോഗത്തിലിരിക്കുന്ന വിവാഹിതകളെ പിരിച്ചുവിടണമെന്നും റിപ്പോർട്ടിൽ പറയുന്നു. തിരുവിതാംകൂർസർവീസുറഗുലേഷൻ അനുസരിച്ച് 6-ാം ഉദ്യോഗത്തിൽ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

പ്രവേശിച്ച് ൪൫ വയസ്സുവരെ ഉദ്യോഗത്തിലിരുന്നാൽ സ്ത്രീക്കോ പുരുഷനോ പകുതിശമ്പളം പെൻഷനായി കൊടുക്കണമെന്ന ബാഹ്യമായും ആന്തരാർത്ഥമായും ഒരു കരാർ ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ആ സ്ഥിതിക്ക് ഉദ്യോഗത്തിലിരിക്കുന്ന വിവാഹിതയായ ഒരു സ്ത്രീ തുല്യമായ എന്തെങ്കിലും പ്രതിഫലം സ്വീകരിച്ച ജോലിയിൽനിന്നും പിരിഞ്ഞുപോയ്ക്കാളണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുവാൻ എന്ത് ന്യായമാണുള്ളത്?

MR. KAYALAM PARAMESVARAN PILLAI : ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ പെൻഷൻ മൂന്നിലൊന്നായി കുറയ്ക്കണമെന്ന റസല്യൂഷൻ അയച്ചിട്ടുള്ളതായി അറിയാമോ?

MR. KALLUR NARAYANA PILLAI: അറിയാം.

MR. M. N. PARAMESVARAN PILLAI : ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളം കുറക്കണമെന്ന പ്രമേയം അയച്ചിട്ടുള്ളതായി അറിയാമോ?

MR. KALLUR NARAYANA PILLAI: അതും അറിയാം.

MR. KOMILEZHATHU SANKARAN : അങ്ങിനെയുള്ള സ്വത്തുക്കൾക്ക് അവകാശികളില്ലെങ്കിൽ അധ:കൃതരുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി അതിനെ ചിലവാക്കുന്നതുകൊണ്ട് തരക്കേടുണ്ടോ?

MR. KALLUR NARAYANA PILLAI : അവിവാഹിതകളായ സ്ത്രീകൾ സമ്പാദിക്കുന്നസ്വത്ത് പൊതു വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു വേണ്ടി ചിലവാക്കണമെന്നുകൂടി പറഞ്ഞിരുന്നു എങ്കിൽ പൊതുജനങ്ങൾക്കെങ്കിലും അതുകൊണ്ട് ഉപകാരപ്പെടുമായിരുന്നു. അങ്ങിനെയും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. പ്രകൃതിനിയമത്തെ തടുക്കാൻ ആർക്കും അധികാരമില്ല. ഒരു സ്ത്രീയായാൽ ഭർത്താവുവേണം. സന്താനങ്ങൾ ജനിക്കണം. അതാണു പ്രകൃതിനിയമം.

MR. KOMILEZHATHU SANKARAN : സന്താനനിയന്ത്രണം ആവശ്യമില്ലെ?

MR. KALLUR NARAYANA PILLAI : സന്താനനിയന്ത്രണം ആവശ്യമാവാം. സന്താനഹീനതപാടില്ല നമുക്കാവശ്യം.

MR. J. JOHN KATTAKAYAM : വിവാഹം ചെയ്തിട്ടുള്ള സ്ത്രീകൾ അഭ്യുദ്ധിപ്പാർട്ടുമെൻറുകളിൽ പ്രശസ്തമായവിധത്തിൽ ജോലി നിർവഹിച്ചു വരുന്നുണ്ടെന്നറിയാമോ?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. KALLUR NARAYANA PILLAI: അത് ഈ കൌൺസിലിൽതന്നെ നമുക്കുഅറിയുവാൻകഴിയുന്ന. പരിശോധനാധികാരിയായ ഒരു ഇൻസ്പെക്ടസ്സ് പരിശോധനയ്ക്കായി താമസസ്ഥലംവിട്ട സഞ്ചരിക്കുന്നകാലങ്ങളിലൊ അവരൊ സെക്കണ്ടറിസ്കൂളുകളിലെ അദ്ധ്യാപകന്മാരോ മേലധികാരികളെ കാണുവാൻ പോകേണ്ടതായി വരുന്ന സന്ദർഭങ്ങളിലൊ അവരുടെ സഹായാർത്ഥം അവർ വിവാഹിതകളായിരുന്നാൽ അവരെ അനുഗമിക്കുന്നതിനുകൂടി ഭൃത്യാക്കന്മാരെകൊണ്ടു് ഉപയോഗമുണ്ടാകി എന്നു വന്നേക്കാവുന്നതാണു്. അപ്രകാരം ഉണ്ടായേക്കാവുന്ന സഹായത്തേക്കുടി മിസ്റ്റർ സ്റ്റാത്താമിന്റെ റിപ്പോർട്ടു് പ്രതിരോധിക്കയാണു് ചെയ്യുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു മി. സ്റ്റാത്താമിന്റെ ഈ നിർദ്ദേശത്തേയും ഞാൻ ശക്തിയായി പ്രതിഷേധിക്കുന്നു.

ഇനിയും പരിശോധനാധികാരികളെ സംബന്ധിച്ചു് അല്പം പറയേണ്ടതായിട്ടുണ്ടു. രണ്ടു ഡിവിഷൻ ഇൻസ്പെക്ടർമാരും, രണ്ടു് ഡിവിഷൻ അസിസ്റ്റൻറു് ഇൻസ്പെക്ടർമാരും, ൨ അസിസ്റ്റൻറു ഇൻസ്പെക്ടർമാരും ൨ അസിസ്റ്റൻറു് ഇൻസ്പെക്ടസ്സുകളും, ഒരു ഡയറക്ടരും, ഒരു ഡിപ്യൂട്ടിഡയറക്ടരും പരിശോധനക്കായി ഉണ്ടു്. ഒരു ചീഫ് ഇൻസ്പെക്ടസ്സിനേറയും അസിസ്റ്റൻറു ചീഫ് ഇൻസ്പെക്ടസ്സിനേറയും ആവശ്യം എന്താണെന്നു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. മിക്സ്ഡ് സ്കൂൾകളും മിക്സ്ഡ് സ്റ്റാഫും ആകാമെന്നു മി. സ്റ്റാത്താം അഭിപ്രായപ്പെട്ടതു സ്ഥിതിക്കു് ഏതാനും സ്ഥാപനങ്ങളുടെ പരിശോധനയ്ക്കു മാത്രമായി ഈ ഉദ്യോഗസൃഷ്ടി എന്തിനാണു്? ഈ രണ്ടു് ഇൻസ്പെക്ടസ്സുകാർക്കു് എത്ര സ്കൂളുകളാണു പരിശോധിക്കുവാനുള്ളതു്. ഹൈസ്കൂളുകളും മിഡിൽ സ്കൂളും ടയിനിംഗ് സ്കൂളുമാണു ഇവർ പരിശോധിക്കേണ്ടതെന്നു കാണുന്നു. ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു വകയായി ഒരൊറ ഗവർൺമെൻറു ഹൈസ്കൂളും, നാലു ഗവർൺമെൻറു മിഡിൽസ്കൂളുകളും മാത്രമെ ഇന്നു തിരുവിതാംകൂറിലൊള്ളു. ഇവയുടെ പരിശോധനക്കായി മാത്രം ഈ ഉദ്യോഗസ്ഥകളെ വയ്ക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. അതുകൊണ്ടു എന്റെ നിർദ്ദേശം ചീഫ ഇൻസ്പെക്ടസ്സിനെ പിരിച്ചുവിടുകയും, അസിസ്റ്റൻറു് ചീഫ് ഇൻസ്പെക്ടസ്സ് എന്നൊരു സ്ഥാനം സൃഷ്ടിക്കാതിരിക്കയും ചെയ്യണമെന്നാണു്.

MR. M. N. PARAMESVARAN PILLAI : ഇൻസ്പെക്ടറസ്സുകളുടെ നമ്പർ കുറയ്ക്കണമെന്നു് റിട്രഞ്ച്മെൻറു കമ്മിറ്റി ശുപാർശ ചെയ്തിട്ടില്ലേ?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. KALLUR NARAYANA PILLAI: അവരും ശുപാർശചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഈ റിപ്പോർട്ടിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പദ്ധതികൾ നടപ്പിൽ വരുത്തിത്തീരണമെങ്കിൽ ഇപ്പോഴത്തെ ചിലവിനെ കവിഞ്ഞ തുക വമ്പിച്ച സംഖ്യ ചിലവുവേണ്ടിവരുന്നതാണ്. നമ്മുടെ ഗവണ്മെൻറിനു ആ ചിലവുവഹിക്കുവാൻതക്ക പ്രാപ്തിയുണ്ടാകുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. മിസ്റ്റർ സ്റ്റാത്താമിൻെറ പദ്ധതി നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിനുവേണ്ടിവരുന്ന ചിലവു എന്തായിരിക്കുമെന്നു റിപ്പോർട്ടിൽ കാണിക്കാത്തതു അദ്ദേഹം ബുദ്ധിപൂർവ്വംചെയ്തിട്ടുള്ളതാണ്. റിപ്പോർട്ടിൻെറ മഹനീയതഎത്രതന്നെയായാലും മി. സ്റ്റാത്താം നിർദ്ദേശിക്കുന്ന ബോർഡിൻെറ അഭിപ്രായം ഓരോ വിഷയത്തിലും അറിഞ്ഞു ആ ബോർഡിൽ പാസാക്കശേഷം ഓരോ പദ്ധതിയും നടപ്പിൽ വരുത്താൻ പാടൊള്ളൂ എന്നു ഞാൻ ഗവണ്മെൻറിനെ അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

PRESIDENT: Your time is up.

MR. K. MADHAVAN PILLAI: The Report of the Education Reforms Committee has brought to light phenomenal waste in money and human material. It has disclosed laxity of control, lack of interest, indifference, corruption, dishonesty and a multitude of other evils in the administration of the Education Department. The revelations are startling in the extreme and my thanks are due to Mr. Statham for having brought to light all the defects that lay hidden in the administration of the department.

So far as this report is concerned, we are in a position of advantage in that the chief author of the report has undertaken the responsibility of eradicating the evils which his stupendous energy has unearthed and his sense of righteous indignation has condemned. Those who are called upon to discuss the report are however under a disadvantage in that they were not able to hear the other side of the question. The Education Department in Travancore has been subjected to blistering censure. A few other departments, including the Accounts Department have also been severely criticised. The Dewans of Travancore have not been held above blame. The disadvantage that I mentioned is that we are unable to know what those who have been so vehemently attacked had to say in their defence. There is also another disadvantage and that has reference to the form in which the proposals have come before this Council. The report entered the Assembly as the report of a committee and from the trend of events it is easily seen that the report left the Assembly in the form of an adopted progeny of Government without any ceremony. There is yet another disadvantage and that is that the motion relates to a specific issue out of a hundred that have been mentioned in the report. It therefore precludes the possibility of decisions being arrived at and made known by the Council on individual proposals.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. Madhavan Pillai.]

Then, Sir, before I proceed further, I should like to say—in that I think I am voicing the feelings of this portion of the House—that an assurance given to this Council was not kept. The assurance given to this Council during the last budget session was that no important measure contained in the report would be given effect to before the Council had had an opportunity of having its say on it. I refer to the appointment of the Deputy Director of Public Instruction in advance of the views of the Council. So far as I am aware, there was no justification and there was no necessity for hurrying up that appointment.

MR. M. N. PARAMESVARAN PILLAI: Was not that appointment necessitated by the creation of the appointment of a Director?

MR. K. MADHAVAN PILLAI: It was not necessitated by anything of the kind. That is an important measure of administrative policy which was taken in advance of the views of the Council. I was about to say that I was not aware what disaster would have befallen the new Director of Public Instruction if, on his arrival in Trivandrum to take over charge of his responsible duties, a new Deputy Director was not seen seated by him. What measures of urgent public importance would have been left undone if between now and the creation of that appointment, this Deputy Director had not come into being, I am unable to see.

Then, Sir, going back for a minute to the appointment of the committee, I desire to mention that there was a general feeling of dissatisfaction with the nature of education imparted in our schools. The educated young men disdained manual labour and spurned the idea of acquiring manual dexterity. I should like to say that this was not a new phenomenon so far as this country was concerned. Reverence paid to learning from the earliest times was so great that a learned man was always allowed to regard himself as a super man. Even those people who were able to quote a few slokas in Sanskrit or even read the Puranas were given special treatment. They were welcomed everywhere. Influential and wealthy houses had attached to them a learned man and the village schools of old also used to absorb them. But conditions have changed with the enormous growth of our population. The number of educated people correspondingly increased and the difficulty for subsistence became greater and greater and the belief grew that the Government was bound to find employment for all its subjects whether they were willing to work or not. This question assumed great prominence and the literary character of the education was held accountable for all these evils. So, the committee was appointed with the object of devising a system of education which will suit the practical needs of life and they set about their work. They attempted genuinely to create a true inclination for manua labour in the minds of the young. What is their proposal? Their proposal is to introduce vocational training in middle schools leaving out the higher vocational studies to later stages. Well, Sir, it is desirable

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

to remember that the society we are living in is composed of different occupational groups and the vocational training given to children of all communities alike would result in particular occupational groups finding lack of employment.

I propose to apply myself to the consideration of the report in respect of this important thing. The high schools and colleges were, as the committee rightly pointed out, under the control of the University, and they were not therefore to be lightly tampered with by the committee. In regard to primary and middle school education they suggest that vocational bias should be introduced in the curricula of these schools. That is their proposal. Well, how far this is going to cure unemployment or take away men from literary studies is another matter. Again, an hour or two, or three or four hours in a week given to training in manual occupation to children below 10 years of age is not likely to induce unwilling children to take to manual occupation after leaving the schools.

The committee also proposes that the necessary mentality for an occupational life might be brought about by a series of prohibitions and inhibitions or preventions of some class of people from being admitted into schools or even by closing down schools and colleges. Sir, in this country, so far as artisans, carpenters or blacksmiths for instance, are concerned, they send their children to schools not with the object of improving their knowledge and skill in carpentry or smithery, but with the sole object of getting their children admitted into the ranks of officialdom which has been hitherto denied to them. If the children of what I may call the official classes are given occupational training, they will only endeavour to get employed as Inspectors of crafts or in some other post under Government in the technical or vocational bias schools proposed by the report. Sir, we have tried technical schools in our country; we had schools in forestry, we have agricultural and carpentry schools. But, none of the students trained in these schools seem to be inclined to start industries or to engage themselves in agriculture. They are out for Government jobs in the Agricultural Department or in the Industries Department. The report admits that from 1105, there has been a decline in the number of pupils seeking admission into our educational institutions. Any way, we may take that as a new orientation. We may conclude that the tide has turned in regard to literary education. The guidance that we can derive from this decline in the number of students seeking admission to schools is that we should not lightly interfere with the facilities now available for improving the mind and character of our young men and for inculcating in them habits of discipline and reverence for constituted authority. Let us consider for a moment whether we have so far gone entirely wrong with our educational system. I deny that. To say that our education has been devoid of any good is to turn ungratefully away from truth. It has enabled the people of this country to proceed steadily in the path of progress and to adopt themselves to the varied openings, commercial and industrial, that the resources of the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. Madhavan Pillai]

country have enabled them to seek. Take, for instance, the rubber industry, the tea industry, the coir industry, the paper industry and a number of other industries that have been started in Travancore. All these came into existence before we ever thought of vocational bias schools. Buf I am prepared to concede that we have now reached a stage in our educational progress when in view of the enormous increase in our population and in the number of educated people, and in the limited number of markets for our indigenous products, we have to pause and look around and see what new and added impetus can be given to the people who are already in the field of enterprise of all kinds. Let us see how we were equipped in this matter. We now have a number of technical schools teaching all kinds of things. There are schools of agriculture. There are the carpentry school, the weaving school, the knitting school, embroidery, lacemaking and a host of other schools. Each one of these is under the control and management of an expert trained in advanced countries, like America and Europe. Instead of going in for expensive measures of the kind suggested in the Report, *viz.*, of providing hundreds of vocational bias schools in the country, let us see for a moment whether it would not be better for us to direct our efforts to improve, liberalise and expand the technical institutions already in existence, and get, for their management, such trained hands as are necessary if such hands are not already available here. Sir, there is one question that we have to ask ourselves.. There are some proposals coming forward from an educationist of the eminence of Mr. Statham. His report unhesitatingly condemns several of the educational measures recently inaugurated in this country. Is it not possible that an equally competent authority will come into this unhappy country in the near future and tell us "that every thing has gone wrong"? The Report says that the bifurcation of the Maha Raja's College was a mistake. That statement embodies complete ignorance of the authors of the Report of the conditions that prevailed in the country at the time the present bifurcation was effected. There was a loud cry in the country on account of the want of accommodation in the college. Government were convinced of the difficulties experienced by the parents in educating their children in the college classes. Large numbers of our yonng men had to be sent outside Travancore for their collegiate studies. The complaint was so loud and insistent that some action had to be taken by Government. And, the educational advice then at the disposal of Government suggested the bifurcation of the college in the way it has been done. Mr. Statham now proposes another kind of bifurcation, a "horizontal" bifurcation as Mr. Tampi put it. The present proposal is to keep a set of university students in the mid-air as it were, or, in the language of the prison authorities, in a separate or cellular confinement. This does not seem to appeal to anybody; and Miss Watts in her very able speech delivered a little while ago referred to the unwisdom of separation of that kind. I mention this fact to show that we must not hurry up matters of this kind. We must give such matters our very careful attention. What I would

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

therefore suggest is that we must be prepared to welcome a moderate amount of expenditure, a few thousands of rupees in improving and reforming and expanding the system of technical education that has already come to be established in this country.

I began by saying that Mr. Statham was responsible for bringing to light a large number of irregularities and defects in the system of administration of the Education Department. I am thankful to him for that. From the time the Directorship was instituted in Travancore—that was done at the instance of a British Resident—the appointment has been held by teachers, men of the educational profession. There never was a layman at the head of the Education Department. If even a tenth of the defects mentioned by Mr. Statham really exist, that leads to the only inference—I desire to lay great emphasis on that, and I do not mean any disparagement to anybody—that the teacher as an administrator has been a *colossal failure*. Mr. Statham has proved that the machinery of the Education Department has completely broken down. And, who is to blame, except the man at the head, and who was it but a teacher? If these defects have been tolerated by teachers holding the position of Director for several years, how can this Council say that a teacher is fit to be the Director of Public Instruction? I am prepared to concede, Sir, that, at the head of the Education Department, there is need for the liberal and enlightened outlook of a sound educationist. But that liberalised outlook must be joined with hardened administrative experience of a tried administrator. Otherwise there is no go but to anticipate that the defects now found to exist will continue to exist and will not be remedied. I therefore suggest, Sir, that, in the office of the Director, as a Deputy or by whatever name you may call him, there must be an officer trained in administrative work. I would suggest most earnestly for your consideration, Sir, an officer of the position of a Secretary to Government for that post in the office of the Director of Public Instruction, to carry on the administration of the department, leaving the Director to lay down educational policy or the principles of the science and technique of education. That officer ought not to be promoted as Director; he must get his promotion in the general administrative line.

Then again, Sir, there is an annual expenditure of about half a crore of rupees or an unknown amount from the Report; Mr. Statham himself says in his report that his figures are unreliable and that he had no means of getting correct figures regarding the Educational expenditure. If you are going to give the Director a Financial Assistant, he should be from the Account Office and should be an officer of the status of at least an Assistant Account Officer. Because, the amount involved is so large that the knowledge and experience required must be unexceptionable.

MR. KOCHIKAL P. BALAKRISHNAN TAMPI : May I know whether the member is suggesting, for the post of Financial Assistant to the Director, an officer, similar to the Treasury Officer, under the account control of the Account Officer and the departmental control of the Director of Public Instruction ?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. K. MADHAVAN PILLAI: I have no objection to such an arrangement. I am keen that his status must be that of an Assistant Account Officer. In the interestsof efficiency he must look up for promotion as Account Officer.

PRESIDENT: Your time is up.

MR. K. N. KESAVAN NAMPUTIRIPAD (*Ten nies*): Sir, I have carefully gone through the report of the Travancore Education Reforms Committee; and I am very glad to note that it contains many valuable suggestions and commendable recommendations. Mr. Statham, the President of the committee, deserves special congratulation for the report which was prepared and submitted within such a short time.

The education which we have been receiving for the past few decades has already served its purpose. The huge sums of money spent on education every year have been found out to be a wastage. Though it was responsible for the productiou of a large number of eminent men both among the officials and among the non-officials, at present, it serves only to swell the number of unemployed among the educated. We have become quite disgusted and dissatisfied with the present system of education which is conducive neither to the growth of national aspirations nor to the material prosperity of the people Therefore, it is high time that a thorough over-hauling is made in the educational system.

Sir, the recommendations and suggestions made in the report are neither very drastic nor sufficiently revolutionary as they were expected to be Before the Report had seen the light of day, there were rumours that the committee is going to topsy-survy the whole educational system. But when I went through the Report, I found it was very mild and moderate and even inadequate. Sir, while wholeheartedly supporting many of the recommendations, I beg to make a few observations with regard to some of the subjects in the Report which seem to me objectionable.

In regard to the appointment of the Director as Secretary to Government, many members on this side of the House have pointed out the inadvisability of making such a change in the administration of the Education Department. I also endorse their view. The functions of the Director and the Secretary to Government are quite different and a very good Director may prove a very bad Secretary. To check the vagaries of a Director, an independent officer in the Secretariat is necessary. In the matter of appointments we all know that very often, more than real merit or qualification, it is personal predilection that weighs with the Director. In this connection, I beg to point out that it is heard that the Director has recommended somebody as the Professor of Sanskrit and Dravidian Languages in the Arts College. I do not know whom the Director has recommended. But I doubt very much whether the Director has taken into consideration the comparative merits and qualifications of all the competent hands in the State for the post. With regard to the suggestion that the departmental schools

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

should be handed over to private agencies, I too share the views expressed by my friends. The idea is no doubt well and good but under the present circumstances, it is not safe to hand over the departmental schools to private agencies. At present, in case of private agencies, in the majority of them, the motive that impels them to conduct schools is not the noble idea of spreading literacy and education among the people. Their primary motive is to make profit; and in the case of missionary schools, religious propaganda is the driving force. Then, with regard to the suggestion in the Report, that married women should not be entertained in schools, I am one with my friends.

MR. M. GOVINDAN: There were two views expressed with regard to that. Which is my friend's view?

MR. K. N. KESAVAN NAMPUTIRIPAD: I endorse the view that they should not be prohibited from being entertained in service. Marriage should not be penalised. Experienced educationists are of opinion that married men and women are better teachers than unmarried men and women.

Then comes the knotty question of religious instruction in schools. Many non-official members are against it. You will be interested to know my view on the matter, since I belong to the most religious and conservative community. In my opinion religion being a controversial subject should not form part of the curricula of studies in schools. In fact nobody on the face of the globe knows what religion is. Even the greatest thinkers, both in the East and in the West, find it difficult to distinguish between superstition and religion. When such is the case how can religion devoid of superstition be taught? There is not even a hair's breadth that separates the rankest superstition from the highest philosophy. Therefore, it would be very difficult to separate the wheat from the chaff and it is safe to leave the question untouched. But instead of religious instruction, lessons on moral principles may be taught in primary schools. And, to satisfy the religious inclinations of students in the higher classes, a comparative study of religions may be made an optional subject.

MR. M. GOVINDAN: Is the study of religion conducive to the development of the faculty of reasoning?

MR. K. N. KESAVAN NAMPUTIRIPAD: It is not.

MR. KOCHIKAL P. BALAKRISHNAN TAMPI: May I know whether that is the view of his community?

MR. K. N. KESAVAN NAMPUTIRIPAD: The majority, especially the younger generation, holds that view.

In this respect, I am supported by Right Honourable Bertland Russel, one of the greatest educationists and thinkers of the modern age. It is well and good that the committee proposes to convert the present schools into technical schools and vocational bias schools. But, how far it will be of practical utility as to help the students to eke out their existence, how far it will solve the problem of unemployment, is yet to

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. N. Kesavan Namputiripad.]

be seen. Unless there exist industries to absorb the technically qualified men, the question of unemployment among the educated will remain, with the only difference that, among the unemployed, in future, instead of a large number of youths with literary qualifications we will have a large number of youths with technical qualifications. With regard to co-education also, I like to say a few words. The committee recommends that co-education should be introduced in primary schools. I am of opinion that co-education should be made compulsory in high schools and colleges. We know in which direction the wind is blowing in social matters. I am sure within a few years companionate marriage also will become quite common and co-education will only help the parties in the selection of their mates. Further, co-education will curb the sexual impulse among the students.

PRESIDENT: Are you reading from a manuscript?

MR. K. N. KESAVAN NAMPUTIRIPAD: No, Sir.

I am glad to note that the committee is in favour of affording special facilities to Mahomedans and to the depressed classes in the matter of education. But, I beg to point out that such facilities should be given not only to Mahomedans and to the depressed classes but to all communities which are backward in modern education. In this connection, I am sure that nobody will deny the fact that the Namputiri community is backward in point of modern education.

MR. KOMILEZHATHU SANKARAN: May I ask whether the Namputiries were in any way prohibited from admission to schools?

MR. K. N. KESAVAN NAMPUTIRIPAD: Their social customs stood in their way.

MR. KOMILEZHATHU SANKARAN: Is it fair that the State exchequer should be held responsible for that?

MR. K. N. KESAVAN NAMPUTIRIPAD: It is the duty of the State to help backward communities.

MR. KOCHIKAL P. BALAKRISHNAN TAMPI: Is it because of their views on marriage that the member says that they should be considered as depressed?

MR. K. N. KESAVAN NAMPUTIRIPAD: I did not say that they are "depressed". They are *backward* in modern education.

MR. KOCHIKAL P. BALAKRISHNAN TAMPI: Is such backwardness in education the root cause of their opinions on marriage and other such matters?

MR. K. N. KESAVAN NAMPUTIRIPAD: No.

MR. M. GOVINDAN: Is it the opinion of the enlightened and advanced members of the community that the member is now expressing?

MR. K. N. KESAVAN NAMPUTIRIPAD: Yes.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Sir, to carry out the proposals, additional funds are necessary; and the committee has easily solved the problem by suggesting that Devaswom funds should be utilised. Since so many members have very vehimently opposed the suggestion, I do not want to add much. But, if the Devaswom fund is to be used, my humble suggestion is that all money unnecessarily hoarded up in churches and mosques and even by private individuals also should be utilised for educational purposes.

The only possible way to find out the necessary funds is to cut short the high salaries of the officials in the Education Department. The Retrenchment Committee has made a suggestion to that effect, and it has been shown that a saving of about three lakhs of rupees can be effected thereby. With these words, I support the motion.

MR. H. O. L. MARIKAR : (*Minachil* cum *Devicolam*) : Sir, I think that Mr. Statham and his colleagues in the Education Reforms Committee deserve our congratulations for completing their report so quickly and for thus saving the time and money of the general tax-payer. It is very unusual in Travancore for such committees to finish their work within the time prescribed.

As regards the recommendations I may say that I approve of almost all of them not because the committee has devoted a whole chapter for Mahomedan education, but because they have stated facts as they are. Muslim education is in a deplorable condition in Travancore.

MR. M. N. PARAMESVARAN PILLAI : What is the member's personal view with regard to the creation of separate schools for Mahomedan girls, recommended by the committee?

MR. H. O. L. MARIKAR : Their social customs require Muslim girls to be educated separately.

MR. M. N. PARAMESVARAN PILLAI : Are they not attending public schools now?

MR. H. O. L. MARIKAR : Yes, they are attending.

Where there are a large number of Mahomedan girls, special schools may be created for them so that the orthodox section may not object to their children being sent to other schools.

MR. M. N. PARAMESVARAN PILLAI : Are not Mahomedans sending their children to Madras for education?

MR. H. O. L. MARIKAR : Yes.

In order that the Mahomedans may get education, this important community must have some sort of educational facilities. For that, one inducement that has been recommended by the committee is the starting of special schools for Muslim girls. After all, the point we have to consider is, that out of Rs. 45 lakhs set apart for education, only Rs. 98,000 is spent for education of backward communities. That shows that only two per cent. of the amount is spent for them. The population of the Mahomedans alone is 3 1/2 lakhs. Amongst communities backward in education, only a very small proportion is spent for their education.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. H. O. L. Marikar]

In the second chapter of the Report I find very regrettable things such as the financial management of the department, the incapability not only of this department but also of the Audit and Accounts Departments. That is, an amount of Rs. 45 lakhs, say nearly half a crore spent annually is not properly, checked or audited.

MR. R. NILAKANTA PILLAI: Is there any reference to that in the Report?

MR. H. O. L. MARIKAR: Not exactly in the same words as I spoke. But there are several references where in it is said that the Director himself is not in a position to know how far the funds are spent, in what directions they are expended or how the accounts are kept.

MR. M. N. PARAMESVARAN PILLAI: May I know from the member whether it is not possible to have a proper system of out-auditting as we have at present?

MR. H. O. L MARIKAR: But that is not done at present. We have got an Audit or an Account Department. But neither of them do work properly.

It is stated in the Report :—

> "From what evidence we have been able to gather, it would appear that the Account Office does not check the institutions and offices of the Education Department in the matter of under-expenditure, but contents itself with pointing out cases of excess-expenditure. The Director of Public Instruction himself is not in a position either to check under-expenditure or over expenditure or even to check irregular expenditure. It must be noted also that, while obviously the opportunities of our committee to examine in any detail the figures of the Account Office have been very limitted, the figures of the Account Office itself are in a number of cases, inaccurate, in the sense that educational expenditure has been debited to wrong heads of account"

(K. P. Nilakanta Pillai: *Hear, hear.*)

Apart from what is said in the Report and apart from matters connected with education, Government should look into the accounts so that the tax payers' money may be taken care of.

Then coming to the details, I have very little to say. Unless primary education is made compulsory, if not in the whole State, but at least in municipal areas, communities backward in education will not get proper education.

About the State management or rather Goverenment handing over schools to certain other institutions, I would prefer those to be retained by Government; because Travancore is inhabited by different communities or in other words differences are ripe in the State. This is not the time at which such schools are to be handed over to any existing institutions. They will be either a Christian or a Hindu institution. However much they may try to do good for the people as a whole, communal differences in the country will make matters unpleasant.

Then a word about religious education. I think there was a time, while I was a school boy, when religious instruction was made optional.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Now it is not at all taught in schools. Almost all youths are seen now-a-days irreligious or far from what they were a couple of decades before. I think most of the parents regret that their children get such sort of education without religious instruction. But it has become beyond their control. So, it is better to give some sort of religious instruction. But how it is to be given in a State where there are three or four religions, is a difficult problem. I think it will take the time at the disposal of all the members and also the Director to solve this question. The Director may find it a difficult problem and so that question may be left over for the present.

Next I turn to the question of co-education. That may be encouraged in elementary classes. But so far as high school education is concerned, compulsory co-education is objectionable. In a town where there are a large number of boys and girls to attend schools there ought not to be separate schools for them. In such places where there are only boys' schools and girls are compelled to attend those schools, there co-education may be encouraged. So far as collegiate education is concerned, since our women prefer to enter public service and work alongside with men and wish to enter into all activities of men, they must be encouraged in that direction. The best way to do this is to have common colleges, both for men and women. By that time they come to the age of 16 or 17 and are no more mere boys and girls they will be able to realise their responsiblities. As collegiate education is meant to a great extent for service and culture and for social purposes, for encouraging co-education, even the Women's College may be abolished.

Coming to the question of employment of married women what we have to consider is whether we are to look to the interests of one woman or some thirty or forty children that are under her charge. Women must be given their place. Men must be chivalrous and give way to them wherever possible. That is all well and good. When women take up service under Government they can continue in service for 10, 15 or even 25 years at which they are compelled to retire. But if they decide to get married at any time during service they may be asked to retire. If they remain in service after they are married they fail in their ability to teach and almost all such women become subject to so many inconveniences especially during pregnancy. What we have to consider more is for the thirty or forty children under her care than for herself.

Another reason why married women should not be retained in service is the growing unemployment among women also. A large number of educated women are annually turned out from colleges. They must also find employment. This rule of enforcing compulsory retirement of women when married will give room for the unemployed—unmarried among them. A woman with L. T. qualification or a lady professor of some years' service getting Rs. 300 or so may generally like to marry a man in Government enployment. Such women will be well off if they are compelled to retire from service when they are married.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. KAYALAM PARAMESVARAN PILLAI: Will the man be under her protection or the woman under his protection?

MR. H. O. L. MARIKAR: Parents of educated girls find it difficult to get them married. Educated women without employment are feeling very great difficulty in getting husbands. So also it is necessary that as soon as women in service get married they should go out of service. Socially also it will be a very great help.

MR. R. NILAKANTA PILLAI: What about the high pension charges?

MR. H. O. L. MARIKAR: That must be adjusted according to the period of their services. As soon as they are married they should retire from service. We ought to mention the scale of pension for serving five or ten years. I think there are pension rules to that effect. I do not think that people who have served for a limited number of years are entitled to the full pension.

MR. M. GOVINDAN: May I know from the member whether it would not be disadvantageous to have a floating staff? That is, when a woman gets married she will go out of service and another woman will come in her place and the same thing will be repeated?

MR. H. O. L. MARIKAR: It is not for the purpose of employment or something like that alone that they get married; it is for certain other purposes. I do not exactly catch the members' question.

MR. M. GOVINDAN: Will not the continuity of education be lost if women are relieved after five or ten years' service and fresh women placed in their posts? Is not benefiting the students the main idea in sending away married women?

MR. H. O. L. MARIKAR: Yes, that is an important thing.

MR. M. GOVINDAN: If after five or ten years these women are sent away will there be that continuity of education?

MR. H. O. L. MARIKAR: This continuity is not to be broken every day. It will happen only once in ten years or so.

MR. M. GOVINDAN: Does the member say there will be a 20 years' period in the case of every woman?

MR. H. O. L. MARIKAR: After 20 years there will be the 10th year woman getting out. That will result in the floating staff.

Whenever a woman teacher wants to get herself married, she may be asked to give three months' notice so that another teacher may be appointed in her place.

MR. M. N. PARAMESVARAN PILLAI: May I know whether it is conducive to the health of women not to get themselves married?

MR. H. O. L. MARIKAR: They must get married. They must be encouraged to marry. But they must then retire. Afterwards when they become mothers they are to take care of their children, thus removing the burden from their husbands rather than allowing their children being looked after by Ayas.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Another thing I have to point out is about birth control. The Census Commissioner has mentioned about this in his report and it would be a great help to unmarried women in service if they take the advice of the Commissioner.

With regard to residential institutions I would say it is not a necessity for colleges alone but a necessity for high school students also. Hostel accommodation on non-sectarian principles for high school girls are also wanting. I do not think that in Trivandrum there is a non-sectarian hostel. In Travancore there are boardings but almost all of them are sectarian. There is not a single non-sectarian boarding in Trivandrum or in any other important town as Kottayam or Nagercoil. Government should see that non-sectarian boardings are attached to high schools for girls in the State.

PRESIDENT: Your time is up.

MR. KOMILEZHATHU SANKARAN: Sir, I wish to speak a few words in connection with the discussion of the Statham Committee's Report. In doing so, first of all I should most heartily congratulate Mr. Statham on the very able and instructive report which his committee has submitted before the Government. And secondly, I should confess that I was rather surprised to find, when I went through the report at first, that within such a short period Mr. Statham was able to explore the whole avenue of education in this State and place before us a very useful and suggestive report. But, Sir, one who has had the opportunity of going through the report of the Hartog Committee of which Mr. Statham himself was the Secretary, will not wonder at all how he was able to give us such an interesting and instructive report as is being discussed here. In the report of the Hartog Committee they say thus about Mr. Statham:—

> "Our warmest thanks are due to our Secretary Mr. R. M. Statham I. E. S. for the exceptional services which he has rendered to the committee and without which the accomplishment of their task would have been scarcely possible in the time allotted. His remarkable knowledge of the facts and figures of Indian educational administration and of the educational institutions, his gifts as a draftsman, his untiring activity and his devotion to his work have been invaluable".

I have nothing more to add to what has already been said by the Hartog Committee about the capacity of Mr. Statham.

Sir, coming to the subject, I wish to make a few observations on chapter X that is the chapter dealing with the education of the depressed classes. Unfortunately, in this House, though almost all the members have given expression to their views I am very sorry to find...

MR. S. PIRAVIPERUMAL PILLAI (*Commerce and Industry, South*): Is it unfortunate?

MR. KOMILEZHATHU SANKARAN: Yes; it is unfortunate to find none of them have spoken anything about the deplorable condition of the depressed classes and the half-hearted way in which the educational facilities of that community has been suggested by

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Komilezhathu Sankaran]

the committee. Sir, it is no wonder to those who are quite conversant with the insincere ways and the state of affairs of our public men in Travancore that they take very little interest in the elevation and the amelioration of the depressed classes. Our leaders speak a lot of things about "Nationalism" and "Harijan up lifts" on platforms outside this House.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI: May I know whether there was not a single member who referred to the condition of the depressed classes?

MR. KOMILEZHATHU SANKARAN: Certainly not. Sir, I think I can answer all questions in the course of my speech and I request the member to wait till I finish.

MR. KOCHIKAL P. BALAKRISHNAN TAMPI; Does the member feel the inconvenience of interruption now?

MR. KOMILEZHATHU SANKARAN: No, not at all. I am perfectly willing and I have got stock enough to answer any member provided I am given sufficient time by the President.

Sir, the definition of the depressed classes has been given in a peculiar way in para I, chapter X, of the report. The depressed classes in British India have been defined in the report of the Census Commissioner for India very clearly and that method was directed to be adopted here in Travancore and they were duly described as such by our learned Census Commissioner. But strange enough our committee has safely left out Nadars and Ezhavas saying that they are not depressed for educational purposes. Sir, I have to point out that in Travancore all those classes who have no entry into temples, and who have been disallowed entrance into schools, I mean, all non-caste Hindus have to be considered as depressed classes for educational purposes.

MR. M. N. PARAMESVARAN PILLAI: May I know from the member which are the depressed classes in Travancore?

MR. KOMILEZHATHU SANKARAN: I refer the member to the chapter on depressed classes in the Travancore Census Report, Part 1.

MR. M. N. PARAMESVARAN PILLAI: Is it exhaustive?

MR. KOMILEZHATHU SANKARAN: Yes. At page 287 of his report Mr. Statham states that he is not unaware of the fact that as many as 12 schools in the State are still not open to the children of the depressed classes. These include Ezhavas and Nadars. I do not find any suggestion, as to within what period these schools are expected to be thrown open to all classes without distinction of caste or creed.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI: May I know from the member whether on account of the existence of these 12 schools, there is actually any difficulty for the depressed classes to be educated because there are no other schools where these 12 schools exist?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. KOMILEZHATHU SANKARAN: Yes. There is difficulty. These schools closed only to depressed classes are not without any pupil. They contain pupils belonging to privileged classes and they are having their education there. How is it, I ask, that you refuse that privilege to pupils of the depressed classes? That is my point.

Then, of course, Mr. Statham makes certain recommendations as to the advancement of education among the depressed classes. But in the recommendations I do not find anything entirely new to what is already existing in the State. In addition to what has been existing in the State, he says that the depressed classes should be entrusted to the care of some Inspectors. That several of the Inspectors are not at all working for the welfare of the poor people now is a well-known fact. In strongest terms I have to bring to the notice of the Government, that if the present Director also thinks it advisable to leave the depressed classes under the protection of the existing Inspectors, their position will in no way improve. I think it would have been quite possible and quite useful if he had made any suggestion for the spread of education among the depressed classes by the Protector of depressed classes. The Director has also stated in the report that the present Protector of Depressed classes is not having any power with regard to their educational facilities and yet he does not seem to make any recommendation to extend the powers of the present Protector of depressed classes in these matters. Nor does he make any suggestion which would enable the present Co-operative Registrar even to do anything in that direction. Sir, what I have to bring to the notice of Government and this House is that the depressed classes who number only 6 lakhs according to the report of the Statham Committee actually number 20 lakhs. Even the Census Commissioner has left out some 4 lakhs who ought to be considered as depressed. I mean the Kammalas. They are not included. In Travancore, they are considered as untouchables and have no entry into temples. Even in the 12 schools which are not thrown open to the depressed classes, admission is refused not only to depressed classes but also to communities such as the Kammalas, Ezhavas and Nadars who, according to Mr. Statham, do not come within the category of depressed classes for purposes of education. Unfortunately, the Ezhavas and Nadars though they are not classified as depressed for purposes of education, suffer great and similar disabilities along with the depressed classes for educational purposes. Therefore what I want to bring to the notice of the Director is that in view of the disabilities that are at present existing in point of education among Ezhavas and Nadars they should also be classed as depressed classes for purposes of education.

Then I wish to make one or two suggestions which to my mind appear to be absolutely necessary and profitable to the depressed classes. Above all they have to be educated; but their means are so very poor and as such I should make a suggestion that free residential hostels should be instituted for the boarding of the depressed class pupils. At present, even though in the sister State of Cochin and the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Komilezhathu Sankaran.]

Madras Presidency they have been provided ample facilities for their boarding and education, it is strange to see that no such provision is made in Travancore. It is only a year or two since a Protector of depressed classes has been appointed. He gets from Government including his pay and that of his staff only Rs. 6,000 per annum to be utilised for the amelioration of the depressed classes, whereas in Cochin they spend nearly a lakh. The education of the depressed classes here has been left uncared for for the last so many centuries. In the circumstances what I would appeal to Government and to this House is that as a matter of justice and in consideration of the injustice done to them in the past those communities which were purposely excluded and which were deliberately compelled to keep aloof from schools should be compelled to keep in schools, that is—they should be given compulsory education. Adequate facilities and liberal grants should be afforded by Government for that purpose. And I repeat most emphatically that I am firmly of the opinion that compulsory education should at any cost be introduced among depressed class communities.

MR. KOCHIKAL P. BALAKRISHNAN TAMPI: Does the member speak against segregation of depressed class pupils?

MR. KOMILEZHATHU SANKARAN: I don't quite catch the member. What I am at is, if you give ample facilities to depressed class pupils, they will come up along with the so-called privileged communities. That is why I say that there should be separate free boarding houses for depressed class pupils and education should be forced on them.

MR. M. GOVINDAN: May I know whether the member is agreeable to throwing open of boarding institutions chiefly for depressed class communities or to all?

MR. KOMILEZHATHU SANKARAN: I hardly think it is justifiable on our part to ask for free boarding for all communities alike. Depressed class communities should be given free boarding, free lodging, free clothing and all free.

MR. M. N. PARAMESVARAN PILLAI: May I know from the member what will be the approximate cost of that scheme?

MR. KOMILEZHATHU SANKARAN: I havenot got statistics with me. That is only the next step.

MR. M. GOVINDAN: Will the paying applicants of other communities be admitted free to the boarding institutions?

MR. KOMILEZHATHU SANKARAN: If Government so desire let those communities also be admitted. I have no objection.

MR. KOCHIKAL P. BALAKRISHNAN TAMPI: Will not that make other communities also depressed?

MR. KOMILEZHATHU SANKARAN: I do not wish to answer that question.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Thirdly, I wish to refer the Director of Public Instruction to the recommendation of the Hartog Committee for the education of women. In chapter VII, Para 24 of the report—they say thus :

> "Suggestions have been made, in some provinces both by officials and non-officials, that there should be in the districts "committee of management, which shall consist entirely of women members and will aim at placing the control of girls' schools under public management in the hands of women" or that special boards for girls' education, particularly secondary education should be established."

Such boards or committees *mutatis mutandis* may be instituted here also for the education of the depressed classes.

MR. KOCHIKAL P. BALAKRISHNAN TAMPI : Is the member aware that conditions here and in British India are dissimilar ? There is no observance of *purdah* in Travancore.

MR. KOMILEZHATHU SANKARAN : I do not wish to answer this question either, it is quite irrelevant.

I wish to draw the pointed attention of the department to institute such boards and committees for the encouragement of education among the depressed class communities also. The Director of Public Instruction has now moved for a grant in connection with the Advisory Board. I do not know whether the Director of Public Instruction intends to appoint a board like the one suggested by me. Over and above the free residential boarding houses, compulsory education and special boards, I suggest that depressed class parents who send their children to school should be given stipends (*Laughter*). Sir, some o the members are laughing when I say that ; probably because they are in very affluent circumstances and they are not in a position to appreciate what I say. If young men are sent to school, poor parents may be deprived of the benefit of the wages that may be earned by their children. Therefore, it is I suggest that every pupil's parents should be given stipends. Or else, how do you expect a desirable percentage of literacy among the depressed classes, I ask. In the report it is stated that the general literacy of the State is 40 per cent. and only 40 per cent. are educated in a community like the Nairs who are so much advanced. The percentage of literacy among the depressed classes is only 5 or 6. When the report of the committee speaks about backward areas, I do not understand that. In Travancore, unlike British parts, we have a sort of mingled dwellings and we are not living in villages belonging to various communities. Since we do not have village system here we do not have backward areas in education. It is only the various communities not areas that are backward and depressed here.

The committee speaks of the need for a definite policy to be pursued in connection with the education of the depressed classes on page 292. I do not find anything encouraging in that policy. Within what period a fixed percentage of the population of the depressed classes will become literate one cannot see from that. No scheme to bring about such a state has been suggested. If a country is to be called educated all sections of the community, high and low, must be advanced in point of

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Komilezhathu Sankaran.]

education. According to the Census Report, the population of the depressed classes is 17½ lakhs and their literacy is not more than 5 or 6 per cent. The Education Reforms Committee has not taken the trouble of finding out any solution for this illiteracy. I wish to ask Mr. Statham, whether he has any idea as to within what particular period, a fairly appreciable percentage of the depressed classes will become literate according to the suggestions made by him in the report. It appears no suggestion has been made in that direction. It may not be possible for the betterment of the depressed classes unless the Director of Public Instruction, who has a very high reputation in educational matters and in matters affecting the welfare and advancement of the people at large, find out some constructive method to increase the percentage of literacy among the depressed classes to a fairly desirable extent.

PRESIDENT: Your time is over.

MR. A. N. VISVANATHA PILLAI: സർ, വളരെ വിശാലവും ഉപയോഗപ്രദവുമായ മി. സ്റ്റാത്താമിന്റെ റിപ്പോർട്ടിനെ ഞാൻ വളരെഅഭിനന്ദിക്കുന്നു. ഈ കമ്മിറ്റി എന്തിനാണു രൂപ്പെട്ടുത്തിയിട്ടുള്ളതെന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി ആദ്യമായി ചിന്തിക്കേണ്ടതാണ്. തിരുവിതാംകൂറിൽ സാഹിത്യപരമായ വിദ്യാഭ്യാസംമാത്രമെ നടക്കുന്നുള്ളൂ. തൊഴിൽപരമായ ഒരു സംഗതിയും നടക്കുന്നില്ല. സാഹിത്യപരമായ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ക്രൂരതകൊണ്ട് തൊഴിലില്ലായ്മ വളർച്ചുവരുന്നു എന്നെല്ലാം ജനങ്ങൾ മുറവിളിക്കൂട്ടിയതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് ഈ കമ്മിറ്റിയെ നിയമിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഈ കമ്മിറ്റി ഇപ്പോഴത്തെ വിദ്യാഭ്യാസരീതിയുടെ ദോഷകാരണങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിൽ വളരെ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടു് എന്നാണു എനിക്കു തോന്നുന്നതു്. റിപ്പോർട്ടിൽ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾക്കു പലരും ഭിന്നാഭിപ്രായം പുറപ്പെടുവിക്കാമെന്നിരുന്നാലും കാരണങ്ങളെ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിൽ കമ്മിറ്റിക്കു വിജയം സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നാണു് എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു്. എന്നാൽ അതിലെ പല അഭിപ്രായങ്ങളോടും എനിക്കു യോജിക്കാൻ നിവർത്തിയില്ല. ആദ്യമായി എഡ്യൂക്കേഷൻ സെക്രട്ടറിയുടെ ആവശ്യമാണു് സ്പീകാറ്റുമല്ലാതിരിക്കുന്നതു്. കമ്മിറ്റി റിപ്പോർട്ടിൽ പല ഭാഗങ്ങളിലും പഞ്ചാബിലെ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ അവിടെയാകട്ടെ ഉത്തരവാദിതപ്രഭരണസമ്പ്രദായം നടക്കുന്ന ഒരു മിനിസ്റ്ററിയുടെ കീഴിലാണു ഇൻഡ്യാഗവർണ്മെന്റു ഇരിക്കുന്നതു്. ഇവിടെ അങ്ങിനെയുള്ള യാതൊരു ഉത്തരവാദിതപ്രഭരണവുമില്ല. ഇവിടെ ഇപ്പോൾ ഒരു സെക്രട്ടറി—അസിസ്റ്റൻറ് സെക്രട്ടറി അതെന്നതോന്നുന്നുണ്ടു്—ആ അസിസ്റ്റൻറുസെക്രട്ടറി പോരഎന്നാണു് എന്റെ അഭിപ്രായം. ഇവിടെ നല്ലശേഷിയും വിദ്യാഭ്യാസപരമായ കാര്യങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനു് പരിചയവും ത്രാണിയുമു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ള്ള ഒരാളെ ഒരന്യോഗസ്ഥ മിനിസ്റ്റരായി ഇവിടെ സെക്രിട്ടറിക്കുപകരം നിയമിക്കണമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം.

കമ്മിറ്റിയുടെ റിപ്പോർട്ടനുസരിച്ചു വിദ്യാഭ്യാസപരിഷ്കാരംനടപ്പിൽകൊണ്ടുവരുന്നതിനുള്ള ധനം എവിടെ നിന്നും കിട്ടുമെന്നാണ് ഇനി ആലോചിക്കേണ്ടതു്. കമ്മിറ്റി അതിലേക്കു രണ്ടു മൂന്നു വഴികൾ നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. എഡ്യൂക്കേഷൻസെസ്സ് ഏർപ്പെടുത്തണമെന്നുള്ളതാണ് അതിലൊന്ന്. തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനങ്ങൾ പലതരം നികുതികൊടുക്കുന്നവരാണ്. പലവിധത്തിലുള്ള കരവുംകൊടുത്തു കഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ജനങ്ങളിൽ ഈ കരംകൂടി ഏർപ്പെടുത്തണമെന്നു കമ്മിറ്റി പറയുന്നതു് തീരെ ആലോചിക്കാതെയാണ്. ഭൂനികുതി, ആദായനികുതി, ഫീസ്, എക്സൈസ് എന്നീ പല ഇനങ്ങളിലായി ജനങ്ങളിൽ പണം പിഴിഞ്ഞെടുക്കുകയാണു ചെയ്തുവരുന്നതു്. സിവിൽ കോടതികളിൽ കോർട്ടുഫീസു വകയായി വളരെപണം കൊടുക്കുന്നുണ്ട്. ഇങ്ങനെ പലവിധത്തിലും നികുതി ചുമത്തിയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഇതിലേക്ക് വീണ്ടും ഒരുനികുതിചുമത്തുന്നതു് ന്യായമല്ലെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. ഫീസു വർദ്ധിപ്പിക്കുകയെന്നുള്ളതാണ് മറ്റൊരു നിർദ്ദേശം. ഇപ്പോൾതന്നെ ഫീസ് വർദ്ധിപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്. മുമ്പ് ഫീസു വർദ്ധിപ്പിച്ച അവസരത്തിൽ വിദ്യാർത്ഥിബഹളം ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ ഫീസു വർദ്ധനവ് സഹിക്കാൻപാടില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ് അന്നു് ബഹളമുണ്ടാക്കിയതു്. അതിനെക്കാൾ ധനസംബന്ധമായ വിഷമം വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്ന ഈകാലത്തു് ഫീസ് വർദ്ധിപ്പിക്കുകയെന്നുള്ള നയം ബുദ്ധിപൂർവ്വമാണോയെന്നു് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. ലോക്കൽ ബാഡികൾക്കും പ്രൈവറ്റ് മാനേജ്മെൻറുകൾക്കും ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറൽ സ്കൂളുകളെ വിട്ടുകൊടുക്കണമെന്നുള്ളതാണ് മറ്റൊരു നിർദ്ദേശം. ഇവിടെ ലോക്കൽബാഡിയായ പഞ്ചായത്തു് പലസ്ഥലത്തും ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു് വാസ്തവം തന്നെ. എന്നാൽ ആ പ്രസ്ഥാനം ഈ നാട്ടിൽ പ്രാരംഭദശയിൽ ഇരിക്കുന്നതെയുള്ളൂ. അവയ്ക്കു് എന്തെങ്കിലും പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന് തക്ക ശക്തിയില്ല. ആ സ്ഥാപനങ്ങൾക്കും അതുത്തോളം വളർന്നിട്ടുമില്ല. ഇനി മുൻസിപ്പാലിറ്റികളുടെ കഥ നോക്കുകയാണെങ്കിൽ സ്കൂളുകളെയും മറ്റും ഏറ്റെടുത്തു് നടത്തത്തക്ക ധനസ്ഥിതി അവയ്ക്കില്ല. മുൻസിപ്പാലിറ്റിക്ക് പലവിധത്തിലുള്ള കരം കൊടുത്തു ജനങ്ങൾ ഇപ്പോൾതന്നെ വിഷമിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അതു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. A. N. Visvanatha Pillai.]

കൊണ്ട് ലോക്കൽബാഡികൾക്ക് വിട്ടുകൊടുക്കുന്നതിനും നിവൃത്തി ഇല്ലാതിരിക്കുന്നു. പ്രൈവറ്റ എജൻസികൾക്ക് വിട്ടുകൊടുക്കണമെന്നുള്ളതാണു് ഇനിയൊരുനിർദ്ദേശം. പ്രൈവറ്റ് ഏജൻസികൾക്ക് വിട്ടുകൊടുക്കുന്നകാര്യത്തെപ്പറ്റി പലഅഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങളും രണ്ടുസഭകളിലും ഞാൻ കേൾക്കുകയുണ്ടായി; അതിനാൽ അതിനെപ്പറ്റി ഞാൻ വഴിയെ പ്രസ്താവിക്കാം. ഇതിലേക്ക് ധനംഉണ്ടാക്കുന്നതിന് ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ ഇരിക്കുന്ന വലിയഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളം കുറയ്ക്കണമെന്നാണു് എനിക്ക് നിർദ്ദേശിക്കുവാനുള്ളതു്. അതായതു് അമ്പതു് രൂപാക്ക് മേലുള്ളവരുടെ ശമ്പളം താരതമ്യേന കുറയ്ക്കണം. ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂൾ അധ്യാപകന്മാർ, ഹെഡ്മാസ്റ്റർ, ഇൻസ്പെക്ടർ, പ്രഫസർ, അസിസ്റ്റൻറ് പ്രഫസർ, ഡയറക്ടർ എന്നിങ്ങനെ വലിയശമ്പളം വാങ്ങിക്കുന്ന ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളം കുറച്ച് ഈ വിദ്യാഭ്യാസപരിഷ്കാരത്തിനാവശ്യമുള്ളധനം ഉണ്ടാക്കണം. അല്ലാതെ ഫീസ് കൂട്ടുകയൊ സെസ്സ് ഏർപ്പെടുത്തുകയൊ ധനസ്ഥിതി മോശമായിരിക്കുന്ന മുൻസിപ്പാലിറ്റികളെ ഈ ഭാരമേറിയ ജോലി ഏല്പിക്കുകയൊ അല്ല വേണ്ടതു്.

MR. K. K. THOMAS: ഈ രാജ്യത്തു എത്ര മുൻസിപ്പാലിറ്റികൾക്ക് സ്കൂൾ എടുത്തു നടത്താൻ സൌകര്യമുണ്ടു്?

MR. A. N. VISVANATHA PILLAI: നിശ്ചയമില്ല.

MR. J. JOHN KATTAKAYAM: മലയാളംസ്കൂൾ അധ്യാപകന്മാർക്കു ശമ്പളം കൂട്ടിക്കൊടുക്കേണ്ടതല്ലെ?

MR. A. N. VISVANATHA PILLAI: ജീവിതാവശ്യത്തിനു അത്യാവശ്യമായി വേണ്ടിവരുന്നതുകയെങ്കിലും അവർക്കു ശമ്പളമായികൊടുക്കണം. പ്രൈമറിസ്കൂൾ അധ്യാപകന്മാരുടേയും പ്രഫസർമാരുടേയും ശമ്പളത്തിൻെറ അന്തരത്തെക്കുറിച്ചു സൂചിക്കാൻപോലും നിവർത്തിയില്ല. അതുമാത്രം വലുതായ അന്തരം അവരുടെ ശമ്പളത്തിലുണ്ടു്.

തിരുവിതാംകൂറിലെ വിദ്യാഭ്യാസപരമായ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ മതത്തെപ്പറ്റി രണ്ടുവാക്കു പറയാതിരിക്കുവാൻ നിവർത്തിയില്ല. ഏതാണ്ടു് 60 ലക്ഷം ജനങ്ങൾ അധിവസിക്കുന്ന ഒരു ചെറു നാട്ടുരാജ്യമാണ് തിരുവിതാംകൂർ. ഭിന്നമതസ്ഥരായ ജനങ്ങൾ ഇവിടെ ഇടതിങ്ങി അധിവസിക്കുന്നു. അവർ ധനസ്ഥിതിയിൽ വളരെ പിന്നോക്കമാണ്. മിക്കവാറും നിർധനരാണ്. ഇപ്രകാരം നിർധനരായ ഒരു ജനതതിക്ക് വിദ്യാലയങ്ങൾ വിട്ടുകൊടുത്താൽ അവർക്ക് അതെടുത്തു നടത്തു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ന്നതിന് തക്കധനസ്ഥിതിയില്ലാത്തതിനാൽ അവർ അവരുടെ മതസ്ഥാപനങ്ങളിലേക്കു ദൃഷ്ടിതിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇവിടത്തെ ഒരു പ്രധാനമതത്തിന്റെ സ്വത്തുമുഴുവൻ ഗവണ്മെൻറധീനത്തിൽ വച്ചിരിക്കയാണു് ഞാൻ ഹിന്ദുമതത്തെപ്പറ്റിയാണ് പറയുന്നതു്. ഹിന്ദുക്കളുടെ മതസ്ഥാപനംവക സ്വത്തുക്കളെല്ലാം ഗവണ്മെൻറു കൈവശം വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അതിനേയാണ് ദേവസ്വംഫണ്ട് എന്ന് റിപ്പോർട്ടിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്. ഇപ്രകാരം ഗവണ്മെൻറ് കൈവശംവച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്വത്തുക്കളെ ഹിന്ദുക്കൾക്ക് പ്രത്യേകം വിട്ടുകൊടുക്കണമെന്ന് ഞാൻ ഏറ്റവും ശക്തിയായി ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊള്ളുന്നു. ദേവസ്വം ഫണ്ടു് വിദ്യാഭ്യാസകാര്യത്തിലേക്ക് ചിലവാക്കണമെന്ന് നിർദ്ദേശിച്ചതിനെ നിയമസഭയുടെ രണ്ടു മണ്ഡലങ്ങളുടേയും അതിതൃക്ഷ്ണമായ നിരൂപണങ്ങൾക്കിടയായിക്കാണുന്നു. അതു ആവക സ്വത്തുക്കളെ ഹിന്ദുക്കൾക്കായി പ്രത്യേകം വിട്ടുകൊടുക്കാതെ പൊതുവിൽ ഉപയോഗപ്പെടുത്തണമെന്നു നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടാണു്. അതു ഹിന്ദുക്കൾക്കു മാത്രമായിവിട്ടുകൊടുത്താൽ അവരുടെ സ്വന്തം സ്കൂളുകൾ ഏർപ്പെടുത്തി വിദ്യാഭ്യാസസൌകര്യം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിന് സാധിക്കുമായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അവർക്കു അതു സൌകര്യം ഇല്ല. മറുമതങ്ങളിലെ ജനങ്ങൾക്കു ആവക സ്ഥാപനങ്ങളിലെ സ്വത്തു സ്വാതന്ത്ര്യമായി വിനിയോഗിക്കാൻ അവകാശമുണ്ടു്. അവർ അപ്രകാരം വിനിയോഗിക്കയും ചെയ്യുന്നു. അതിനാൽ ഹിന്ദുക്കളുടെ ഭയം സ്വാഭാവികമാണെന്നു കാണാവുന്നതാണു്. ഞാൻ ഒരുദാഹരണം പറയാം. രണ്ടുബാലന്മാരിൽ ഒരുത്തന്റെ കയ്യും കാലും വരിഞ്ഞുകെട്ടിവയ്ക്കയും മറവനെ വെറുതെവിടുകയും ചെയ്തിട്ട് ദൂരെഇരിക്കുന്ന ഒരു മാമ്പഴം ആദ്യം എടുക്കുന്നവന് സമ്മാനം കൊടുക്കാമെന്ന് പറഞ്ഞാൽ കൈകാൽ കെട്ടിഇട്ടവന് അതു് കിട്ടുകയില്ലെന്ന് നിശ്ചയമല്ലെ. അതിനാൽ ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും സ്കൂളുകൾ വിട്ടുകൊടുത്താൽ മറുമതസ്ഥന്മാർ വിദ്യാലയങ്ങൾ കൈവശപ്പെടുത്തുമെന്നുള്ള ഹിന്ദുക്കളുടെ സംശയം അടിസ്ഥാനരഹിതമല്ലെന്നു കാണുവാൻ കഴിയും. അതുകൊണ്ടാണ് രണ്ടു സഭകളിലും കർശനമായി അതിനെ എതിർത്തിട്ടുള്ളതു്. ആ സ്വത്തു ഹിന്ദുക്കൾക്ക് വിട്ടുകൊടുത്താൽ ഇതിനൊക്കെ പരിഹാരം ഉണ്ടാക്കാവുന്നതാണ്. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ ഹിന്ദുക്കൾക്ക് മാത്രമല്ല തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യത്തിന് പൊതുവെതന്നെ ശ്രേയസ്സു് ഉണ്ടാകുമെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നതു്. ഗവണ്മെൻറിനു ഒരുവർഷത്തിൽ എഡ്യൂക്കേഷൻ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽനിന്നും മിച്ചം എട്ടു ലക്ഷം

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. A. N. Visvanatha Pillai.]

നും സാധിക്കുന്നതാണ്. വിദ്യാഭ്യാസചിലവ് നിവ്വഹിക്കുവാൻ ഗവണ്മെൻറിനു ശക്തിയില്ലെന്ന് കണ്ടതുകൊണ്ടാണല്ലോ സ്കൂളുകളെ പ്രൈവറ്റ് ഏജൻസിക്ക് വിട്ടുകൊടുക്കണമെന്ന് റിപ്പോർട്ടിൽ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. അതുകൊണ്ട് കമ്മിറ്റിയുടെ റിപ്പോർട്ട് നടപ്പിൽ വരുത്തണമെന്ന് ഗവണ്മെൻറിനു അത്മാർത്ഥമായ ആഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിൽ വീണ്ടും ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നത് ദേവസ്വം സ്വത്തു പ്രത്യേകമായി ഹിന്ദുക്കൾക്ക് വിട്ടുകൊടുക്കണമെന്നാണ്.

MR. KALLUR NARAYANA PILLAI : ആ ഫണ്ടിനെപ്പറ്റിമാത്രമാണൊ പറയുന്നത്, അതല്ല ദേവാലയങ്ങളുടെ ഭരണംകൂടിവിട്ടുതരണമെന്നാണൊ?

MR. A. N. VISVANATHA PILLAI : ഫണ്ടിനെപ്പറ്റിമാത്രമെ ഞാൻ പറയുന്നുള്ളൂ. ആ ഫണ്ട് ഹിന്ദുക്കൾക്കു വിട്ടുതരാത്ത കാലത്തോളം സ്കൂളുകളെ പ്രൈവറ്റ് ഏജൻസിക്ക് വിട്ടുകൊടുക്കാൻപാടില്ല.

MR. KOMILEZHATHU SANKARAN: ആ ഫണ്ടു കൊടുക്കാതിരിക്കുന്നതു പ്രൈവറ്റ് മാനേജ്മെൻറുകളുടെ വീഴ്ചകൊണ്ടാണൊ?

MR. A. N. VISVANATHA PILLAI: ഗവണ്മെൻറു കൈവശം വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു തെറ്റാണെന്നേ ഞാൻ പറയുന്നുള്ളൂ.

MR. C. M. JOSEPH (*Changanachery* cum *Peermade*) : ഈ ഫണ്ടു വിട്ടുകൊടുക്കുന്നതുവരെ പ്രൈവറ്റ് ഏജൻസികളാൽ നടത്തപ്പെടുന്നസ്കൂളുകൾ നടത്തരുതെന്നാണൊ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്?

MR. A. N. VISVANATHA PILLAI : എനിക്കപ്രകാരം അഭിപ്രായമില്ല.

MR. KOMILEZHATHU SANKARAN: റിപ്പോർട്ടിൽ പറയുന്നതുമാതിരി ചില വ്യവസ്ഥകളിന്മേൽ പ്രൈവറ്റ് ഏജൻസികളെ ഏല്പിക്കണമെന്ന് ശുപാർശചെയ്തിട്ടുള്ളതനുസരിച്ചു കൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ടു വിരോധമുണ്ടൊ?

MR. A. N. VISVANATHA PILLAI : ഒരു രാഷ്ട്രത്തെ സൃഷ്ടിക്കുവാനുതകുന്ന വിദ്യാലയങ്ങൾ എപ്പോഴും ഗവണ്മെൻറധീനത്തിൽതന്നെയിരിക്കണമെന്നാണ് ആ സംഗതിയെപ്പറ്റി എനിക്കുള്ള വ്യക്തിപരമായ അഭിപ്രായം.

MR. KOMILEZHATHU SANKARAN: പ്രൈമറിസ്കൂളുകൾമാത്രം അങ്ങിനെ ഇരുന്നാൽപോരെ?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. A. N. VISVANATHA PILLAI : പ്രൈമറിസ്കൂളുകളും മറ്റുമല്ല എല്ലാസ്കൂളുകളും ഗവണ്മെൻറധീനത്തിൽത്തന്നെയിരിക്കണം.

പ്രൈവറ്റ് ഏജൻസികളും നടത്തുന്നരീതി വളരെ ദോശമാണെന്ന കമ്മിറ്റിതന്നെ സമ്മതിക്കുന്നു. ഇന്നു പ്രൈവറ്റ ഏജൻസികളിൽനിന്നും അദ്ധ്യാപകന്മാക്കു കൊടുത്തുവരുന്ന തുക ഇരുപതുശതമാനം അവർ ഗവണ്മെൻറിനെ ഏല്പിക്കണം, ഗവണ്മെൻറു നേരിട്ടതന്നെ പ്രൈവറ്റസ്കൂളദ്ധ്യാപകന്മാക്കു ശമ്പളംകൊടുക്കണം. അനധികൃതമായി പ്രവത്തിക്കുന്ന അധ്യാപകന്മാരെയും മാനേജരന്മാരെയും ശിക്ഷാഫ്രാക്കണം. ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽനിന്നും നേരിട്ടതന്നെ അവരുടെ നിയമനങ്ങൾനടത്തണം. അവരിൽനിന്നും ഒരുനിശ്ചിതശതമാനം ആളുകൾക്കു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറൽ സ്കൂളുകളിൽ പ്രവേശനം കൊടുക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും. ഈ നിർദ്ദേശങ്ങളാണു എനിക്കു അതിനെപ്പറ്റി ചെയ്യുവാനുള്ളതു്.

പ്രൈമറിസ്കൂളുകളെപ്പറ്റി പറയുന്നകാര്യം വളരെ ശ്രദ്ധാർഹമായിട്ടുള്ളതാണു്. അഞ്ചുകൊല്ലം വിദ്യാഭ്യാസം വേണമെന്നു പറയുന്നതിനോടു ഞാൻ പൂർണ്ണമായി യോജിക്കുന്നു. ഇതൊക്കെ ശരിയാകണമെങ്കിൽ നിർബന്ധിതവിദ്യാഭ്യാസം വരണം, അല്ലാതെ ഇതൊന്നും സാധ്യമല്ല. നിയമനിർമ്മാണംമൂലം പെൺകുട്ടികളെ ഫാക്ടറി ജോലികൾക്കു അയയ്ക്കുന്നതിനെ തടയണം. ഇപ്പോഴുള്ള ഓവർലാപ്പിംഗ് സ്കൂളുകാം കമ്പൽസറിയായി പരീക്ഷണാത്മം നടത്തണം. സെക്കൻററി എഡ്യൂക്കേഷനു മീഡിയംഅഫ് ഇൻസ്ട്രക്ഷൻ വർണാകുലർതന്നെയായിരിക്കണം. ബൈലിംഗ്വൽ ഏരിയാഒഴിച്ചുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ വർണാകുലർതന്നെയായിരിക്കണം. അങ്ങനെചെയ്താൽ മലയാളം, തമിഴ്, എന്നീ സാഹിത്യങ്ങളും അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുന്നതാണു്.

MR. J. JOHN KATTAKAYAM: ഇപ്പോൾ മലയാളഭാഷ അധഃപതനാവസ്ഥയിലാണോ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്?

MR. A. N. VISVANATHA PILLAI : ഭാഷയുടെ അഭിവൃദ്ധിയെ ഉദ്ദേശിച്ചു മാത്രമല്ല ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതു്. ഭാഷയുടെ അഭിവൃദ്ധിമാത്രംപോരാ. മറ്റു കാര്യങ്ങളിലുംകൂടി അഭിവൃദ്ധി ഉണ്ടാകേണ്ടതാണു്.

സാഹിത്യപരമായ വിദ്യാഭ്യാസത്തെപ്പറ്റി മുമ്പിലത്തെ നിയമസഭയിലും പ്രജാസഭയിലും പലതരത്തിലുള്ള എതിരഭിപ്രായങ്ങൾ ഉണ്ടാ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. A. N. Visvanatha Pillai.]

യിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു വൊക്കേഷണൽ ബയസ്സ്സ്കൂൾ നല്ലതുതന്നെ. ഈ മാതിരിയുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങൾകൊണ്ടുമാത്രം പോരാ. അവയെ പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്തണം. അതിലാണ് സാമർത്ഥ്യം പ്രദർശിപ്പിക്കേണ്ടതു്. കമ്മിറ്റി പ്രസിഡൻറായ മിസ്റ്റർ സ്റ്റാത്താമിനെത്തന്നെ അദ്ദേഹത്തിൻറെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ നടപ്പിൽവരുത്തുന്നതിനായി ഡയറക്ടരായി നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു നിർദ്ദേശങ്ങളെ നടപ്പിൽകൊണ്ടുവരുന്നതിനു അദ്ദേഹം ശ്രമിക്കേണ്ടതാണു്. ഈ റിപ്പോർട്ടു ആത്മാർത്ഥമായി എഴുതിയിട്ടുള്ളതാണെന്നു അദ്ദേഹം റിപ്പോർട്ടിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതിനനുസരണമായി അദ്ദേഹം അതു പ്രവർത്തിച്ചുകൂടി കാണിച്ചുതരേണ്ടതാണു്.

Mr. S. PIRAVIPERUMAL PILLAI: അതിലേക്കുവേണ്ടിയല്ലെ അദ്ദേഹത്തെ എഡ്യൂക്കേഷൻ സെക്രട്ടറിയാക്കണമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്?

Mr. A. N. VISVANATHA PILLAI : അതിനോടു ഞാൻ യോജിക്കുന്നില്ല. തിരുവിതാംകൂറിലെ ദിവാൻജി വളരെ ചുമതലയേറിയതും ശ്രമാവഹവുമായ പല സംഗതികളും ശ്രദ്ധിപ്പാനുണ്ടെന്നു സർ. പി. രാജഗോപാലാചാരി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അങ്ങിനെ വിഷമകരമായ ജോലി നിർവഹിക്കുന്ന ദിവാൻജിയുടെ മുമ്പാകെ സമർപ്പിക്കപ്പെടുന്ന കടലാസുകളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ശരിയായി ആലോചിച്ചു് ഒരു തീരുമാനത്തിൽ എത്തിച്ചേരാൻ എപ്പോഴും അദ്ദേഹത്തിനു സാധിച്ചു എന്നു വരുന്നതല്ല. അതുകൊണ്ടു സമർത്ഥനായ ഒരാളെ അനുദ്യോഗസ്ഥമിനിസ്റ്റർ ആയി നിയമിക്കണമെന്നാണു് എൻറെ അഭിപ്രായം.

Mr. KOMILEZHATHU SANKARAN: റിപ്പോർട്ടിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ശുപാർശകളെ സകലതും ഉടനടി നടപ്പിൽവരുത്താതെ അതിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു വിഭാഗത്തെ പരീക്ഷണാർത്ഥം പ്രവർത്തിച്ചുനോക്കുന്നതു് നല്ലതല്ലെ?

Mr. A. N. VISVANATHA PILLAI: പരീക്ഷണാർത്ഥം നോക്കുന്നതുകൊണ്ടൊന്നും യാതൊരു തരക്കേടുമില്ല. എന്നാൽ അത്യാവശ്യം വേണ്ടവ ഉടനെ നടപ്പിൽ വരുത്തേണ്ടതാണു്.

PRESIDENT: Your time is up, Mr. Visvanatha Pillai.

Mr. M. N. PARAMESVARAN PILLAI: I move that the question be now put.

Mr. R. M. STATHAM (*Director of Public Instruction*) : I should have liked, Sir, in my reply, especially in view of the very friendly

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

attitude of the members of the House towards the proposals which Government have under consideration, to have avoided reference to the various personal insinuations which have crept into a few of the speeches made during the last two days. But there is one insinuation which I think I shall not be justified in passing over. I can, for example, afford to smile at the present Director of Public Instruction being called a missionary. I can even smile at the references of the members to the idea of the Chairman of the Education Reforms Committee proposing the Director of Public Instruction to be made Secretary to Government knowing that he was going to be appointed as the Director and thereby enhancing his position. I can discount the obviously incorrect statement that the report is merely a copy, paragraph by paragraph, of the Hartog Committee's Report. But there is one insinuation, and I think a most unfortunate one, which reflects personally on a member of this State Council. It has been suggested here that a member of this Council under pressure of the majority of the committee signed the report, or that he did so because it was known that the Chairman was going to be appointed as Director of Public Instruction. It is very unfortunate that the representative of the State Council in the committee has been very ill and has been unable to attend the Council session and personally contradict that charge. I would remind the Council that the report was unanimous and that there was no question of forcing a member to submit to the majority opinion in the committee. I would like to pay my tribute to that representative of the Council for the very great help which he gave in the formation of the report and for the very valuable suggestions which he contributed.

The discussion and the criticism in the Council has mainly turned round on the question of the handing over of control by Government to local bodies and also the question of religious institutions. I shall deal with these points within a few minutes.

I should like to repeat here what I have said in the Assembly that there is nothing whatever in the report or in the recommendation to Government to suggest that they should do anything to abrogate their control over all sections of education. In fact, in paragraph after paragraph, there is repeated recommendation to Government not to loosen but to tighten up their control more in future. There is much difference between control by Government and direct management by Government. It was, I think, Mr. K. P. Nilakanta Pillai who criticised the recommendations of the Education Committee, because they were against the recommendations of the Hartog Committee. That committee never condemned the policy of local bodies managing schools, but only the policy of local bodies controlling inspections, grant-in-aid and recognition. The Education Reforms Committee in Travancore has only recommended that when local bodies are created they may be entrusted with school management. Government will not hand over charge to them either financial control, grant-in-aid or inspection, let alone power of recognition. I think the main idea of the recommendation of the committee has not been fully understood by at least some

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. R. M. Statham.]

of the members. What the committee has recommended is this. First of all see if you can create local bodies in order to relieve Government of the direct management of a large number of schools. If the Government of Travancore is not able to create local bodies they should consider the question of handing over some of their institutions to private agencies. There is nothing illogical in that recommendation. The committee has pointed out that the condition of many of the private management was very bad and has made many recommendations by which Government should tighten up their control over those institutions and make them more efficient in future. If you can make these institutions conform to the standard set by Government and the conditions recommended by the committee then it will be possible to transfer the management of some schools to them. The committee's third point was that if you cannot find local bodies or aided institutions to conform to the condition laid down by Government then they should retain their departmental schools. The committee never wanted Government to give up their control over any grade of institutions.

Several criticisms were levelled against the report for not introducing immediate compulsion. Mr. Govindan wanted that. The position is this. While what Mr. Govindan said is true that there are a number of areas where compulsion can be experimented with successfully, the committee does not think that a wholesale introduction of compulsion throughout the State is justified at the present time. I am sure, as a result of the discussion in this Council and of the discussions in the Assembly, Government will consider experiments in compulsion in certain local areas where Government think that the conditions are ripe for the introduction of compulsion. I may say that the general conditions are not ripe throughout the State for the immediate introduction of compulsion.

Now a word about religious instruction. I may say with humility, since I am a newcomer to Travancore, that the members of the State Council are not really aware of what is happening in the State in regard to the imparting of religious instruction. The recommendations of the committee have made the prosletising tendency more difficult rather than easier. They have prohibited, which was not the rule before, the compulsory giving of religious instruction to pupils of other faiths. At the present moment there are a large number of institutions which, more or less, compulsorily give religious instruction to all the pupils in the institutions whether Christians, Hindus or Mahomedans. The report has clearly pointed out that the system of teaching the faith of one religion to pupils of another religion is objectionable. I think the remarks made on religious instruction by the members are based on entirely wrong misconceptions. There are certain sections of the State who believe that religious instruction is good. There are certain others who think it good to give religious instruction to the children of one community by members of the same religion. There are, for example, my Mahomedan friends, a large number of them, who believe that

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

religious instruction should form an essential part of the early stages of education for young Mahomedans. I do not think that those of us who do not believe in religious instruction will be prepared to deny giving Koranic instruction to Mahomedan students alone or Bible instruction to Christian students alone. What the report says is if a Hindu parent, for example, specially desires his son to attend Bible instruction he has to put it in writing and send it to the managing authorities. I do not think any member of the State Council is going to object such a procedure which is not likely to be of frequent occurrence.

MR. K. P NILAKANTA PILLAI: Apart from theory, may I know from Mr. Statham whether he can successfully introduce religious instruction which will satisfy all the communities in the State?

MR. R. M. STATHAM: There is no recommendation either in my opinion or in the pages of the report which suggests the introduction of religious instruction in all the schools of the State.

Opinions were expressed here that the recommendations of the committee would result in the reservation of higher education for the rich and its denial to the poor. Even in my opening speech I referred to the recommendation in the report that no student of any community should be denied education merely on account of poverty. What the committee has recommended is that every facility should be given to the poor and 10 students from backward communities for higher education by the provision of scholarships, fee comcessions, etc.

Now I turn to the criticisms levelled against the recommendation about the entertainment of married women. I notice the extraordinary amount of opposition which this recommendation has given rise to. I would like to inform members of this Council that the total number of posts involved in this recommendation is only roughly seventy and out of these only thirty-five are held by married women at present. I do not think the question of the sanctity of marriage or of the increase or decrease in population is affected by this. I ask the members why these few posts should not be filled by ladies who do not like to get married and who are duly qualified.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI: Am I to understand that Mr. Statham took up that position out of chivalrous spirit towards married women?

MR. R. M. STATHAM: I am as equally chivalrous as the opposition members are.

There is no evidence of want of chivalry in the recommendation. One member questioned what was being done in other countries. Whatever be the practice in England or other countries which have different traditions at different times, that may not be acceptable for Travancore. But I may say with reference to Mr. Paramesvaran Pillai's question that in England this matter is left to the local authorities. But a very large number of local authorities are decidedly of opinion that married women should not be employed in the Education Department.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. KOMILEZHATHU SANKARAN: May I know from Mr. Statham whether the Hartog Committee has recommended that married women shall not be entertained in the Education Department?

MR. R. M. STATHAM: The Hartog Committee did not recommend that married women should not be recruited. Nor has the Education Reforms Committee of Travancore recommended that married women should not be recruited to all posts. It is only with regard to the difficult posts particularly in the Inspectorate, College and High School that the committee considered that a sufficient number of unmarried women were available.

In the course of his speech one member asked whether the married women in service and those unmarried women in service who get themselves married hereafter should vacate office. In reply I must say that that is not the intention of Government nor the recommendation of the report. The recommendation in the report relates only to ladies recruited in future.

With regard to the Colleges Miss Watts in her speech, if I may say so, offered very valuable suggestions but probably the members who have read the report carefully will have realised how handicapped the members of the committee must have been because of the affiliation of the Travancore Colleges to the Madras University. Miss Watts' suggestion for example of the grouping of Colleges which may be an improvement on the suggestions of the committee, is almost impossible of acceptance at this moment because the University rules will not permit, for example, that a student who is on the rolls of the Science College should receive instruction in the Women's College. That is a point which has been discussed in relation to grouping of Colleges in other places such as Trichinopoly and Madura, and there are very many difficulties so long as we remain affiliated to the Madras University. I am sure that the Government will be fully prepared to consider the proposal which has been made that there should be no horizontal bifurcation. If Government get land and buildings they will be glad to see a complete residential system and be able to group all the colleges in one residential college.

With regard to mixed staff, I would like to suggest to the members of the State Council that we ought not to regard Travancore as a backward area in relation to women's education, co-education and mixed staffs. Whatever blistering criticisms, to use a member's phrase, the Education Reforms Committee may have made, it can never be denied that Travancore is very much advanced in education especially in women's education in comparison with other States or Provinces. We shall be stultifying ourselves if we say we cannot introduce a system here which has been introduced elsewhere and has been in existence for quite a long time outside Travancore. I would like to remind the members of the State Council that even to-day, for example, Madras has over 3,000 ladies teaching in Boys' schools, and 38 per cent. of the teachers in Girls' schools are men. In Burma the conditions are such that

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

practically in every village school and every secondary school you have got mixed staffs working side by side. Such being the practice elsewhere, I do not see why we in Travancore should be afraid, from whatever point of view, of introducing the system.

MR. K. MADHAVAN PILLAI: Are there instances in Madras or elsewhere of men teachers marrying their own pupils?

MR. R. M. STATHAM: I am afraid I have no information.

MR. K. MADHAVAN PILLAI: Is the member aware of any instance?

MR. R. M. STATHAM: I am not aware of any instance.

It has been suggested, Sir, that the reasons for the introduction of the women's Inspectorate were certain unpleasant happenings which occurred in the department. I have had the opportunity personally to see some of the records and I found that the reason why a separate Inspectorate for women was started was that the authorities thought, and properly and naturally thought, that if they had a separate Inspectorate it would be better for the advancement of women's education and I do not think that the proposals resulted from the fears which have been refered to. It was a change which came all over India, where the rights of women were more and more recognised and where the need for women in controlling authority over girls' courses of study and girls' schools were gradually recognised.

MR. K. MADHAVAN PILLAI: Will Mr. Statham kindly look up the proceedings of the S. M. P. A., the earlier reports, with regard to the subject?

MR. R. M. STATHAM: I am quite prepared to do so. But, after all, the suggestions made on the floor of the Assembly were not necessarily the reason why Government decided upon the establishment of a women's Inspectorate.

Then, Sir, it has been suggested that the recommendation regarding the alteration of the Vernacular middle schools has sounded the death knell of Vernacular education. I do not consider that the recommendations of the report as a whole have in any way sounded the death knell of Vernacular study and literature. On the other hand they suggest that in the future greater attention will be paid to the development and improvement of Vernacular literature generally. I would like to remind the members that the committee has recommended Vernacular as the medium of instruction right up to the end of the high school course. One member said and I agree with him that for improvement of Vernacular literature you must look to your English schools. You must look to the college classes and high school classes for the improvement of Vernacular studies and the advancement of Vernacular literature.

Just one word about technology. I merely want to say to those who have become nervous about technology being the penacea for all ills that the members of the committee were also equally nervous as to

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. R. M. Statham.]

whether technology would completely cure unemployment. It is to be hoped, however, that the introduction of technology will to some extent help to solve the problem of unemployment. The instruction imparted in technology must however bear a close relation to the development of the industries in the country. It was Mr. Thomas who cautioned the Government not to lose sight of the fact that the older Universities of Oxford and Cambridge very largely stood for academic culture. Even the older Universities of Oxford and Cambridge who stood for long time against technology have, as a matter of fact, in the last 15 or 20 years changed their traditions and we see now both technical classes and industrial classes included in the syllabus of studies at Cambridge and Oxford.

In regard to primary schools, Mr. Arumukham Pillai said that little children according to the committee's recommendation will be forced to walk very long distances. In reply to that argument I have to say that the recommendations of the committee regarding amalgamations have not included any schools which are more than 8 furlongs apart and the great majority of cases not more than 6 furlongs apart. Moreover isolated incomplete schools are not proposed to be abolished.

Mr. Sankaran referred to the education of the depressed classes and said that the authors of the report have not bestowed that amount of attention on it which they ought to have done. I may inform Mr. Sankaran that Government and the Director of Public Instruction are extremely anxious to see that the condition of education amongst the depressed classes is improved to a very large extent. I was sorry to hear Mr. Sankaran say that there was no recommendation in the report which made any new suggestion to help depressed class education. I do not want to go in detail into the recommendations made in the report. But at least 15 suggestions for the introduction of new methods for helping the depressed class education have been proposed. I can assure Mr. Sankaran that those recommendations will be considered soon and every possible means for helping forward depressed classes, backward classes and all educationally backward communities will be explored.

Mr. Piraviperumal Pillai criticised the members of the committee for not having dealt with adult education properly. I would like to remind him that the essential thing for Vernacular education is to make children literate so that eventually all adults will be literate. But the problem of adult education has also engaged the attention of the committee and it has recommended the establishment of village libraries, travelling librarians and the inauguration of village uplift improvement generally.

I would like to say before I commend the motion for the acceptance of the House, as already indicated in my opening speech, that Government are anxious to see that the Advisory Board to be appointed has a very fair representation from amongst the members of the State Council. I would also like to add that it is obvious that Government

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

will give very careful and anxious consideration to the suggestions which have been thrown out on the various recommendations of the report by the members of the State Council in the course of the discussion.

MR. M. N. PARAMESVARAN PILLAI : What are the powers given to the members of the Advisory Board ?

MR R. M. STATHAM : The Board will be purely advisory in character.

MR. M. N. PARAMESVARAN PILLAI : Am I to understand that any recommendation, before it is accepted by Government, will be placed before the Advisory Board ?

MR. R. M. STATHAM : All the recommendations in the report will be placed before the Advisory Board.

MR. M. N. PARAMESVARAN PILLAI : What will be the proportion of representation that is going to be given in the Board from the Assembly as well as the State Council ?

MR. R. M. STATHAM ; Approximately 50 per cent.

I was going to add, Sir, that obviously also as a result of these discussions Government will not take it to mean that the State Council has approved of every recommendation in the report.

It is open to Government to fully appreciate the criticisms of the State Council and the apprehensions they have felt in regard to certain recommendations, and further the Advisory Board will be giving Government further opportunity of knowing what non-official opinion has to say in detail about the recommendations of the Education Reforms Committee.

MR M. N. PARAMESVARAN PILLAI : May I know whether the Advisory Board has to go about touring the country ?

MR. R. M. STATHAM : No, it will not have to go about touring.

I will make a passing reference in reply to Mr. Narayana Menon's observations in regard to private managements and their natural fears, if reforms are given effect to. The managements have indicated their desire personally to meet the Director of Public Instruction and I have already arranged to meet certain managements and discuss the difficulties and apprehensions they might have.

MR. K. MADHAVAN PILLAI : May I take it that a vote on this demand will not be taken to imply approval of all the recommendations of the committee ?

MR. R. M. STATHAM : Government will not take the vote on this demand as an approval of the entire report of the committee.

One last word more Sir, and I have done. Mr. M. N. Parameswaran Pillai thinks that I am very nervous to speak about the position of the Director of Public Instruction as Secretary to Government. I may tell him that I am not in the least nervous. Obviously, it is a proposal which will require the serious consideration of Government. It is a matter which affects the whole structure of the administration of the Department of Education and which may affect other departments of Government also. Nor will Government rapidly come to a decision on it. But I have to say this much. It is not a question of the Director

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. R. M. Statham.]

of Public Instruction setting up as the only expert in the State,. If the committee's report is read carefully it will be seen that one of the reasons for such a recommendation is to avoid the considerable delay of affairs in the State, in the direction of framing of policy, laying down of Government orders and carrying out of policy. Merely to repeat the examination of detail which should already have been done thoroughly in the office of the Director of Public Instruction and to adopt a double system of noting in the Education Section of the Secretariat and in the office of the Director will internally cause delay. The proposal is not based either mainly or entirely on the idea of the Director of Public Instruction being an expert but very largely based on the necessity to get rid of, by some means, the great delays which occur. The Reforms Committee itself has pointed out that this proposal could equally be defended if the Director of Public Instruction, who is experienced in the technique of education, be made Secretary or Assistant Secretary or Sub-Assistant Secretary provided he works directly under the Dewan of the State in the Secretariat. The basic idea of the recommendation is to enable the Director of Public Instruction to get into much closer and personal contact with the officers of the Secretariat and the Head of the Administration. For instance, he can point out, "Here is my recommendation ; what have you to say about it ; what have you done on it, why cause delay, why can't Government orders be communicated, etc." So much so, if the Director of Public Instruction is in the same office and under the same control, delays and lack of decision to lay down, policy to carry out policy, etc., may not occur.

MR. M. N. PATTAMESVARAN PILLAI : May I know whether there is anything which prevents the head of the Education Department to consult the Dewan directly ?

MR. R. M. STATHAM : I do not think an answer to that question will offer any solution of the problem with which I am dealing. It is possible for the Director of Public Instruction to consult the Dewan as other departmental heads, at stated intervals. But that will not get over the difficulties which have been pointed out in the committee's report.

MR. K. MADHAVAN PILLAI : Why is it that the Director has made no mention of a Personal Assistant in his office even after the appointment of the Deputy Director ?

MR. R. M. STATHAM : The committee did make mention of the existence of a personal Assistant.

MR. K. MADHAVAN PILLAI : In the staff proposed, does the Director want him ?

MR. R. M. STATHAM: The member's statement was that the Education Reforms Committee made no mention of the Personal Assistant. Am I correct?

MR. K. MADHAVAN PILLAI : What I meant by my statement was, that it did not mention the Personal Assistant as being wanted.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. R. M. STATHAM : I presume the officers which have not been referred to are necessary. It does not mean that if the committee have not made mention of a particular officer; they do not want him.

I do not want to take up much of the time of the House. I will give an assurance that what the members have stated will all be considered. A fair proportion of seats will be reserved for State Council Members in the Advisory Board which will consider all the recommendations of the committee before Government takes action on them, either for acceptance or rejection.

MR. M. N. PARAMESVARAN PILLAI : How will the member divide the proportion between the 2 Houses?

MR. R. M. STATHAM : That is a matter for Government to decide. I commend my grant for the acceptance of the House.

The motion was put to the vote of the House and adopted *nem con.*

FAREWELL TO THE PRESIDENT.

MR. K. MADHAVAN PILLAI : Sir, before we disperse, with your permission, I would like to say a few words. It is now certain that, in a few months hence or at least before we meet here again, you are leaving us to rejoin your own service in the Madras Presidency. I suppose I am correct. Sir, it is quite possible that you love your service more and that you are anxious to add to the achievements of the distinguished service of which you are a prominent member. Sir, when you came over to Travancore to assume the exalted position to which His Highness the Maha Raja was pleased to invite you, you did not come into our midst as a stranger. You were in Trivandrum as Assistant Resident and Mrs. Austin was practically one amongst us doing noble work in the alleviation of human suffering. You had the privilege of being at the Head of the Administration when the Constitutional Reforms were planned and carried into effect. You took responsibility for advising such a large and generous measure of reforms. Our thanks are due to you for that. You have had occasion to watch the proceedings of this Council and were in a position to know how the privileges conferred upon this House were exercised by us. I hope you are satisfied that the confidence reposed in us by His Highness the Maha Raja on your advice was justified.

Sir, it was only yesterday this House granted funds for the creation of a new department for irrigation. You were able to grasp the very great importance irrigation plays in the agricultural life of this country. By the organisation of a new Irrigation Department, I have no hesitation in saying that you have in a manner strengthened the foundations of the economic life of this country and gratitude of the people is due to you.

I do not wish to detain you long. Sir, as President of this Council, your attitude has been most praise-worthy. Your presidency of the Chair was characterised by dignity and impartiality. We are thankful

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly